

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про прокуратуру

Із змінами і доповненнями, внесеними

Законами України

від 28 грудня 2014 року N 76-VIII,

від 28 грудня 2014 року N 77-VIII,

від 12 лютого 2015 року N 198-VIII,

від 2 березня 2015 року N 213-VIII,

від 21 квітня 2015 року N 335-VIII,

від 2 липня 2015 року N 578-VIII

(Установлено, що норми і положення окремих статей цього Закону застосовуються у порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України, виходячи з наявних фінансових ресурсів державного і місцевого бюджетів та бюджетів фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування, згідно із Законом України від 8 липня 2010 року N 2456-VI, враховуючи зміни, внесені Законом України від 28 грудня 2014 року N 79-VIII, згідно із Законом України від 28 грудня 2014 року N 80-VIII)

Цей Закон визначає правові засади організації і діяльності прокуратури України, статус прокурорів, порядок здійснення прокурорського самоврядування, а також систему прокуратури України.

Розділ I

ЗАСАДИ ОРГАНІЗАЦІЇ І ДІЯЛЬНОСТІ ПРОКУРАТУРИ

Стаття 1. Прокуратура

1. Прокуратура України становить єдину систему, яка в порядку, передбаченому цим Законом, здійснює встановлені Конституцією України функції з метою захисту прав і свобод людини, загальних інтересів суспільства та держави.

Стаття 2. Функції прокуратури

1. На прокуратуру покладаються такі функції:

1) підтримання державного обвинувачення в суді;

2) представництво інтересів громадянина або держави в суді у випадках, визначених цим Законом;

3) нагляд за додержанням законів органами, що провадять оперативно-розшукову діяльність, дізнання, досудове слідство;

4) нагляд за додержанням законів при виконанні судових рішень у кримінальних справах, а також при застосуванні інших заходів примусового характеру, пов'язаних з обмеженням особистої свободи громадян.

2. З метою реалізації своїх функцій прокуратура здійснює міжнародне співробітництво.

3. На прокуратуру не можуть покладатися функції, не передбачені Конституцією України.

Стаття 3. Засади діяльності прокуратури

1. Діяльність прокуратури ґрунтується на засадах:

1) верховенства права та визнання людини, її життя і здоров'я, честі і гідності, недоторканності і безпеки найвищою соціальною цінністю;

2) законності, справедливості, неупередженості та об'єктивності;

3) територіальності;

4) презумпції невинуватості;

5) незалежності прокурорів, що передбачає існування гарантій від незаконного політичного, матеріального чи іншого впливу на прокурора щодо прийняття ним рішень при виконанні службових обов'язків;

6) політичної нейтральності прокуратури;

7) недопустимості незаконного втручання прокуратури в діяльність органів законодавчої, виконавчої і судової влади;

8) поваги до незалежності суддів, що передбачає заборону публічного висловлювання сумнівів щодо правосудності судових рішень поза межами процедури їх оскарження у порядку, передбаченому процесуальним законом;

9) прозорості діяльності прокуратури, що забезпечується відкритим і конкурсним зайняттям посади прокурора, вільним доступом до інформації довідкового характеру, наданням на запити інформації, якщо законом не встановлено обмежень щодо її надання;

10) неухильного дотримання вимог професійної етики та поведінки.

Стаття 4. Законодавство про прокуратуру і статус прокурорів

1. Організація та діяльність прокуратури України, статус прокурорів визначаються Конституцією України, цим та іншими законами України, чинними міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Стаття 5. Здійснення функцій прокуратури виключно прокурорами

1. Функції прокуратури України здійснюються виключно прокурорами. Делегування функцій прокуратури, а також привласнення цих функцій іншими органами чи посадовими особами не допускається.

Стаття 6. Інформування про діяльність прокуратури

1. Органи прокуратури не менш як двічі на рік інформують суспільство про свою діяльність шляхом повідомлень у засобах масової інформації.
2. Генеральний прокурор України особисто не менше одного разу на рік звітує перед Верховною Радою України на пленарному засіданні про діяльність органів прокуратури шляхом надання узагальнених статистичних та аналітичних даних.
3. Керівники регіональних та місцевих прокуратур на відкритому пленарному засіданні відповідної ради, на яке запрошуються представники засобів масової інформації, не менш як двічі на рік інформують населення відповідної адміністративно-територіальної одиниці про результати діяльності на цій території шляхом надання узагальнених статистичних та аналітичних даних.
4. Інформація про діяльність прокуратури оприлюднюється в загальнодержавних та місцевих друкованих засобах масової інформації і на офіційних веб-сайтах органів прокуратури.
5. Органи прокуратури оприлюднюють видані ними нормативно-правові акти з питань організації та діяльності прокуратури України в порядку, встановленому законом.

Розділ II

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ОСНОВИ СИСТЕМИ ПРОКУРАТУРИ

Стаття 7. Система прокуратури України

1. Систему прокуратури України становлять:

- 1) Генеральна прокуратура України;
- 2) регіональні прокуратури;

3) місцеві прокуратури;

4) військові прокуратури;

5) Спеціалізована антикорупційна прокуратура.

(частину першу статті 7 доповнено пунктом 5

згідно із Законом України від 12.02.2015 р. N 198-VIII)

2. До військових прокуратур належать Головна військова прокуратура (на правах структурного підрозділу Генеральної прокуратури України), військові прокуратури регіонів (на правах регіональних), військові прокуратури гарнізонів та інші військові прокуратури (на правах місцевих), перелік яких визначається в Додатку до цього Закону.

У разі якщо в силу виключних обставин у певних адміністративно-територіальних одиницях не діють органи прокуратури України, які мають здійснювати там нагляд, за рішенням Генерального прокурора України виконання їх функцій може покладатися на військові прокуратури.

Утворення, реорганізація та ліквідація військових прокуратур, визначення їх статусу, компетенції, структури і штатів здійснюються Генеральним прокурором України.

3. Особливості організації і діяльності Спеціалізованої антикорупційної прокуратури визначені статтею 8 1 цього Закону. Утворення Спеціалізованої антикорупційної прокуратури, визначення її структури і штату здійснюються Генеральним прокурором України за погодженням з Директором Національного антикорупційного бюро України.

(статтю 7 доповнено новою частиною третьою

згідно із Законом України від 12.02.2015 р. N 198-VIII,

у зв'язку з цим частини третю - п'яту вважати

відповідно частинами четвертою - шостою)

4. Генеральна прокуратура України є органом прокуратури вищого рівня щодо регіональних та місцевих прокуратур, а регіональна прокуратура є органом прокуратури вищого рівня щодо місцевих прокуратур, розташованих у межах адміністративно-територіальної одиниці, що підпадає під територіальну юрисдикцію відповідної регіональної прокуратури.

<http://yurist-online.org/>

5. Єдність системи прокуратури України забезпечується:

- 1) єдиними засадами організації та діяльності прокуратури;
 - 2) єдиним статусом прокурорів;
 - 3) єдиним порядком організаційного забезпечення діяльності прокурорів;
 - 4) фінансуванням прокуратури виключно з Державного бюджету України;
 - 5) вирішенням питань внутрішньої діяльності прокуратури органами прокурорського самоврядування.
6. У системі прокуратури може запроваджуватися спеціалізація прокурорів.

Стаття 8. Генеральна прокуратура України

1. Генеральна прокуратура України організовує та координує діяльність усіх органів прокуратури з метою забезпечення ефективного виконання функцій прокуратури.
2. Генеральну прокуратуру України очолює Генеральний прокурор України, який має першого заступника та чотирьох заступників, а також заступника Генерального прокурора України - Головного військового прокурора.
3. У структурі Генеральної прокуратури України утворюються департаменти, управління та відділи. Управління та відділи можуть бути самостійними або входити до складу департаменту (управління). Положення про самостійні структурні підрозділи Генеральної прокуратури України затверджуються Генеральним прокурором України.

(частина третя статті 8 у редакції

Закону України від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

4. У Генеральній прокуратурі України утворюється (на правах самостійного структурного підрозділу) Головна військова прокуратура, яку очолює заступник Генерального прокурора України - Головний військовий прокурор. На нього наказом Генерального прокурора України може також покладатися виконання інших службових обов'язків.

(частина четверта статті 8 із змінами, внесеними

згідно із Законом України від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

5. У Генеральній прокуратурі України утворюється (на правах самостійного структурного підрозділу) Спеціалізована антикорупційна прокуратура, на яку покладаються такі функції:

(абзац перший частини п'ятої статті 8 із змінами, внесеними

згідно із Законом України від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

1) здійснення нагляду за додержанням законів під час проведення оперативно-розшукової діяльності досудового розслідування Національним антикорупційним бюро України;

(пункт 1 частини п'ятої статті 8 із змінами, внесеними

згідно із Законом України від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

2) підтримання державного обвинувачення у відповідних провадженнях;

3) представництво інтересів громадянина або держави в суді у випадках, передбачених цим Законом і пов'язаних із корупційними або пов'язаними з корупцією правопорушеннями.

У межах реалізації своїх функцій Спеціалізована антикорупційна прокуратура здійснює міжнародне співробітництво.

(статтю 8 доповнено частиною п'ятою згідно із

Законом України від 12.02.2015 р. N 198-VIII)

Стаття 8 1. Особливості організації і діяльності Спеціалізованої антикорупційної прокуратури

1. Призначення прокурорів Спеціалізованої антикорупційної прокуратури здійснюється керівником Спеціалізованої антикорупційної прокуратури за результатами відкритого конкурсу, який проводить конкурсна комісія у складі керівника Спеціалізованої антикорупційної прокуратури та визначених ним і Генеральним прокурором України осіб.

Склад комісії та порядок проведення нею відкритого конкурсу визначаються керівником Спеціалізованої антикорупційної прокуратури.

(частина перша статті 8 1 у редакції

Закону України від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

2. Призначення на адміністративні посади в Спеціалізовану антикорупційну прокуратуру здійснюється Генеральним прокурором України за результатами відкритого конкурсу. Участь у конкурсі можуть брати особи, які відповідають вимогам, визначеним у статті 27 цього Закону.

Організацію та проведення конкурсу здійснює конкурсна комісія, до складу якої входять:

1) чотири особи, визначені Радою прокурорів України;

2) сім осіб, визначених Верховною Радою України.

Конкурсна комісія є повноважною, якщо до її складу призначено не менше шести осіб. У разі якщо протягом трьох місяців з дня призначення до складу комісії представників Генеральним прокурором України Верховна Рада України не призначить в установленому порядку жодної особи, комісія вважається повноважною за умови входження до її складу чотирьох осіб.

Інформація про дату, час та місце проведення конкурсу, про кандидатів, які подали заяву про участь в конкурсі, оприлюднюється на офіційному веб-сайті Генеральної прокуратури України не пізніше ніж за 24 години до початку конкурсу.

Відібрані конкурсною комісією три кандидати на кожну з адміністративних посад в Спеціалізовану антикорупційну прокуратуру подаються на розгляд керівника Спеціалізованої антикорупційної прокуратури, який вносить кандидатуру на призначення на розгляд Генерального прокурора України. Кандидати на посаду керівника Спеціалізованої антикорупційної прокуратури подаються на розгляд Генерального прокурора України.

Конкурс на зайняття адміністративних посад у Спеціалізованій адміністративній прокуратурі проводиться публічно з вільним доступом представників засобів масової інформації, журналістів

<http://yurist-online.org/>

на засідання конкурсної комісії та із забезпеченням трансляції у режимі реального часу відео- та аудіоінформації із засідань конкурсної комісії в мережі Інтернет. Інформація про час та місце проведення засідання конкурсної комісії оприлюднюється на офіційному веб-сайті Генеральної прокуратури України не пізніше ніж за 24 години до початку засідання.

(частина друга статті 8 1 у редакції

Закону України від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

3. Спеціалізована антикорупційна прокуратура розташовується в службових приміщеннях Національного антикорупційного бюро України або в службових приміщеннях Генеральної прокуратури України (регіональної чи місцевої прокуратури), які розташовані окремо від інших службових приміщень Генеральної прокуратури України (регіональної чи місцевої прокуратури).

4. До загальної структури Спеціалізованої антикорупційної прокуратури входять центральний апарат і територіальні філії, які розташовуються в тих самих містах, в яких розташовані територіальні управління Національного антикорупційного бюро України.

5. Керівник Спеціалізованої антикорупційної прокуратури підпорядковується безпосередньо Генеральному прокурору України.

(частину п'яту статті 8 1 доповнено новим абзацом першим

згідно із Законом України від 02.07.2015 р. N 578-VIII,

у зв'язку з цим абзац перший вважати абзацом другим)

Прокурорами вищого рівня для керівників управлінь, відділів та їх заступників, прокурорів Спеціалізованої антикорупційної прокуратури є керівник Спеціалізованої антикорупційної прокуратури, його перший заступник та заступник, для заступника та першого заступника керівника Спеціалізованої антикорупційної прокуратури - керівник Спеціалізованої антикорупційної прокуратури. Генеральний прокурор України, його перший заступник та заступники не мають права давати вказівки прокурорам Спеціалізованої антикорупційної прокуратури та здійснювати інші дії, які прямо стосуються реалізації прокурорами Спеціалізованої антикорупційної прокуратури їхніх повноважень. Письмові накази адміністративного характеру, які стосуються організації діяльності Спеціалізованої антикорупційної прокуратури, видаються за обов'язковим погодженням керівника Спеціалізованої антикорупційної прокуратури.

(абзац другий частини п'ятої статті 8 1 із змінами, внесеними

згідно із Законом України від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

<http://yurist-online.org/>

6. Керівник Спеціалізованої антикорупційної прокуратури, його перший заступник і заступник в межах строку, на який їх було призначено, без їх згоди не можуть бути переведені до іншого підрозділу Генеральної прокуратури України або до регіональної чи місцевої прокуратури.

7. Нагляд за досудовим розслідуванням корупційних злочинів у разі їх вчинення прокурором Спеціалізованої антикорупційної прокуратури здійснює прокурор, який визначається Генеральним прокурором України із числа своїх заступників (крім керівника Спеціалізованої антикорупційної прокуратури) або керівників департаментів Генеральної прокуратури України.

8. Заступник Генерального прокурора України - керівник Спеціалізованої антикорупційної прокуратури:

1) представляє Спеціалізовану антикорупційну прокуратуру у відносинах з державними органами, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами та організаціями, громадськими об'єднаннями, міжнародними організаціями та іноземними органами влади;

2) організовує діяльність Спеціалізованої антикорупційної прокуратури;

3) здійснює розподіл обов'язків між першим заступником та заступником керівника Спеціалізованої антикорупційної прокуратури;

4) визначає після початку досудового розслідування прокурора, який здійснює повноваження прокурора у конкретному кримінальному провадженні;

5) визначає групу прокурорів, які здійснюють повноваження прокурорів в особливо складному кримінальному провадженні, а також прокурора для керівництва такою групою;

(пункт 5 частини восьмої статті 8 1 із змінами, внесеними

згідно із Законом України від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

б) погоджує прийняття на роботу та звільнення з роботи працівників Спеціалізованої антикорупційної прокуратури, які не є прокурорами;

7) в десятиденний строк з дня їх виникнення повідомляє Кваліфікаційно-дисциплінарну комісію прокурорів України про наявність вакантних або тимчасово вакантних посад у Спеціалізованій антикорупційній прокуратурі;

8) контролює ведення та аналіз статистичних даних, організовує вивчення і узагальнення практики застосування законодавства та інформаційно-аналітичне забезпечення підлеглих прокурорів з метою підвищення якості здійснення ними своїх функцій;

9) забезпечує виконання вимог щодо підвищення кваліфікації прокурорів Спеціалізованої антикорупційної прокуратури;

10) виконує інші повноваження, передбачені цим та іншими законами України.

(Закон доповнено статтею 8 1 згідно із
Законом України від 12.02.2015 р. N 198-VIII)

Стаття 9. Повноваження Генерального прокурора України

1. Генеральний прокурор України:

1) представляє прокуратуру у зносинах з органами державної влади, іншими державними органами, органами місцевого самоврядування, особами, підприємствами, установами та організаціями, а також прокуратурами інших держав та міжнародними організаціями;

(пункт 1 частини першої статті 9 із змінами, внесеними
згідно із Законом України від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

2) організовує діяльність органів прокуратури України, у тому числі визначає межі повноважень Генеральної прокуратури України, регіональної та місцевих прокуратур в частині виконання конституційних функцій;

3) призначає прокурорів на адміністративні посади та звільняє їх з адміністративних посад у випадках та порядку, встановлених цим Законом;

(пункт 3 частини першої статті 9 із змінами, внесеними
згідно із Законом України від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

4) у встановленому цим Законом порядку на підставі рішення Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів приймає рішення про застосування до прокурора Генеральної прокуратури України, прокурора регіональної чи місцевих прокуратур дисциплінарного стягнення або щодо неможливості подальшого перебування їх на посаді прокурора;

5) призначає на посади та звільняє з посад прокурорів Генеральної прокуратури України у випадках та порядку, встановлених цим Законом;

(пункт 5 частини першої статті 9 із змінами, внесеними
згідно із Законом України від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

6) у десятиденний строк із дня вивільнення посади повідомляє Кваліфікаційно-дисциплінарну комісію прокурорів про наявність вакантної або тимчасово вакантної посади у Генеральній прокуратурі України;

(пункт 6 частини першої статті 9 у редакції
Закону України від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

6 1) здійснює розподіл обов'язків між першим заступником та заступниками Генерального прокурора України;

(частину першу статті 9 доповнено пунктом 6 1 згідно
із Законом України від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

7) затверджує акти з питань щодо внутрішньої організації діяльності органів прокуратури;

(пункт 7 частини першої статті 9 із змінами, внесеними
згідно із Законом України від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

8) забезпечує виконання вимог щодо підвищення кваліфікації прокурорів Генеральної прокуратури України;

9) затверджує загальні методичні рекомендації для прокурорів з метою забезпечення однакового застосування норм законодавства України під час здійснення прокурорської діяльності;

10) виконує інші повноваження, передбачені цим та іншими законами України.

2. Генеральний прокурор України видає накази з питань, що належать до його адміністративних повноважень, у межах своїх повноважень, на основі та на виконання Конституції і законів України.

Накази Генерального прокурора України нормативно-правового змісту підлягають державній реєстрації Міністерством юстиції України та включаються до Єдиного державного реєстру нормативно-правових актів.

Накази Генерального прокурора України, що є нормативно-правовими актами, після включення до Єдиного державного реєстру нормативно-правових актів публікуються державною мовою в офіційних друкованих виданнях.

Усі накази Генерального прокурора України оприлюднюються державною мовою на офіційному веб-сайті Генеральної прокуратури України з додержанням вимог режиму таємності.

Накази Генерального прокурора України, що є нормативно-правовими актами і пройшли державну реєстрацію, набирають чинності з дня офіційного опублікування, якщо інше не передбачено самими актами, але не раніше дня офіційного опублікування.

Накази Генерального прокурора України або їх окремі частини можуть бути оскаржені фізичними та юридичними особами до адміністративного суду в порядку, встановленому законом.

3. У разі відсутності Генерального прокурора України його повноваження здійснює перший заступник Генерального прокурора України, а в разі відсутності першого заступника - один із заступників Генерального прокурора України.

Стаття 10. Регіональні прокуратури

1. У системі прокуратури України діють регіональні прокуратури, до яких належать прокуратури областей, Автономної Республіки Крим, міст Києва і Севастополя.

2. Регіональну прокуратуру очолює керівник регіональної прокуратури - прокурор області, Автономної Республіки Крим, міст Києва і Севастополя, який має першого заступника та не більше трьох заступників.

(частина друга статті 10 із змінами, внесеними

згідно із Законом України від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

3. У структурі регіональної прокуратури утворюються підрозділи управління та відділи.

Стаття 11. Повноваження керівника регіональної прокуратури

1. Керівник регіональної прокуратури:

1) представляє регіональну прокуратуру у зносинах з органами державної влади, іншими державними органами, органами місцевого самоврядування, особами, підприємствами, установами та організаціями;

(пункт 1 частини першої статті 11 із змінами, внесеними

згідно із Законом України від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

2) організовує діяльність регіональної прокуратури;

3) призначає на посади та звільняє з посад прокурорів регіональних та місцевих прокуратур у встановленому цим Законом порядку;

(пункт 3 частини першої статті 11 із змінами, внесеними

згідно із Законом України від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

4) затверджує акти з питань, що стосуються організації діяльності регіональної прокуратури;

5) у десятиденний строк з моменту вивільнення посади повідомляє Кваліфікаційно-дисциплінарну комісію прокурорів про наявність вакантної або тимчасово вакантної посади у регіональній прокуратурі;

(пункт 5 частини першої статті 11 у редакції

Закону України від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

6) забезпечує виконання вимог щодо підвищення кваліфікації прокурорів регіональної прокуратури;

7) призначає на адміністративні посади та звільняє з адміністративних посад прокурорів у випадках та порядку, встановлених цим Законом;

(пункт 7 частини першої статті 11 у редакції

Закону України від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

8) у встановленому цим Законом порядку на підставі рішення Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів приймає рішення про застосування до прокурора регіональної та місцевої прокуратури дисциплінарного стягнення або щодо неможливості подальшого перебування його на посаді прокурора;

(пункт 8 частини першої статті 11 із змінами, внесеними

згідно із Законом України від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

9) контролює ведення та аналіз статистичних даних, організовує вивчення та узагальнення практики застосування законодавства та інформаційно-аналітичне забезпечення прокурорів з метою підвищення якості здійснення ними своїх функцій;

10) виконує інші повноваження, передбачені цим та іншими законами України.

2. Керівник регіональної прокуратури видає накази з питань, що належать до його адміністративних повноважень.

3. У разі відсутності керівника регіональної прокуратури його повноваження здійснює перший заступник керівника регіональної прокуратури, а в разі його відсутності - один із заступників керівника регіональної прокуратури.

Стаття 12. Місцеві прокуратури

1. У системі прокуратури України діють місцеві прокуратури, перелік та територіальна юрисдикція яких визначається в Додатку до цього Закону.

2. Місцеву прокуратуру очолює керівник місцевої прокуратури, який має першого заступника та не більше двох заступників.

(частина друга статті 12 із змінами, внесеними

згідно із Законом України від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

3. У структурі місцевої прокуратури в разі необхідності утворюються такі підрозділи, як відділи.

Стаття 13. Повноваження керівника місцевої прокуратури

1. Керівник місцевої прокуратури:

1) представляє місцеву прокуратуру у зносинах з органами державної влади, іншими державними органами, органами місцевого самоврядування, особами, підприємствами, установами та організаціями;

(пункт 1 частини першої статті 13 із змінами, внесеними

згідно із Законом України від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

2) організовує діяльність місцевої прокуратури;

3) у десятиденний строк із дня вивільнення посади повідомляє Кваліфікаційно-дисциплінарну комісію прокурорів про наявність вакантної або тимчасово вакантної посади у місцевій прокуратурі;

(пункт 3 частини першої статті 13 у редакції
Закону України від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

4) забезпечує виконання вимог щодо підвищення кваліфікації прокурорів місцевої прокуратури;

4 1) призначає на адміністративні посади та звільняє з адміністративних посад прокурорів у випадках та порядку, встановлених цим Законом;

(частину першу статті 13 доповнено пунктом 4 1 згідно
із Законом України від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

4 2) контролює ведення та аналіз статистичних даних, організовує вивчення та узагальнення практики застосування законодавства, інформаційно-аналітичне забезпечення прокурорів з метою підвищення якості здійснення ними своїх функцій;

(частину першу статті 13 доповнено пунктом 4 2 згідно
із Законом України від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

5) виконує інші повноваження, передбачені цим та іншими законами України.

2. Керівник місцевої прокуратури видає накази з питань, що належать до його адміністративних повноважень.

3. У разі відсутності керівника місцевої прокуратури його повноваження здійснює перший заступник керівника місцевої прокуратури, а в разі його відсутності - один із заступників керівника місцевої прокуратури.

Стаття 14. Кількісний склад та структура органів прокуратури

1. Загальна чисельність працівників органів прокуратури становить 15000 осіб зі зменшенням кількості прокурорів з 1 січня 2018 року до 10000 осіб.

(частина перша статті 14 у редакції

Законів України від 28.12.2014 р. N 76-VIII,

від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

2. У структурі органів прокуратури встановлюються посади державних службовців, інших працівників, діяльність яких регулюється цим Законом та іншими законодавчими актами України.

Розділ III

СТАТУС ПРОКУРОРА

Стаття 15. Статус прокурора

1. Прокурором органу прокуратури є:

1) Генеральний прокурор України;

2) перший заступник Генерального прокурора України;

3) заступник Генерального прокурора України;

4) заступник Генерального прокурора України - Головний військовий прокурор;

4 1) заступник Генерального прокурора України - керівник Спеціалізованої антикорупційної прокуратури;

(частину першу статті 15 доповнено пунктом 4 1 згідно із

Законом України від 12.02.2015 р. N 198-VIII)

5) керівник підрозділу Генеральної прокуратури України (у тому числі перший заступник та заступник Головного військового прокурора, керівник підрозділу Головної військової прокуратури на правах структурного підрозділу Генеральної прокуратури України);

(пункт 5 частини першої статті 15 із змінами, внесеними
згідно із Законом України від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

6) заступник керівника підрозділу Генеральної прокуратури України (у тому числі Головної військової прокуратури та Спеціалізованої антикорупційної прокуратури на правах самостійних структурних підрозділів Генеральної прокуратури України);

(пункт 6 частини першої статті 15 із змінами, внесеними
згідно із Законом України від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

7) прокурор Генеральної прокуратури України (у тому числі Головної військової прокуратури та Спеціалізованої антикорупційної прокуратури на правах самостійних структурних підрозділів Генеральної прокуратури України);

(пункт 7 частини першої статті 15 із змінами, внесеними
згідно із Законом України від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

8) керівник регіональної прокуратури (у тому числі військової прокуратури на правах регіональної);

(пункт 8 частини першої статті 15 із змінами, внесеними
згідно із Законом України від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

9) перший заступник керівника регіональної прокуратури (у тому числі військової прокуратури на правах регіональної);

(пункт 9 частини першої статті 15 із змінами, внесеними
згідно із Законом України від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

10) заступник керівника регіональної прокуратури (у тому числі військової прокуратури на правах регіональної);

(пункт 10 частини першої статті 15 із змінами, внесеними
згідно із Законом України від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

11) керівник підрозділу регіональної прокуратури (у тому числі військової прокуратури на правах регіональної);

(пункт 11 частини першої статті 15 із змінами, внесеними
згідно із Законом України від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

12) заступник керівника підрозділу регіональної прокуратури (у тому числі військової прокуратури на правах регіональної);

(пункт 12 частини першої статті 15 із змінами, внесеними
згідно із Законом України від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

13) прокурор регіональної прокуратури (у тому числі військової прокуратури на правах регіональної);

(пункт 13 частини першої статті 15 із змінами, внесеними
згідно із Законом України від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

14) керівник місцевої прокуратури (у тому числі військової прокуратури на правах місцевої);

(пункт 14 частини першої статті 15 із змінами, внесеними
згідно із Законом України від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

15) перший заступник керівника місцевої прокуратури (у тому числі військової прокуратури на правах місцевої);

(пункт 15 частини першої статті 15 із змінами, внесеними
згідно із Законом України від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

16) заступник керівника місцевої прокуратури (у тому числі військової прокуратури на правах місцевої);

(пункт 16 частини першої статті 15 із змінами, внесеними
згідно із Законом України від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

17) керівник підрозділу місцевої прокуратури (у тому числі військової прокуратури на правах місцевої);

(пункт 17 частини першої статті 15 із змінами, внесеними
згідно із Законом України від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

18) заступник керівника підрозділу місцевої прокуратури (у тому числі військової прокуратури на правах місцевої);

(пункт 18 частини першої статті 15 із змінами, внесеними
згідно із Законом України від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

19) прокурор місцевої прокуратури (у тому числі військової прокуратури на правах місцевої).

(пункт 19 частини першої статті 15 із змінами, внесеними
згідно із Законом України від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

2. Прокурори в Україні мають єдиний статус незалежно від місця прокуратури в системі прокуратури України чи адміністративної посади, яку прокурор обіймає у прокуратурі.

Стаття 16. Гарантії незалежності прокурора

1. Незалежність прокурора забезпечується:

1) особливим порядком його призначення на посаду, звільнення з посади, притягнення до дисциплінарної відповідальності;

2) порядком здійснення повноважень, визначеним процесуальним та іншими законами;

3) заборонаю незаконного впливу, тиску чи втручання у здійснення повноважень прокурора;

4) установленим законом порядком фінансування та організаційного забезпечення діяльності прокуратури;

5) належним матеріальним, соціальним та пенсійним забезпеченням прокурора;

6) функціонуванням органів прокурорського самоврядування;

7) визначеними законом засобами забезпечення особистої безпеки прокурора, членів його сім'ї, майна, а також іншими засобами їх правового захисту.

2. Здійснюючи функції прокуратури, прокурор є незалежним від будь-якого незаконного впливу, тиску, втручання і керується у своїй діяльності лише Конституцією та законами України.

3. Прокурор призначається на посаду безстроково та може бути звільнений з посади, його повноваження на посаді можуть бути припинені лише з підстав та в порядку, передбачених цим Законом.

4. Про початок кримінального провадження стосовно прокурора негайно повідомляється Генеральний прокурор України.

5. Органи державної влади, органи місцевого самоврядування, інші державні органи, їх посадові та службові особи, а також фізичні та юридичні особи і їх об'єднання зобов'язані поважати незалежність прокурора та утримуватися від здійснення у будь-якій формі впливу на прокурора з метою перешкоджання виконанню службових обов'язків або прийняття ним незаконного рішення.

Межі обґрунтованої критики діяльності прокурора визначаються з урахуванням Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод та практики Європейського суду з прав людини.

6. Прокурор має право звернутися з повідомленням про загрозу його незалежності до Ради прокурорів України, яка зобов'язана невідкладно перевірити і розглянути таке звернення за його участю та вжити в межах своїх повноважень, передбачених цим Законом, необхідних заходів для усунення загрози.

Стаття 17. Підпорядкування прокурорів та виконання наказів і вказівок

1. Прокурори здійснюють свої повноваження у межах, визначених законом, і підпорядковуються керівникам виключно в частині виконання письмових наказів адміністративного характеру, пов'язаних з організаційними питаннями діяльності прокурорів та органів прокуратури.

Адміністративне підпорядкування прокурорів не може бути підставою для обмеження або порушення незалежності прокурорів під час виконання ними своїх повноважень.

2. Генеральний прокурор України має право видавати письмові накази адміністративного характеру, що є обов'язковими до виконання всіма прокурорами.

Керівник регіональної прокуратури має право видавати письмові накази адміністративного характеру, що є обов'язковими до виконання першим заступником, заступниками, керівниками та заступниками керівників підрозділів, прокурорами відповідної регіональної прокуратури та керівниками місцевих прокуратур, розташованих у межах адміністративно-територіальної одиниці, що підпадає під територіальну юрисдикцію відповідної регіональної прокуратури.

Керівник місцевої прокуратури має право видавати письмові накази адміністративного характеру, що є обов'язковими до виконання його першим заступником, заступниками, керівниками та заступниками керівників підрозділів, прокурорами відповідної місцевої прокуратури.

Перші заступники та заступники керівників органів прокуратури відповідно до розподілу обов'язків мають право видавати письмові накази адміністративного характеру, що є обов'язковими до виконання підлеглими прокурорами відповідного органу прокуратури.

3. Під час здійснення повноважень, пов'язаних з реалізацією функцій прокуратури, прокурори є незалежними, самостійно приймають рішення про порядок здійснення таких повноважень,

керуючись при цьому положеннями закону, а також зобов'язані виконувати лише такі вказівки прокурора вищого рівня, що були надані з дотриманням вимог цієї статті.

Прокурори вищого рівня мають право давати вказівки прокурору нижчого рівня, погоджувати прийняття ним певних рішень та здійснювати інші дії, що безпосередньо стосуються реалізації цим прокурором функцій прокуратури, виключно в межах та порядку, визначених законом. Генеральний прокурор України має право давати вказівки будь-якому прокурору.

Прокурором вищого рівня є:

1) для прокурорів, керівників та заступників керівників підрозділів місцевої прокуратури - керівник місцевої прокуратури чи його перший заступник або заступник відповідно до розподілу обов'язків;

2) для прокурорів, керівників та заступників керівників підрозділів регіональної прокуратури - керівник регіональної прокуратури чи його перший заступник або заступник відповідно до розподілу обов'язків;

3) для керівника місцевої прокуратури, його першого заступника та заступників - керівник відповідної регіональної прокуратури чи його перший заступник або заступник відповідно до розподілу обов'язків;

4) для керівника регіональної прокуратури, його першого заступника та заступників, керівника та заступника керівника підрозділу, прокурора Генеральної прокуратури України - Генеральний прокурор України чи його перший заступник або заступник відповідно до розподілу обов'язків;

5) для першого заступника та заступника Генерального прокурора України - Генеральний прокурор України.

4. Накази адміністративного характеру, а також вказівки, що прямо стосуються реалізації прокурором функцій прокуратури, видані (віддані) в письмовій формі в межах повноважень, визначених законом, є обов'язковими до виконання відповідним прокурором.

(абзац перший частини четвертої статті 17 із змінами,

внесеними згідно із Законом України від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

Прокурору, якому віддали наказ чи вказівку в усній формі, надається письмове підтвердження такого наказу чи вказівки.

(абзац другий частини четвертої статті 17 із змінами,

внесеними згідно із Законом України від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

5. Прокурор не зобов'язаний виконувати накази та вказівки прокурора вищого рівня, що викликають у нього сумнів у законності, якщо він не отримав їх у письмовій формі, а також явно злочинні накази або вказівки. Прокурор має право звернутися до Ради прокурорів України з повідомленням про загрозу його незалежності у зв'язку з наданням (відданням) прокурором вищого рівня наказу або вказівки.

6. Надання (віддання) незаконного наказу або вказівки чи його (її) виконання, а також надання (віддання) чи виконання явно злочинного наказу або вказівки тягнуть за собою відповідальність, передбачену законом.

Стаття 18. Вимоги щодо несумісності

1. Перебування на посаді прокурора несумісне з обійманням посади в будь-якому органі державної влади, іншому державному органі, органі місцевого самоврядування та з представницьким мандатом на державних виборних посадах.

Вимоги щодо несумісності не поширюються на участь прокурорів у діяльності виборних органів релігійних та громадських організацій.

2. На прокурора поширюються обмеження щодо сумісництва та суміщення з іншими видами діяльності, визначені Законом України "Про засади запобігання і протидії корупції".

3. Прокурор не може належати до політичної партії, брати участь у політичних акціях, мітингах, страйках.

4. Прокурор за його заявою може бути відряджений для роботи у Кваліфікаційно-дисциплінарній комісії прокурорів, Національній академії прокуратури України чи в інших органах у визначених законом випадках. За відрядженим прокурором зберігаються гарантії соціального забезпечення, визначені законодавством для прокурорів.

(частина четверта статті 18 із змінами, внесеними
згідно із Законом України від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

Стаття 19. Загальні права та обов'язки прокурора

1. Прокурор має право брати участь у прокурорському самоврядуванні для вирішення питань внутрішньої діяльності прокуратури у порядку, встановленому законом. Прокурори мають право бути членами професійних спілок, утворювати громадські організації та брати в них участь з метою захисту своїх прав та інтересів, підвищення свого професійного рівня.

2. Прокурор зобов'язаний вдосконалювати свій професійний рівень та з цією метою підвищувати кваліфікацію.

Прокурор періодично проходить підготовку у Національній академії прокуратури України, що має включати вивчення правил прокурорської етики.

3. Прокурор зобов'язаний неухильно додержуватися присяги прокурора. За порушення присяги прокурор несе відповідальність, передбачену законом.

4. Прокурор зобов'язаний:

- 1) виявляти повагу до осіб під час здійснення своїх повноважень;
- 2) не розголошувати відомості, які становлять таємницю, що охороняється законом;
- 3) діяти лише на підставі, в межах та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України;

(пункт 3 частини четвертої статті 19 у редакції
Закону України від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

4) додержуватися правил прокурорської етики, зокрема не допускати поведінки, яка дискредитує його як представника прокуратури та може зашкодити авторитету прокуратури.

5. Прокурор зобов'язаний щорічно проходити таємну перевірку доброчесності.

Таємну перевірку доброчесності прокурорів Генеральної прокуратури України, регіональних і місцевих прокуратур проводять підрозділи внутрішньої безпеки в порядку, затвердженому Генеральним прокурором України.

Стаття 20. Відповідальність прокурора

1. Шкода, завдана незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю прокурора, відшкодовується державою незалежно від його вини в порядку, визначеному законом.

2. Держава, відшкодувавши шкоду, завдану прокурором, має право зворотної вимоги до нього в розмірі виплаченого відшкодування в разі встановлення в діях прокурора складу кримінального правопорушення за обвинувальним вироком суду щодо нього, який набрав законної сили.

Стаття 21. Посвідчення прокурора

1. Прокурори мають службове посвідчення. Положення про службове посвідчення та його зразок затверджуються Генеральним прокурором України.

2. Службове посвідчення вручається Генеральним прокурором України або за його дорученням іншим прокурором.

Розділ IV

ПОВНОВАЖЕННЯ ПРОКУРОРА З ВИКОНАННЯ ПОКЛАДЕНИХ НА НЬОГО ФУНКЦІЙ

Стаття 22. Підтримання державного обвинувачення в суді

1. Прокурор підтримує державне обвинувачення в судовому провадженні щодо кримінальних правопорушень, користуючись при цьому правами і виконуючи обов'язки, передбачені Кримінальним процесуальним кодексом України.

Стаття 23. Представництво інтересів громадянина або держави в суді

1. Представництво прокурором інтересів громадянина або держави в суді полягає у здійсненні процесуальних та інших дій, спрямованих на захист інтересів громадянина або держави, у випадках та порядку, встановлених законом.

2. Прокурор здійснює представництво в суді інтересів громадянина (громадянина України, іноземця або особи без громадянства) у випадках, якщо така особа не спроможна самостійно захистити свої порушені чи оспорювані права або реалізувати процесуальні повноваження через недосягнення повноліття, недієздатність або обмежену дієздатність, а законні представники або органи, яким законом надано право захищати права, свободи та інтереси такої особи, не здійснюють або неналежним чином здійснюють її захист.

Наявність таких обставин обґрунтовується прокурором у порядку, передбаченому частиною четвертою цієї статті.

3. Прокурор здійснює представництво в суді законних інтересів держави у разі порушення або загрози порушення інтересів держави, якщо захист цих інтересів не здійснює або неналежним чином здійснює орган державної влади, орган місцевого самоврядування чи інший суб'єкт владних повноважень, до компетенції якого віднесені відповідні повноваження, а також у разі відсутності такого органу.

Наявність таких обставин обґрунтовується прокурором у порядку, передбаченому частиною четвертою цієї статті.

Не допускається здійснення прокурором представництва в суді інтересів держави в особі державних компаній, а також у правовідносинах, пов'язаних із виборчим процесом, проведенням референдумів, діяльністю Верховної Ради України, Президента України, створенням та діяльністю засобів масової інформації, а також політичних партій, релігійних організацій, організацій, що здійснюють професійне самоврядування, та інших громадських об'єднань. Представництво в суді інтересів держави в особі Кабінету Міністрів України та Національного банку України може здійснюватися прокурором Генеральної прокуратури України або регіональної прокуратури виключно за письмовою вказівкою чи наказом Генерального прокурора України або його першого заступника чи заступника відповідно до компетенції.

4. Наявність підстав для представництва має бути обґрунтована прокурором у суді.

Прокурор здійснює представництво інтересів громадянина або держави в суді виключно після підтвердження судом підстав для представництва.

Прокурор зобов'язаний попередньо, до звернення до суду, повідомити про це громадянина та його законного представника або відповідного суб'єкта владних повноважень. У разі підтвердження судом наявності підстав для представництва прокурор користується процесуальними повноваженнями відповідної сторони процесу. Наявність підстав для представництва може бути оскаржена громадянином чи її законним представником або суб'єктом владних повноважень.

Виключно з метою встановлення наявності підстав для представництва інтересів держави в суді у випадку, якщо захист законних інтересів держави не здійснює або неналежним чином здійснює суб'єкт владних повноважень, до компетенції якого віднесені відповідні повноваження, прокурор має право отримувати інформацію, яка на законних підставах належить цьому суб'єкту, витребувати та отримувати від нього матеріали та їх копії.

У разі відсутності суб'єкта владних повноважень, до компетенції якого віднесений захист законних інтересів держави, а також у разі представництва інтересів громадянина з метою встановлення наявності підстав для представництва прокурор має право:

1) витребувати за письмовим запитом, ознайомлюватися та безоплатно отримувати копії документів і матеріалів органів державної влади, органів місцевого самоврядування, військових частин, державних та комунальних підприємств, установ і організацій, органів Пенсійного фонду України та фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування, що знаходяться у цих суб'єктів, у порядку, визначеному законом;

2) отримувати від посадових та службових осіб органів державної влади, органів місцевого самоврядування, військових частин, державних та комунальних підприємств, установ та організацій, органів Пенсійного фонду України та фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування усні або письмові пояснення. Отримання пояснень від інших осіб можливе виключно за їхньою згодою.

5. Частина п'яту статті 23 виключено

(згідно із Законом України

від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

6. Під час здійснення представництва інтересів громадянина або держави у суді прокурор має право в порядку, передбаченому процесуальним законом та законом, що регулює виконавче провадження:

- 1) звертатися до суду з позовом (заявою, поданням);
 - 2) вступати у справу, порушену за позовом (заявою, поданням) іншої особи, на будь-якому етапі судового провадження;
 - 3) ініціювати перегляд судових рішень, у тому числі у справі, порушеній за позовом (заявою, поданням) іншої особи;
 - 4) брати участь у розгляді справи;
 - 5) подавати цивільний позов під час кримінального провадження у випадках та порядку, визначених кримінальним процесуальним законом;
 - 6) брати участь у виконавчому провадженні при виконанні рішень у справі, в якій прокурором здійснювалося представництво інтересів громадянина або держави в суді;
 - 7) з дозволу суду ознайомлюватися з матеріалами справи в суді та матеріалами виконавчого провадження, робити виписки з них, отримувати безоплатно копії документів, що знаходяться у матеріалах справи чи виконавчого провадження.
7. У разі встановлення ознак адміністративного чи кримінального правопорушення прокурор зобов'язаний здійснити передбачені законом дії щодо порушення відповідного провадження.

Стаття 24. Особливості здійснення окремих форм представництва інтересів громадянина або держави в суді

1. Право подання позовної заяви (заяви, подання) в порядку цивільного, адміністративного, господарського судочинства надається Генеральному прокурору України, його першому заступнику та заступникам, керівникам регіональних та місцевих прокуратур, їх першим заступникам та заступникам.

2. Право подання цивільного позову у кримінальному провадженні надається прокурору, який бере в ньому участь.

3. Право подання апеляційної чи касаційної скарги на судові рішення в цивільній, адміністративній, господарській справі надається прокурору, який брав участь у судовому розгляді, а також незалежно від участі в розгляді справи прокурору вищого рівня: Генеральному прокурору України, його першому заступнику та заступникам, керівникам регіональних та місцевих прокуратур, першим заступникам та заступникам керівників регіональних прокуратур.

Абзац другий частини третьої статті 24 виключено

(згідно із Законом України

від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

4. Право подання заяви про перегляд судового рішення за нововиявленими обставинами, заяви про перегляд судового рішення Верховним Судом України в цивільній, адміністративній, господарській справі надається Генеральному прокурору України, його першому заступнику та заступникам, керівникам регіональних прокуратур.

(частина четверта статті 24 із змінами, внесеними

згідно із Законом України від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

5. Право подання апеляційної, касаційної скарги, заяви про перегляд судового рішення за нововиявленими обставинами, заяви про перегляд судового рішення Верховним Судом України на судові рішення у кримінальній справі надається прокурору, який брав участь у судовому розгляді, а також незалежно від його участі в розгляді справи прокурору вищого рівня: Генеральному прокурору України, його першому заступнику та заступникам, керівникам регіональних прокуратур, їх першим заступникам та заступникам, крім випадків, коли йдеться про рішення у кримінальних провадженнях, розслідування в яких здійснювалося Національним антикорупційним бюро України, - у таких випадках відповідне право надається прокурору, який брав участь у судовому розгляді, а також незалежно від його участі в розгляді справи: керівнику Спеціалізованої антикорупційної прокуратури, його першому заступнику та заступнику.

(частина п'ята статті 24 із змінами, внесеними

згідно із Законом України від 12.02.2015 р. N 198-VIII)

6. Змінити, доповнити, відкликати, відмовитися від позову (заяви, подання), апеляційної, касаційної скарги, заяви про перегляд судового рішення за нововиявленими обставинами, заяви про перегляд судового рішення Верховним Судом України має право прокурор, який її подав, або прокурор вищого рівня.

7. Повноваження прокурорів, передбачені цією статтею, здійснюються виключно на підставах та в межах, передбачених процесуальним законодавством.

Стаття 25. Нагляд за додержанням законів органами, що провадять оперативно-розшукову діяльність, дізнання, досудове слідство

1. Прокурор здійснює нагляд за додержанням законів органами, що провадять оперативно-розшукову діяльність, дізнання, досудове слідство, користуючись при цьому правами і виконуючи обов'язки, передбачені Законом України "Про оперативно-розшукову діяльність" та Кримінальним процесуальним кодексом України.

Письмові вказівки прокурора органам, що провадять оперативно-розшукову діяльність, дізнання та досудове слідство, надані в межах повноважень, є обов'язковими для цих органів і підлягають негайному виконанню.

Видання прокурором розпоряджень поза межами його повноважень тягне за собою відповідальність, передбачену законом.

2. Генеральний прокурор України, керівники регіональних та місцевих прокуратур, їх перші заступники та заступники відповідно до розподілу обов'язків, здійснюючи нагляд за додержанням законів органами, що провадять оперативно-розшукову діяльність, дізнання, досудове слідство, координують діяльність правоохоронних органів відповідного рівня у сфері протидії злочинності. Координаційні повноваження прокурори здійснюють шляхом проведення спільних нарад, створення міжвідомчих робочих груп, а також проведення узгоджених заходів, здійснення аналітичної діяльності. Порядок організації роботи з координації діяльності правоохоронних органів, взаємодії органів прокуратури із суб'єктами протидії злочинності визначається положенням, що затверджується спільним наказом Генерального прокурора України, керівників інших правоохоронних органів і підлягає реєстрації у Міністерстві юстиції України.

Стаття 26. Нагляд за додержанням законів при виконанні судових рішень у кримінальних справах, а також при застосуванні інших заходів примусового характеру, пов'язаних з обмеженням особистої свободи громадян

1. Прокурор, здійснюючи нагляд за додержанням законів при виконанні судових рішень у кримінальних справах, а також при застосуванні інших заходів примусового характеру, пов'язаних з обмеженням особистої свободи громадян, має право:

1) у будь-який час за посвідченням, що підтверджує займану посаду, відвідувати місця тримання затриманих, попереднього ув'язнення, установи, в яких засуджені відбувають покарання, установи, де перебувають особи, щодо яких застосовані примусові заходи медичного або виховного характеру, та будь-які інші місця, до яких доставлено осіб з метою складення протоколу про адміністративне правопорушення чи в яких особи примусово тримаються згідно з судовим рішенням або рішенням адміністративного органу;

(пункт 1 частини першої статті 26 із змінами, внесеними
згідно із Законом України від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

2) опитувати осіб, які перебувають у місцях, зазначених у пункті 1 цієї частини, з метою отримання інформації про умови їх тримання та поведження з ними, ознайомлюватися з документами, на підставі яких ці особи тримаються в таких місцях, засуджені або до них застосовано заходи примусового характеру;

3) знайомитися з матеріалами, отримувати їх копії, перевіряти законність наказів, розпоряджень, інших актів відповідних органів і установ та в разі невідповідності законодавству вимагати від посадових чи службових осіб їх скасування та усунення порушень закону, до яких вони призвели, а також скасовувати незаконні акти індивідуальної дії;

(пункт 3 частини першої статті 26 із змінами, внесеними
згідно із Законом України від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

4) вимагати від посадових чи службових осіб надання пояснень щодо допущених порушень, а також вимагати усунення порушень та причин і умов, що їм сприяли, притягнення винних до передбаченої законом відповідальності;

5) знайомитися з матеріалами виконавчого провадження щодо виконання судових рішень у кримінальних справах, робити з них виписки, знімати копії та в установленому законом порядку оскаржувати рішення, дії чи бездіяльність державного виконавця;

6) вимагати від керівників органів вищого рівня проведення перевірок підпорядкованих і підконтрольних органів та установ попереднього ув'язнення, виконання покарань, застосування заходів примусового характеру та перевірок інших місць, зазначених у пункті 1 цієї частини;

(пункт 6 частини першої статті 26 із змінами, внесеними
згідно із Законом України від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

<http://yurist-online.org/>

7) звертатися до суду з позовом (заявою) у визначених законом випадках.

2. Прокурор здійснює нагляд за додержанням законів при виконанні судових рішень у кримінальних справах, а також при застосуванні інших заходів примусового характеру, пов'язаних з обмеженням особистої свободи громадян в органах та установах, шляхом проведення регулярних перевірок, а також у зв'язку з необхідністю належного реагування на відомості про можливі порушення законодавства, що містяться у скаргах, зверненнях чи будь-яких інших джерелах. У межах реалізації зазначеної функції прокурор має право залучати відповідних спеціалістів.

(частина друга статті 26 із змінами, внесеними

згідно із Законом України від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

3. Прокурор зобов'язаний негайно звільнити особу, яка незаконно (за відсутності відповідного судового рішення, рішення адміністративного органу або іншого передбаченого законом документа чи після закінчення передбаченого законом або таким рішенням строку) перебуває у місці тримання затриманих, попереднього ув'язнення, обмеження чи позбавлення волі, установі для виконання заходів примусового характеру, інших місцях, зазначених у пункті 1 частини першої цієї статті.

(частина третя статті 26 із змінами, внесеними

згідно із Законом України від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

4. Письмові вказівки прокурора щодо додержання встановлених законодавством порядку та умов тримання осіб у місцях, зазначених у пункті 1 частини першої цієї статті, а також письмові вказівки прокурора, надані іншим органам, що виконують судові рішення у кримінальних справах та справах про адміністративні правопорушення, є обов'язковими і підлягають негайному виконанню.

(частина четверта статті 26 із змінами, внесеними

згідно із Законом України від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

Розділ V

ПОРЯДОК ЗАЙНЯТТЯ ПОСАДИ ПРОКУРОРА ТА ПОРЯДОК ЗВІЛЬНЕННЯ ПРОКУРОРА З АДМІНІСТРАТИВНОЇ ПОСАДИ

Стаття 27. Вимоги до кандидатів на посаду прокурора

1. Прокурором місцевої прокуратури може бути призначений громадянин України, який має вищу юридичну освіту, стаж роботи в галузі права не менше двох років та володіє державною мовою.

Для цілей цього Закону:

1) вищою юридичною освітою є освіта, здобута в Україні (або на території колишнього СРСР до 1 грудня 1991 року) за освітньо-кваліфікаційним рівнем спеціаліста або магістра, а також вища юридична освіта за відповідним освітньо-кваліфікаційним рівнем, здобута в іноземних державах та визнана в Україні в установленому законом порядку;

2) стажем роботи в галузі права є стаж роботи особи за спеціальністю після здобуття нею вищої юридичної освіти за освітньо-кваліфікаційним рівнем спеціаліста або магістра.

2. Прокурором регіональної прокуратури може бути призначений громадянин України, який має стаж роботи на посаді прокурора не менше трьох років.

3. Прокурором Генеральної прокуратури України може бути призначений громадянин України, який має стаж роботи на посаді прокурора не менше п'яти років.

4. Військовими прокурорами призначаються громадяни з числа офіцерів, які проходять військову службу або перебувають у запасі і мають вищу юридичну освіту за умови укладення ними контракту про проходження служби осіб офіцерського складу у військовій прокуратурі.

(абзац перший частини четвертої статті 27 із змінами,

внесеними згідно із Законом України від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

Порядок проходження військової служби громадянами України у військовій прокуратурі визначається відповідним положенням, яке затверджується Президентом України.

(абзац другий частини четвертої статті 27 у

редакції Закону України від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

<http://yurist-online.org/>

В окремих випадках за наказом Генерального прокурора України на посади прокурорів та слідчих військової прокуратури можуть бути призначені особи, які не є військовослужбовцями і не перебувають у запасі та відповідають вимогам частин першої та п'ятої цієї статті.

Військовослужбовці військової прокуратури у своїй діяльності керуються Законом України "Про прокуратуру" і проходять військову службу відповідно до Закону України "Про військовий обов'язок і військову службу" та інших законодавчих актів України, якими встановлено правові та соціальні гарантії, пенсійне, медичне та інші види забезпечення, передбачені законодавством для осіб офіцерського складу Збройних Сил України.

Військові звання вищого офіцерського складу військовослужбовцям військової прокуратури присвоюються Президентом України, інші військові звання - відповідно до встановленого законодавством порядку проходження військової служби.

(абзац п'ятий частини четвертої статті 27 із змінами,

внесеними згідно із Законом України від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

Посади військових прокурорів та відповідні їм військові звання включаються в переліки військових посад.

Військові звання офіцерського складу військової прокуратури відповідають класним чинам працівників прокуратури. При звільненні офіцерів військової прокуратури (до полковника включно) з військової служби і призначенні на посади прокурорів в територіальні чи спеціалізовані прокуратури їм присвоюються відповідні їх військовим званням класні чини, а при прийнятті на військову службу у військову прокуратуру прокурорів, які мають класні чини (до старшого радника юстиції включно), їм присвоюються відповідні військові звання згідно із законодавством.

(абзац сьомий частини четвертої статті 27 із змінами,

внесеними згідно із Законом України від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

5. Не може бути призначена на посаду прокурора особа, яка:

1) визнана судом обмежено дієздатною або недієздатною;

2) має захворювання, що перешкоджає виконанню обов'язків прокурора;

3) має незняту чи непогашену судимість або на яку накладалося адміністративне стягнення за вчинення корупційного правопорушення.

Стаття 28. Добір кандидатів на посаду прокурора місцевої прокуратури

1. Добір кандидатів на посаду прокурора здійснюється на конкурсних засадах із числа осіб, які відповідають вимогам, установленим частинами першою та п'ятою статті 27 цього Закону, за результатами кваліфікаційного іспиту, проведеного відповідно до вимог цього Закону.

2. Кожен, хто відповідає встановленим вимогам до кандидата на посаду прокурора, має право звернутися до Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів із заявою про участь у доборі кандидатів на посаду прокурора.

Стаття 29. Порядок добору кандидатів та їх призначення на посаду прокурора місцевої прокуратури

1. Добір кандидатів та їх призначення на посаду прокурора здійснюється в порядку, визначеному цим Законом, та включає:

1) прийняття Кваліфікаційно-дисциплінарною комісією прокурорів рішення про проведення добору кандидатів на посаду прокурора, що розміщується на офіційному веб-сайті Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів та повинно містити виклад передбачених цим Законом вимог, яким має відповідати кандидат на посаду прокурора, а також перелік документів, що подаються до Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів, і кінцевий термін їх подання;

2) подання особами, які виявили бажання стати прокурором, до Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів відповідної заяви та документів, визначених цим Законом;

3) здійснення Кваліфікаційно-дисциплінарною комісією прокурорів на основі поданих кандидатами на посаду прокурора документів перевірки відповідності осіб вимогам, установленим до кандидата на посаду прокурора;

4) складання особами, які відповідають установленим вимогам до кандидата на посаду прокурора, кваліфікаційного іспиту;

- 5) оприлюднення Кваліфікаційно-дисциплінарною комісією прокурорів на офіційному веб-сайті списку кандидатів, які успішно склали кваліфікаційний іспит;
- 6) організацію Кваліфікаційно-дисциплінарною комісією прокурорів спеціальної перевірки кандидатів, які успішно склали кваліфікаційний іспит;
- 7) визначення Кваліфікаційно-дисциплінарною комісією прокурорів рейтингу кандидатів на посаду прокурора серед осіб, які успішно склали кваліфікаційний іспит та щодо яких проведено спеціальну перевірку, а також зарахування їх до резерву на заміщення вакантних посад прокурорів;
- 8) проходження кандидатом на посаду прокурора спеціальної підготовки в Національній академії прокуратури України;
- 9) оголошення Кваліфікаційно-дисциплінарною комісією прокурорів у разі відкриття вакантних посад прокурорів конкурсу на зайняття таких посад серед кандидатів, які перебувають у резерві та пройшли спеціальну підготовку;
- 10) проведення Кваліфікаційно-дисциплінарною комісією прокурорів конкурсу на зайняття вакантних посад прокурорів на основі рейтингу кандидатів;
- 11) направлення Кваліфікаційно-дисциплінарною комісією прокурорів подання керівнику місцевої прокуратури щодо призначення кандидата на посаду прокурора;
- 12) призначення особи на посаду прокурора;
- 13) складення особою присяги прокурора.

Стаття 30. Подання кандидатом на посаду прокурора документів до Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів

1. Для участі в доборі кандидатів на посаду прокурора особа подає:

1) письмову заяву про участь у доборі кандидатів на посаду прокурора;

<http://yurist-online.org/>

- 2) копію паспорта громадянина України;
- 3) анкету кандидата на посаду прокурора, що містить інформацію про особу, та автобіографію;
- 4) копію документів про освіту, науковий ступінь, вчене звання;
- 5) копію трудової книжки;
- 6) медичну довідку про стан здоров'я за формою, затвердженою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я;
- 7) копію військового квитка (для військовослужбовців або військовозобов'язаних);
- 8) довідку про допуск до державної таємниці (у разі його наявності);
- 9) письмову згоду на збирання, зберігання та використання інформації про неї з метою оцінки готовності особи до роботи на посаді прокурора та проведення щодо неї спеціальної перевірки;
- 10) декларацію про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру за минулий рік за формою, встановленою Законом України "Про засади запобігання і протидії корупції".

Форма і зміст заяви про участь у доборі кандидатів на посаду прокурора, анкети кандидата на посаду прокурора затверджуються Кваліфікаційно-дисциплінарною комісією прокурорів та розміщуються на офіційному веб-сайті.

Вимагати від кандидата на посаду прокурора надання документів, не передбачених цією статтею, забороняється.

2. Приймання документів завершується у день, визначений в оголошенні як кінцевий термін їх подання.

3. До участі в доборі кандидатів на посаду прокурора допускаються особи, які подали всі необхідні документи і відповідають вимогам, установленим до кандидата на посаду прокурора. Про відмову в допуску до кваліфікаційного іспиту Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія прокурорів приймає вмотивоване рішення.

Стаття 31. Кваліфікаційний іспит

1. Кваліфікаційний іспит проводиться з метою перевірки рівня теоретичних знань у галузі права, європейських стандартів у галузі захисту прав людини, володіння державною мовою, аналітичних здібностей кандидатів та практичних навичок і складається з анонімного тестування та практичного завдання.

2. Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія прокурорів повідомляє кандидатів на посаду прокурора, допущених до кваліфікаційного іспиту, про дату, час і місце його проведення не пізніше ніж за сім днів до визначеної дати.

3. Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія прокурорів проводить кваліфікаційний іспит у спеціально відведеному для цього приміщенні. Перебіг кваліфікаційного іспиту фіксується за допомогою технічних засобів відео- та звукозапису.

4. Після кваліфікаційного іспиту Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія прокурорів забезпечує перевірку робіт, визначає кількість балів, набраних кандидатами на посаду прокурора.

5. Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія прокурорів після отримання результатів кваліфікаційних іспитів визначає прохідний бал, який не може бути нижчим 60 відсотків максимально можливого бала.

6. Положення про порядок складання кваліфікаційного іспиту та методика оцінювання затверджуються Кваліфікаційно-дисциплінарною комісією прокурорів.

7. Результати кваліфікаційного іспиту дійсні протягом трьох років.

8. Особа, яка не склала кваліфікаційний іспит, може бути допущена до складання такого іспиту повторно не раніше ніж через рік.

9. Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія прокурорів визначає рейтинг кандидатів на посаду прокурора відповідно до кількості балів, набраних кандидатами за результатами складання кваліфікаційного іспиту.

10. Інформація про результати кваліфікаційного іспиту та місце кандидата на посаду прокурора в рейтингу є загальнодоступною і розміщується на офіційному веб-сайті Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів.

Стаття 32. Спеціальна перевірка кандидата на посаду прокурора

1. Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія прокурорів організує спеціальну перевірку кандидатів на посаду прокурора, які успішно склали кваліфікаційний іспит. Відомості про особу, які підлягають спеціальній перевірці, а також порядок її здійснення визначаються Законом України "Про засади запобігання і протидії корупції".

2. У разі встановлення за результатами спеціальної перевірки факту подання кандидатом на посаду прокурора неправдивих відомостей або підроблених документів Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія прокурорів приймає рішення про відмову в зарахуванні кандидата до резерву на заміщення вакантних посад прокурорів.

Рішення про відмову в зарахуванні кандидата до резерву на заміщення вакантних посад прокурорів може бути оскаржено таким кандидатом до суду.

3. Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія прокурорів зараховує до резерву на заміщення вакантних посад прокурорів кандидатів, які успішно склали кваліфікаційний іспит та яким за результатами спеціальної перевірки не було відмовлено в зарахуванні до резерву.

4. Кандидати на посаду прокурора, зараховані до резерву на заміщення вакантних посад прокурорів, направляються Кваліфікаційно-дисциплінарною комісією прокурорів для проходження спеціальної підготовки в Національній академії прокуратури України.

5. Громадські організації та фізичні особи можуть подавати до Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів інформацію щодо доброчесності кандидатів на посаду прокурора протягом одного місяця з дня офіційного оприлюднення списку кандидатів, які успішно склали кваліфікаційний іспит.

6. У разі одержання інформації, що може свідчити про недоброчесність кандидата на посаду прокурора, Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія прокурорів розглядає її на своєму засіданні за участю такого кандидата. Кандидат на посаду прокурора має право ознайомитись з такою інформацією, надати відповідні пояснення, спростувати та заперечити її. За результатами розгляду Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія прокурорів може прийняти рішення про недопущення кандидата до проходження спеціальної підготовки.

Стаття 33. Спеціальна підготовка кандидата на посаду прокурора

1. Кандидат на посаду прокурора проходить протягом одного року спеціальну підготовку у Національній академії прокуратури України з метою отримання знань та навичок практичної діяльності на посаді прокурора, складання процесуальних документів, вивчення правил прокурорської етики.

Спеціальна підготовка завершується складанням кандидатом на посаду прокурора іспиту у вигляді анонімного тестування та практичного завдання.

2. У період проходження кандидатом на посаду прокурора спеціальної підготовки йому щомісячно виплачується стипендія не менше двох третин посадового окладу прокурора місцевої прокуратури.

(установлено, що норми і положення частини другої статті 33 застосовуються у порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України, виходячи з наявних фінансових ресурсів державного і місцевого бюджетів та бюджетів фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування, згідно із Законом України від 28.12.2014 р. N 80-VIII)

3. Навчальний план, порядок проходження кандидатами на посаду прокурора спеціальної підготовки та методика її оцінювання затверджуються Кваліфікаційно-дисциплінарною комісією прокурорів.

4. За результатами проходження кандидатом на посаду прокурора спеціальної підготовки Національна академія прокуратури України приймає вмотивоване рішення про успішне чи неуспішне її проходження, копія якого вручається кандидату на посаду прокурора.

Кандидат на посаду прокурора вважається таким, що успішно пройшов спеціальну підготовку, якщо за результатом іспиту отримав більше 50 відсотків максимально можливого бала.

5. Кандидат на посаду прокурора, щодо якого прийнято рішення про неуспішне проходження спеціальної підготовки, може оскаржити таке рішення до Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів протягом 15 днів з дня отримання ним копії такого рішення. За результатами розгляду Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія прокурорів відмовляє в задоволенні скарги або задовольняє скаргу та приймає рішення про успішне проходження кандидатом на посаду прокурора спеціальної підготовки.

6. Про результати проходження кандидатами на посаду прокурора спеціальної підготовки Національна академія прокуратури України повідомляє Кваліфікаційно-дисциплінарну комісію прокурорів.

7. Кандидат на посаду прокурора, який не пройшов спеціальну підготовку успішно, після закінчення строку на оскарження рішення Національної академії прокуратури України (у разі якщо скарга не була подана) або за результатами розгляду скарги, у задоволенні якої було відмовлено, виключається Кваліфікаційно-дисциплінарною комісією прокурорів з резерву на заміщення вакантних посад прокурорів.

Стаття 34. Проведення конкурсу на зайняття вакантної посади

1. Про проведення конкурсу на зайняття вакантної посади прокурора (крім посади Генерального прокурора України) Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія прокурорів розміщує відповідну інформацію на своєму офіційному веб-сайті не пізніше ніж за 10 днів до проведення конкурсу.

2. В оголошенні про проведення конкурсу зазначаються орган прокуратури, де є вакантна посада прокурора, кількість таких посад та строк, протягом якого кандидати можуть подати заяву про участь у конкурсі.

3. Кандидат на посаду прокурора, який перебуває в резерві та успішно пройшов спеціальну підготовку, може подати до настання визначеної Кваліфікаційно-дисциплінарною комісією прокурорів дати письмову заяву із зазначенням прокуратури, в якій кандидат бажає зайняти вакантну посаду прокурора.

4. Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія прокурорів проводить конкурс на зайняття вакантних посад прокурора на підставі рейтингу кандидатів. У разі наявності в кандидатів однакової кількості балів перевага надається тому кандидату, який працював на тимчасово вакантній посаді прокурора або має більший стаж роботи в галузі права.

5. За результатами конкурсу Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія прокурорів надсилає керівникові відповідної прокуратури подання про призначення кандидата на посаду прокурора органу прокуратури, на зайняття вакантної посади в якому кандидат подавав заяву.

Стаття 35. Призначення на посаду прокурора

1. Керівник прокуратури за наслідками спеціальної перевірки, передбаченої антикорупційним законодавством, своїм наказом призначає кандидата на посаду прокурора не пізніше 30 днів з дня отримання подання Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів.

(частина перша статті 35 із змінами, внесеними

згідно із Законом України від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

Стаття 36. Присяга прокурора

1. Особа, призначена на посаду прокурора, набуває повноважень прокурора після складення Присяги прокурора такого змісту:

"Я, (прізвище, ім'я, по батькові), вступаючи на службу в прокуратуру, присвячую свою діяльність служінню Українському народові і Україні та урочисто присягаю:

неухильно додержуватися Конституції та законів України;

сумлінним виконанням своїх службових обов'язків сприяти утвердженню верховенства права, законності та правопорядку;

захищати права і свободи людини і громадянина, інтереси суспільства і держави;

постійно вдосконалювати свою професійну майстерність, бути принциповим, чесно, сумлінно і неупереджено виконувати свої обов'язки, з гідністю нести високе звання прокурора".

2. Текст Присяги підписується прокурором і зберігається в його особовій справі. Процедура складення Присяги визначається Генеральним прокурором України. Про складення Присяги вноситься запис у трудову книжку.

<http://yurist-online.org/>

Стаття 37. Порядок призначення прокурора на тимчасово вакантну посаду

1. Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія прокурорів за наявності тимчасово вакантних посад прокурорів в органі прокуратури (у зв'язку з тривалою тимчасовою непрацездатністю, відпусткою для догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку, відрядженням для участі в роботі інших органів на постійній основі тощо) оголошує серед осіб, які перебувають у резерві на заміщення вакантних посад прокурорів та пройшли спеціальну підготовку, конкурс на зайняття таких посад. Конкурс проводиться відповідно до статті 34 цього Закону з урахуванням особливостей, передбачених цією статтею.

2. В оголошенні про конкурс зазначається, що посада прокурора, на яку оголошено конкурс, є тимчасово вакантною та в разі можливості вказується строк, протягом якого особа перебуватиме на цій посаді.

3. У разі повернення на роботу прокурора, який обіймає відповідну посаду на постійній основі, прокурор, який обіймає тимчасово вакантну посаду, звільняється з посади та зараховується до резерву на заміщення вакантних посад прокурорів. При цьому строк перебування особи на тимчасово вакантній посаді прокурора не зараховується до строку, протягом якого результати кваліфікаційного іспиту є дійсними.

Стаття 38. Порядок переведення прокурора на посаду до іншого органу прокуратури

1. Прокурор може бути переведений за його згодою до іншого органу прокуратури, у тому числі вищого рівня, на вакантну або тимчасово вакантну посаду. Переведення до органу прокуратури вищого рівня здійснюється за результатами конкурсу, порядок проведення якого визначається Кваліфікаційно-дисциплінарною комісією прокурорів. Конкурс має включати в себе оцінку професійного рівня, досвіду, морально-ділових якостей прокурора та перевірку його готовності до здійснення повноважень в іншому органі прокуратури, у тому числі вищого рівня.

(абзац перший частини першої статті 38 із змінами,

внесеними згідно із Законом України від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

Умовою участі прокурора в конкурсі є подання ним заяви про переведення, а також наявність відповідного стажу роботи на посаді прокурора, передбаченого частинами другою і третьою статті 27 цього Закону. Відповідний конкурс проводиться Кваліфікаційно-дисциплінарною комісією прокурорів.

Стаття 39. Порядок призначення прокурора на адміністративну посаду

1. Адміністративними посадами у Генеральній прокуратурі України, регіональних та місцевих прокуратурах (крім посад, зазначених у частинах другій і третій цієї статті) є посади:

- 1) Генерального прокурора України;
- 2) першого заступника Генерального прокурора України;
- 3) заступника Генерального прокурора України;
- 4) керівника підрозділу Генеральної прокуратури України;
- 5) заступника керівника підрозділу Генеральної прокуратури України;
- 6) керівника регіональної прокуратури;
- 7) першого заступника керівника регіональної прокуратури;
- 8) заступника керівника регіональної прокуратури;
- 9) керівника підрозділу регіональної прокуратури;
- 10) заступника керівника підрозділу регіональної прокуратури;
- 11) керівника місцевої прокуратури;
- 12) першого заступника керівника місцевої прокуратури;
- 13) заступника керівника місцевої прокуратури;

14) керівника підрозділу місцевої прокуратури;

15) заступника керівника підрозділу місцевої прокуратури.

2. Адміністративними посадами у військових прокуратурах є посади:

1) заступника Генерального прокурора України - Головного військового прокурора;

2) першого заступника Головного військового прокурора;

3) заступника Головного військового прокурора;

4) керівника підрозділу Головної військової прокуратури;

5) заступника керівника підрозділу Головної військової прокуратури;

6) військового прокурора регіону;

7) першого заступника військового прокурора регіону;

8) заступника військового прокурора регіону;

9) керівника підрозділу військової прокуратури регіону;

10) заступника керівника підрозділу військової прокуратури регіону;

11) військового прокурора гарнізону;

12) першого заступника військового прокурора гарнізону;

<http://yurist-online.org/>

13) заступника військового прокурора гарнізону;

14) керівника підрозділу військової прокуратури гарнізону;

15) заступника керівника підрозділу військової прокуратури гарнізону.

3. Адміністративними посадами у Спеціалізованій антикорупційній прокуратурі є посади:

1) заступника Генерального прокурора України - керівника Спеціалізованої антикорупційної прокуратури;

2) першого заступника керівника Спеціалізованої антикорупційної прокуратури;

3) заступника керівника Спеціалізованої антикорупційної прокуратури;

4) керівника підрозділу Спеціалізованої антикорупційної прокуратури;

5) заступника керівника підрозділу Спеціалізованої антикорупційної прокуратури.

4. Призначення прокурора на адміністративну посаду, передбачену пунктами 2, 3, 6 - 8, 11 частини першої цієї статті, здійснюється Генеральним прокурором України за рекомендацією Ради прокурорів України. Призначення прокурора на адміністративну посаду, передбачену пунктами 4 та 5 частини першої цієї статті, здійснюється Генеральним прокурором України. Призначення прокурора на адміністративну посаду, передбачену пунктами 6 та 11 частини першої цієї статті, здійснюється строком на п'ять років.

Призначення прокурора на адміністративну посаду, передбачену пунктами 9, 10, 12, 13 частини першої цієї статті, здійснюється керівником регіональної прокуратури. Призначення на адміністративну посаду, передбачену пунктами 12 та 13 частини першої цієї статті, здійснюється за поданням керівника місцевої прокуратури.

Призначення прокурора на адміністративну посаду, передбачену пунктами 14 та 15 частини першої цієї статті, здійснюється керівником місцевої прокуратури.

Призначення прокурора на адміністративну посаду, передбачену пунктами 1 - 8, 11 - 13 частини другої цієї статті, здійснюється Генеральним прокурором України у встановленому законодавством порядку.

Призначення прокурора на адміністративну посаду, передбачену пунктами 9 та 10 частини другої цієї статті, здійснюється військовим прокурором регіону, а на адміністративну посаду, передбачену пунктами 14 та 15 частини другої цієї статті, - військовим прокурором гарнізону.

Призначення прокурора на адміністративну посаду, передбачену частиною третьою цієї статті, здійснюється Генеральним прокурором України у встановленому цим Законом порядку.

Призначення прокурора на адміністративну посаду, передбачену пунктом 1 частини третьої цієї статті, здійснюється строком на п'ять років.

5. Під час вирішення питання щодо надання рекомендації для призначення на адміністративну посаду Рада прокурорів України враховує професійні та морально-ділові якості кандидата, а також його управлінсько-організаторські здібності та досвід роботи.

6. Відмова Генерального прокурора України у призначенні на адміністративну посаду рекомендованого Радою прокурорів України прокурора має бути письмово вмотивованою. Копія відповідного рішення Генерального прокурора України надсилається до Ради прокурорів України та прокурору, якому відмовлено у призначенні на адміністративну посаду. Прокурор, якому Генеральним прокурором України було відмовлено у призначенні на адміністративну посаду, може оскаржити таку відмову до Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів.

7. Прокурор, строк повноважень якого на адміністративній посаді закінчився, може бути повторно рекомендований Радою прокурорів України для призначення на цю адміністративну посаду у разі, якщо відсутні обставини, що свідчать про невідповідність прокурора вимогам, передбаченим частиною п'ятою цієї статті.

8. Перебування прокурора на адміністративній посаді у прокуратурі не звільняє його від здійснення повноважень прокурора відповідної прокуратури, передбачених цим Законом.

(стаття 39 із змінами, внесеними згідно із

Законом України від 12.02.2015 р. N 198-VIII,

у редакції Закону України

від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

<http://yurist-online.org/>

Стаття 40. Призначення Генерального прокурора України

1. Генеральний прокурор України призначається на посаду Президентом України за згодою Верховної Ради України.

2. Строк повноважень Генерального прокурора України становить п'ять років. Одна і та сама особа не може бути призначена на посаду Генерального прокурора України більше ніж на один строк.

3. На посаду Генерального прокурора України може бути призначений громадянин України, який:

1) має вищу юридичну освіту;

2) має стаж роботи в галузі права не менше 10 років;

3) володіє державною мовою;

4) щодо якого відсутні обставини, передбачені частиною п'ятою статті 27 цього Закону;

5) має високі морально-ділові, професійні якості та організаторські здібності.

4. Президент України надсилає до Верховної Ради України письмове подання про надання згоди на призначення кандидата на посаду Генерального прокурора України.

5. Порядок надання згоди на призначення на посаду Президентом України Генерального прокурора України встановлюється Регламентом Верховної Ради України.

6. Рішення Верховної Ради України про відмову у наданні згоди на призначення на посаду Генерального прокурора України є підставою для письмового подання Президента України про надання згоди на призначення іншого кандидата.

Стаття 41. Порядок звільнення прокурора з адміністративної посади та припинення його повноважень на цій посаді

<http://yurist-online.org/>

1. Звільнення прокурора з адміністративної посади, передбаченої пунктами 2, 3, 6 - 8, 11 частини першої статті 39 цього Закону, здійснюється Генеральним прокурором України за рекомендацією Ради прокурорів України з таких підстав:

(абзац перший частини першої статті 41 із змінами, внесеними

згідно із Законами України від 12.02.2015 р. N 198-VIII,

від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

1) подання заяви про дострокове припинення повноважень на адміністративній посаді за власним бажанням;

2) переведення на посаду до іншого органу прокуратури (крім адміністративної посади, передбаченої пунктами 1 - 3 частини третьої статті 39 цього Закону);

(пункт 2 частини першої статті 41 у редакції

Законів України від 12.02.2015 р. N 198-VIII,

від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

3) неналежне виконання прокурором, який обіймає адміністративну посаду, посадових обов'язків, установлених для відповідної адміністративної посади.

Звільнення прокурора з адміністративної посади, передбаченої пунктами 4 та 5 частини першої статті 39 цього Закону, здійснюється Генеральним прокурором України, з адміністративної посади, передбаченої пунктами 9, 10, 12, 13 частини першої статті 39 цього Закону, - керівником регіональної прокуратури, а з адміністративної посади, передбаченої пунктами 14 та 15 частини першої статті 39 цього Закону, - керівником місцевої прокуратури з підстав, передбачених абзацом першим частини першої цієї статті.

(абзац п'ятий частини першої статті 41 у редакції

Закону України від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

Звільнення з адміністративної посади, передбаченої пунктами 1 - 8, 11 - 13 частини другої статті 39 цього Закону, здійснюється Генеральним прокурором України, з адміністративної посади, передбаченої пунктами 9 та 10 частини другої статті 39 цього Закону, - керівником військової

<http://yurist-online.org/>

прокуратури регіону, а з адміністративної посади, передбаченої пунктами 14 та 15 частини другої статті 39 цього Закону, - керівником військової прокуратури гарнізону з підстав, визначених законодавством.

(частину першу статті 41 доповнено абзацом шостим

згідно із Законом України від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

Звільнення з адміністративної посади, передбаченої частиною третьою статті 39 цього Закону, здійснюється Генеральним прокурором України виключно з підстав, передбачених частиною першою статті 51 цього Закону, за рекомендацією Ради прокурорів України.

(частину першу статті 41 доповнено абзацом сьомим

згідно із Законом України від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

2. Повноваження прокурора на адміністративній посаді припиняються в разі:

1) закінчення строку перебування на адміністративній посаді;

2) звільнення з посади прокурора або припинення повноважень на посаді прокурора.

3. Наявність підстави, передбаченої пунктом 3 частини першої цієї статті, встановлюється Радою прокурорів України з дотриманням передбачених статтею 47 цього Закону гарантій особи щодо повідомлень, отримання копій документів, які стали підставою для перевірки, участі у засіданні та залучення представника, надання пояснень, висловлення заперечень, клопотань та відводів, отримання копії відповідного рішення.

4. Звільнення прокурора з адміністративної посади чи припинення його повноважень на адміністративній посаді, крім випадку, передбаченого пунктом 2 частини другої цієї статті, не припиняє його повноважень прокурора.

5. Після звільнення прокурора з адміністративної посади або припинення його повноважень на цій посаді він не пізніше одного місяця призначається на одну з вакантних посад у цьому ж органі прокуратури або в разі відсутності вакантних посад переводиться на посаду до іншого органу прокуратури того ж або нижчого рівня за його письмовою згодою. У таких випадках рішення про призначення на посаду приймається керівником відповідного органу прокуратури.

У разі відмови прокурора від призначення на вакантну посаду у відповідному органі прокуратури або від переведення на посаду до іншого органу прокуратури у зазначений строк прокурор звільняється з посади прокурора.

До моменту прийняття рішення про призначення прокурора на посаду, переведення на посаду до іншого органу прокуратури або звільнення з посади прокурора повноваження відповідного прокурора зупиняються із збереженням гарантій матеріального, соціального та побутового забезпечення, передбачених законодавством для прокурорів.

Стаття 42. Підстави звільнення Генерального прокурора України з адміністративної посади та припинення його повноважень на цій посаді

1. Генеральний прокурор України звільняється з адміністративної посади Президентом України за згодою Верховної Ради України:

1) у зв'язку з поданням заяви про дострокове припинення повноважень на адміністративній посаді за власним бажанням;

2) на підставі подання Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів або Вищої ради юстиції.

2. Повноваження Генерального прокурора України на адміністративній посаді припиняються в разі:

1) висловлення Верховною Радою України недовіри Генеральному прокурору України, що має наслідком його відставку з цієї адміністративної посади;

2) закінчення строку перебування на посаді Генерального прокурора України.

3. Звільнення Генерального прокурора України з адміністративної посади або припинення повноважень Генерального прокурора України на адміністративній посаді не припиняє його повноважень прокурора.

4. У разі звільнення Генерального прокурора України з адміністративної посади Президентом України або припинення його повноважень на адміністративній посаді внаслідок висловлення

Верховною Радою України недовіри Генеральному прокурору України Президент України або Верховна Рада України відповідно отримують від Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів висновок щодо виконання Генеральним прокурором України професійних обов'язків.

Розділ VI

ДИСЦИПЛІНАРНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ПРОКУРОРА

Стаття 43. Підстави для притягнення прокурора до дисциплінарної відповідальності

1. Прокурора може бути притягнуто до дисциплінарної відповідальності у порядку дисциплінарного провадження з таких підстав:

- 1) невиконання чи неналежне виконання службових обов'язків;
- 2) необгрунтоване зволікання з розглядом звернення;
- 3) розголошення таємниці, що охороняється законом, яка стала відомою прокуророві під час виконання повноважень;
- 4) порушення встановленого законом порядку подання декларації про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру;
- 5) вчинення дій, що порочать звання прокурора і можуть викликати сумнів у його об'єктивності, неупередженості та незалежності, у чесності та непідкупності органів прокуратури;
- 6) систематичне (два і більше разів протягом одного року) або одноразове грубе порушення правил прокурорської етики;
- 7) порушення правил внутрішнього службового розпорядку;
- 8) втручання чи будь-який інший вплив прокурора у випадках чи порядку, не передбачених законодавством, у службову діяльність іншого прокурора, службових, посадових осіб чи суддів, у

тому числі шляхом публічних висловлювань стосовно їх рішень, дій чи бездіяльності, за відсутності при цьому ознак адміністративного чи кримінального правопорушення;

9) публічне висловлювання, яке є порушенням презумпції невинуватості.

2. Притягнення прокурора до дисциплінарної відповідальності не виключає можливості притягнення його до адміністративної чи кримінальної відповідальності у випадках, передбачених законом.

3. Виправдання особи або закриття стосовно неї судом кримінального провадження не може бути підставою для притягнення до дисциплінарної відповідальності прокурора, який здійснював процесуальне керівництво досудовим розслідуванням та/або підтримання державного обвинувачення у цьому провадженні, крім випадків умисного порушення ним вимог законодавства чи неналежного виконання службових обов'язків.

4. Під час здійснення дисциплінарного провадження щодо прокурора у разі необхідності може бути проведена його атестація. Вмотивоване рішення про необхідність проведення атестації приймається Кваліфікаційно-дисциплінарною комісією прокурорів.

Стаття 44. Орган, що здійснює дисциплінарне провадження

1. Дисциплінарне провадження здійснюється Кваліфікаційно-дисциплінарною комісією прокурорів.

Стаття 45. Дисциплінарне провадження щодо прокурора

1. Дисциплінарне провадження - це процедура розгляду Кваліфікаційно-дисциплінарною комісією прокурорів скарги (заяви), в якій містяться відомості про вчинення прокурором дисциплінарного проступку.

Рішення, дії чи бездіяльність прокурора в межах кримінального процесу можуть бути оскаржені виключно в порядку, встановленому Кримінальним процесуальним кодексом України. Якщо за результатами розгляду скарги на рішення, дії чи бездіяльність прокурора в межах кримінального процесу встановлено факти порушення прокурором прав осіб або вимог закону, таке рішення може бути підставою для дисциплінарного провадження.

(частину першу статті 45 доповнено абзацом другим

згідно із Законом України від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

2. Право на звернення до Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів із скаргою (заявою) про вчинення прокурором дисциплінарного проступку має кожен, кому відомі такі факти. Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія прокурорів розміщує на своєму веб-сайті рекомендований зразок скарги (заяви).
3. У разі якщо скарга (заява) про вчинення прокурором дисциплінарного проступку подана членом Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів, то він не має права вирішувати питання про відкриття дисциплінарного провадження, здійснювати перевірку та брати участь у голосуванні при прийнятті рішення за результатами розгляду висновку про наявність чи відсутність дисциплінарного проступку прокурора.
4. Прізвище, ім'я, по батькові прокурора, щодо якого надійшла скарга (заява), не підлягають оприлюдненню до моменту прийняття рішення у справі.

Стаття 46. Відкриття дисциплінарного провадження та проведення перевірки скарги (заяви)

1. Секретаріат Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів у день надходження скарги (заяви) реєструє її та за допомогою автоматизованої системи визначає члена Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів для вирішення питання щодо відкриття дисциплінарного провадження.
2. Член Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів своїм вмотивованим рішенням відмовляє у відкритті дисциплінарного провадження, якщо:
 - 1) скарга (заява) не містить конкретних відомостей про наявність ознак дисциплінарного проступку прокурора;
 - 2) скарга (заява) є анонімною;
 - 3) скарга (заява) подана з підстав, не визначених статтею 43 цього Закону;

4) з прокурором, стосовно якого надійшла скарга (заява), припинено правовідносини у випадках, передбачених статтею 51 цього Закону;

(пункт 4 частини другої статті 46 у редакції

Закону України від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

5) дисциплінарний проступок, про який зазначено у скарзі (заяві), вже був предметом перевірки і щодо нього Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія прокурорів прийняла рішення, яке не скасовано в установленому законом порядку.

3. За відсутності підстав, передбачених частиною другою цієї статті, член Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів приймає рішення про відкриття дисциплінарного провадження щодо прокурора.

Заява за результатами проведеної перевірки доброчесності прокурора, внаслідок якої встановлено вчинення дисциплінарного проступку, є обов'язковою підставою для відкриття дисциплінарного провадження щодо прокурора.

4. Після відкриття дисциплінарного провадження член Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів проводить перевірку в межах обставин, повідомлених у скарзі (заяві). У разі виявлення під час перевірки інших обставин, що можуть бути підставою для притягнення прокурора до дисциплінарної відповідальності, інформація про це включається у висновок члена Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів за результатами перевірки.

5. Член Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів має право звернутися до Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів із клопотанням про необхідність відсторонення прокурора від посади до завершення дисциплінарного провадження.

Клопотання про відсторонення прокурора від посади розглядається на найближчому засіданні Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів з дотриманням передбачених статтею 47 цього Закону гарантій прокурора щодо повідомлення, участі у засіданні, залучення представника, надання пояснень, висловлення заперечень, клопотань та відводів.

У разі прийняття Кваліфікаційно-дисциплінарною комісією прокурорів рішення про наявність підстав для відсторонення прокурора від посади копія цього рішення надсилається керівнику органу прокуратури, в якому працює прокурор, стосовно якого прийнято таке рішення. У разі якщо Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія прокурорів прийняла рішення про наявність підстав для відсторонення від посади прокурора, який обіймає адміністративну посаду, копія цього рішення у

семиденний строк надсилається Генеральному прокурору України, керівнику регіональної, місцевої прокуратури відповідно до визначених цим Законом повноважень.

(абзац третьої частини п'ятої статті 46 із змінами, внесеними

згідно із Законом України від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

Керівник органу прокуратури, в якому працює прокурор, Генеральний прокурор України зобов'язаний невідкладно розглянути рішення про наявність підстав для відсторонення прокурора від посади, за результатами якого може видати наказ про відсторонення прокурора від посади до завершення дисциплінарного провадження. Копія наказу невідкладно вручається прокурору, якого відсторонено від посади.

6. Під час здійснення перевірки член Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів має право ознайомлюватися з документами, що стосуються предмета перевірки, отримувати їх копії, опитувати прокурорів та інших осіб, яким відомі обставини вчинення діяння, що має ознаки дисциплінарного проступку, отримувати за письмовим запитом від органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб, керівників підприємств, установ, організацій незалежно від форми власності та підпорядкування, громадян, громадських об'єднань необхідну для проведення перевірки інформацію. Прокурор, стосовно якого здійснюється дисциплінарне провадження, має право надавати пояснення або відмовитися від їх надання стосовно себе.

7. Орган державної влади, орган місцевого самоврядування, їх посадові особи, керівники державних підприємств, установ, організацій, яким надіслано запит члена Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів, зобов'язані протягом десяти днів з дня його отримання надати відповідь на запит і наявну в них інформацію. У разі необхідності строк для надання інформації може бути продовжений до 30 днів, про що член Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів повідомляє особу, яка направила клопотання про продовження строку для надання інформації.

8. У разі ненадання органом державної влади, органом місцевого самоврядування, їх посадовими особами, керівниками державних підприємств, установ, організацій члену Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів запитуваної інформації він може звернутися з відповідним позовом до суду в порядку, передбаченому законом.

9. Перевірка відомостей про наявність підстав для притягнення прокурора до дисциплінарної відповідальності проводиться у строк, який не перевищує двох місяців із дня реєстрації скарги (заяви), а в разі неможливості завершення перевірки протягом цього строку він може бути продовжений Кваліфікаційно-дисциплінарною комісією прокурорів, але не більш як на місяць.

До завершення дисциплінарного провадження прокурор не може бути звільнений з посади прокурора у зв'язку з поданням заяви про звільнення за власним бажанням.

10. Член Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів за результатами перевірки готує висновок, який повинен містити інформацію про наявність чи відсутність дисциплінарного проступку прокурора та виклад обставин, якими це підтверджується. Якщо за результатами перевірки член Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів встановив наявність дисциплінарного проступку, у висновку додатково зазначається характер проступку, його наслідки, відомості про особу прокурора, ступінь його вини, інші обставини, що мають значення для прийняття рішення про накладення дисциплінарного стягнення, а також пропозиція члена Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів щодо конкретного виду дисциплінарного стягнення.

11. Висновок та зібрані у процесі перевірки матеріали передаються на розгляд Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів та мають бути отримані його членами не пізніше як за п'ять днів до засідання, на якому такий висновок розглядатиметься.

Стаття 47. Розгляд висновку про наявність чи відсутність дисциплінарного проступку прокурора

1. Розгляд висновку про наявність чи відсутність дисциплінарного проступку прокурора відбувається на засіданні Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів. На засідання запрошуються особа, яка подала скаргу (заяву), прокурор, стосовно якого відкрито дисциплінарне провадження, їхні представники, а у разі необхідності й інші особи. Повідомлення про час та місце проведення засідання Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів має бути надіслано не пізніше як за десять днів до дня проведення засідання.

2. До повідомлення про час та місце проведення засідання Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів, яке надсилається прокурору, додаються копія скарги (заяви) та висновок про наявність чи відсутність дисциплінарного проступку прокурора.

3. Висновок про наявність чи відсутність дисциплінарного проступку прокурора розглядається за його участю і може бути розглянутий без нього лише у випадках, коли належним чином повідомлений прокурор:

- 1) повідомив про згоду на розгляд висновку за його відсутності;
- 2) не з'явився на засідання, не повідомивши про причини неявки;

3) не з'явився на засідання повторно.

Рішення про можливість розгляду висновку за відсутності відповідного прокурора приймає Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія прокурорів.

4. Прокурор, який не братиме участі в засіданні Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів, вправі надіслати письмові пояснення щодо висновку про наявність чи відсутність дисциплінарного проступку, які оголошуються на засіданні Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів.

5. Розгляд висновку про наявність чи відсутність дисциплінарного проступку прокурора відбувається на засадах змагальності. На засіданні Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів заслуховуються пояснення члена Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів, який проводив перевірку, пояснення прокурора, стосовно якого здійснюється дисциплінарне провадження, та/або його представника і в разі необхідності інших осіб.

6. Прокурор, стосовно якого здійснюється дисциплінарне провадження, та/або його представник мають право давати пояснення, відмовитися від їх надання, ставити питання учасникам провадження, висловлювати заперечення, заявляти клопотання, а також за наявності сумнівів у неупередженості та об'єктивності члена Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів подавати заяву про його відвід.

Під час прийняття рішення стосовно відводу член Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів, якому заявлено відвід, не має права брати участі в голосуванні та бути присутнім під час його проведення.

Стаття 48. Рішення Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів у дисциплінарному провадженні стосовно прокурора

1. Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія прокурорів приймає рішення в дисциплінарному провадженні більшістю голосів від свого загального складу. Перед прийняттям рішення Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія прокурорів за відсутності прокурора, стосовно якого здійснюється провадження, і запрошених осіб обговорює результати розгляду висновку про наявність чи відсутність дисциплінарного проступку прокурора.

(частина перша статті 48 із змінами, внесеними

згідно із Законом України від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

2. Член Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів, який проводив перевірку та готував висновок про наявність чи відсутність дисциплінарного проступку прокурора, не має права брати участі у голосуванні при прийнятті рішення за результатами розгляду зазначеного висновку та бути присутнім під час проведення такого голосування.

3. При прийнятті рішення у дисциплінарному провадженні враховуються характер проступку, його наслідки, особа прокурора, ступінь його вини, обставини, що впливають на обрання виду дисциплінарного стягнення.

4. Рішення про накладення на прокурора дисциплінарного стягнення або рішення про неможливість подальшого перебування особи на посаді прокурора може бути прийнято не пізніше ніж через рік із дня вчинення проступку без урахування часу тимчасової непрацездатності або перебування прокурора у відпустці.

5. У разі відсутності підстав для накладення на прокурора дисциплінарного стягнення Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія прокурорів своїм рішенням закриває дисциплінарне провадження.

6. Рішення Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів викладається в письмовій формі, підписується головою і членами Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів, які брали участь у розгляді висновку про наявність чи відсутність дисциплінарного проступку, і оголошується на засіданні цього органу. Рішення у дисциплінарному провадженні має містити:

1) прізвище, ім'я, по батькові та посаду прокурора, який притягається до дисциплінарної відповідальності;

2) обставини, встановлені під час здійснення провадження;

3) мотиви, з яких Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія прокурорів ухвалила рішення;

4) суть рішення за наслідками розгляду із зазначенням виду дисциплінарного стягнення в разі його накладення;

5) порядок і строк оскарження рішення.

7. За наявності окремої думки член Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів викладає її у письмовій формі та додає до справи, про що головуєчий повідомляє на засіданні. Зміст окремої думки на засіданні не оголошується. За клопотанням прокурора, стосовно якого здійснюється дисциплінарне провадження, йому надається копія окремої думки члена Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів.

8. Копія рішення Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів вручається прокуророві, стосовно якого воно прийнято, або у семиденний строк надсилається йому поштою рекомендованим листом із повідомленням про вручення. У цей же строк копія рішення надсилається керівникові органу прокуратури, в якому прокурор, стосовно якого воно прийнято, обіймає посаду.

9. Рішення Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів, прийняте за результатами розгляду дисциплінарного провадження, оприлюднюється на її веб-сайті у семиденний строк.

Стаття 49. Види дисциплінарних стягнень

1. На прокурора можуть бути накладені такі дисциплінарні стягнення:

1) догана;

2) заборона на строк до одного року на переведення до органу прокуратури вищого рівня чи на призначення на вищу посаду в органі прокуратури, в якому прокурор обіймає посаду (крім Генерального прокурора України);

3) звільнення з посади в органах прокуратури.

2. Прокурор протягом одного року з дня накладення на нього дисциплінарного стягнення вважається таким, який притягувався до дисциплінарної відповідальності, крім" випадків, передбачених частиною третьою цієї статті.

3. До закінчення річного строку прокурор, який не допустив порушення законодавства та сумлінно й професійно здійснював свої службові обов'язки, може бути визнаний таким, який не притягувався до дисциплінарної відповідальності, за рішенням Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів на підставі клопотання керівника відповідного органу прокуратури, однак не раніш як:

1) через шість місяців із дня накладення дисциплінарного стягнення, передбаченого пунктом 1 частини першої цієї статті;

2) після закінчення половини строку, визначеного Кваліфікаційно-дисциплінарною комісією прокурорів, - у разі накладення дисциплінарного стягнення, передбаченого пунктом 2 частини першої цієї статті.

4. За результатами дисциплінарного провадження Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія прокурорів може прийняти рішення про неможливість подальшого перебування особи на посаді прокурора (крім Генерального прокурора України) у разі:

1) якщо дисциплінарний проступок, вчинений прокурором, має характер грубого порушення;

2) якщо прокурор вчинив дисциплінарний проступок, перебуваючи у статусі прокурора, який притягувався до дисциплінарної відповідальності.

5. У разі якщо Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія прокурорів за результатами дисциплінарного провадження щодо прокурора встановила обставини, які свідчать про порушення прокурором вимог щодо несумісності, передбачених статтею 18 цього Закону, вона ініціює перед Вищою радою юстиції розгляд відповідного питання.

6. У разі якщо Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія прокурорів за результатами дисциплінарного провадження стосовно прокурора, який обіймає адміністративну посаду, встановила неналежне виконання ним посадових обов'язків, установлених для відповідної адміністративної посади, Комісія у випадках, коли призначення на таку посаду відповідно до цього Закону здійснюється за рекомендацією Ради прокурорів України, ініціює перед Радою прокурорів України розгляд питання про внесення рекомендації щодо звільнення прокурора з адміністративної посади.

(частина шоста статті 49 у редакції

Закону України від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

Стаття 50. Оскарження рішення, прийнятого за результатами дисциплінарного провадження

1. Прокурор може оскаржити рішення, прийняте за результатами дисциплінарного провадження, до адміністративного суду або до Вищої ради юстиції протягом одного місяця з дня вручення йому чи отримання ним поштою копії рішення.

2. Розгляд адміністративного позову щодо оскарження рішення Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів здійснюється в порядку, визначеному процесуальним законом.

3. Подання адміністративного позову до суду на рішення Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів про притягнення прокурора до дисциплінарної відповідальності або про неможливість подальшого перебування особи на посаді прокурора не зупиняє дію такого рішення, але суд у порядку забезпечення адміністративного позову може відповідною ухвалою зупинити дію рішення Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів про притягнення прокурора до дисциплінарної відповідальності або про неможливість подальшого перебування особи на посаді.

Розділ VII

ЗВІЛЬНЕННЯ ПРОКУРОРА З ПОСАДИ, ПРИПИНЕННЯ, ЗУПИНЕННЯ ЙОГО ПОВНОВАЖЕНЬ НА ПОСАДІ

Стаття 51. Загальні умови звільнення прокурора з посади, припинення його повноважень на посаді

1. Прокурор звільняється з посади у разі:

1) неможливості виконувати свої повноваження за станом здоров'я;

2) порушення ним вимог щодо несумісності, передбачених статтею 18 цього Закону;

3) набрання законної сили судовим рішенням про притягнення прокурора до адміністративної відповідальності за корупційне правопорушення, пов'язане з порушенням обмежень, передбачених Законом України "Про засади запобігання і протидії корупції";

4) неможливості переведення на іншу посаду або відсутності згоди на це у зв'язку з безпосереднім підпорядкуванням близькій особі;

5) набрання законної сили обвинувальним вироком суду щодо нього;

6) припинення громадянства України або набуття громадянства іншої держави;

7) подання заяви про звільнення з посади за власним бажанням;

8) неможливості подальшого перебування на тимчасово вакантній посаді;

9) ліквідації чи реорганізації органу прокуратури, в якому прокурор обіймає посаду, або в разі скорочення кількості прокурорів органу прокуратури.

Військовослужбовці військової прокуратури можуть бути звільнені з військової служби відповідно до законодавства, що регулює порядок її проходження, а також у зв'язку з переведенням на інші посади в органи прокуратури України або за власним бажанням.

2. Особами, які в установленому цим Законом порядку приймають рішення про звільнення прокурора з посади, є:

1) Генеральний прокурор України - щодо прокурорів Генеральної прокуратури України;

(пункт 1 частини другої статті 51 із змінами, внесеними
згідно із Законом України від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

1 1) керівник Спеціалізованої антикорупційної прокуратури - стосовно прокурорів Спеціалізованої антикорупційної прокуратури;

(частину другу статті 51 доповнено пунктом 1 1 згідно
із Законом України від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

2) керівник регіональної прокуратури - щодо прокурорів відповідної регіональної прокуратури та прокурорів місцевих прокуратур, які розташовані у межах адміністративно-територіальної одиниці, що підпадає під територіальну юрисдикцію відповідної регіональної прокуратури;

(пункт 2 частини другої статті 51 із змінами, внесеними
згідно із Законом України від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

3) військовий прокурор регіону - стосовно прокурорів відповідної військової прокуратури регіону та прокурорів військових прокуратур гарнізонів, розташованих у межах адміністративно-територіальної одиниці, що підпадає під територіальну юрисдикцію відповідної військової прокуратури регіону.

(пункт 3 частини другої статті 51 у редакції

Закону України від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

3. Повноваження прокурора припиняються у зв'язку з:

1) досягненням шістдесяти п'яти років;

2) смертю;

3) визнанням його безвісно відсутнім або оголошенням померлим;

4) рішенням Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів про неможливість подальшого перебування особи на посаді прокурора.

4. Особа, звільнена з посади Генерального прокурора України, звільняється з посади прокурора з підстав, визначених пунктами 1 - 3, 5 - 7 частини першої цієї статті.

Стаття 52. Звільнення прокурора у зв'язку з неможливістю виконувати свої повноваження за станом здоров'я

1. Прокурор може бути звільнений з посади в разі неможливості виконувати свої повноваження за станом здоров'я за наявності медичного висновку, який надається медичною комісією, утвореною центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, або за рішенням суду, яке набрало законної сили, про визнання прокурора обмежено дієздатним чи недієздатним.

2. Визнавши, що стан здоров'я унеможливило здійснення прокурором протягом тривалого часу або постійно своїх повноважень, Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія прокурорів вносить подання про звільнення прокурора з посади особі, уповноваженій цим Законом приймати рішення про звільнення прокурора.

Стаття 53. Звільнення прокурора в разі порушення ним вимог щодо несумісності

1. Прокурор звільняється з посади в разі порушення ним вимог щодо несумісності за поданням Вищої ради юстиції, яке вона вносить особі, уповноваженій цим Законом приймати рішення про звільнення прокурора.

2. Подання про звільнення Генерального прокурора України з посади в разі порушення ним вимог щодо несумісності Вища рада юстиції вносить Президенту України.

Стаття 54. Звільнення прокурора в разі набрання законної сили судовим рішенням про притягнення прокурора до адміністративної відповідальності за корупційне правопорушення

1. Суд, що ухвалив судове рішення, яким визнав прокурора винним у вчиненні адміністративного корупційного правопорушення, пов'язаного з порушенням обмежень, передбачених Законом України "Про засади запобігання і протидії корупції", після набрання таким рішенням законної сили повідомляє про це особу, уповноважену цим Законом приймати рішення про звільнення прокурора, яка звільняє такого прокурора з посади у триденний строк з дня отримання копії відповідного судового рішення, що набрало законної сили.

2. Суд, що ухвалив судове рішення, яким визнав Генерального прокурора України винним у вчиненні адміністративного корупційного правопорушення, пов'язаного з порушенням обмежень, передбачених Законом України "Про засади запобігання і протидії корупції", після набрання таким рішенням законної сили повідомляє про це Кваліфікаційно-дисциплінарну комісію прокурорів, яка вносить подання про його звільнення з посади Президенту України.

3. Прокурор, щодо якого набрало законної сили судове рішення, яким його визнано винним у вчиненні адміністративного корупційного правопорушення, пов'язаного з порушенням обмежень, передбачених Законом України "Про засади запобігання і протидії корупції", не може продовжувати здійснювати свої повноваження.

Стаття 55. Звільнення прокурора в разі неможливості переведення на іншу посаду або відсутності згоди на це у зв'язку з безпосереднім підпорядкуванням близькій особі

1. Прокурор, щодо якого наявні обставини безпосереднього підпорядкування близькій особі, звільняється з посади особою, уповноваженою цим Законом приймати рішення про звільнення прокурора, за поданням Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів, якщо:

1) протягом п'ятнадцяти днів з дня виникнення таких обставин прокурором чи близькою йому особою не вжито заходів щодо добровільного усунення обставин безпосереднього підпорядкування;

2) прокурор чи близька йому особа не були протягом тридцяти днів із дня виникнення таких обставин переведені в установленому порядку на іншу посаду, що виключає безпосереднє підпорядкування, або не надали згоду на таке переведення.

Примітка. Терміни "безпосереднє підпорядкування" та "близька особа" вживаються у значеннях, наведених у Законі України "Про засади запобігання і протидії корупції".

Стаття 56. Звільнення прокурора у разі набрання законної сили обвинувальним вироком суду щодо нього

1. Суд, який ухвалив обвинувальний вирок щодо прокурора, після набрання таким вироком законної сили повідомляє про це особу, уповноважену цим Законом приймати рішення про звільнення прокурора, яка звільняє такого прокурора з посади.

2. Суд, який ухвалив обвинувальний вирок щодо Генерального прокурора України, після набрання таким вироком законної сили повідомляє про це Кваліфікаційно-дисциплінарну комісію прокурорів, яка вносить подання про його звільнення з посади Президенту України.

3. Прокурор, щодо якого обвинувальний вирок суду набрав законної сили, не може продовжувати здійснювати свої повноваження.

Стаття 57. Звільнення прокурора у разі припинення громадянства України або набуття громадянства іншої держави

1. Прокурор у разі припинення громадянства України або набуття громадянства іншої держави звільняється з посади особою, уповноваженою цим Законом приймати рішення про звільнення прокурора, за поданням Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів.

2. Генеральний прокурор України у разі припинення громадянства або набуття громадянства іншої держави звільняється з посади Президентом України за поданням Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів.

3. Прокурор не може продовжувати здійснювати свої повноваження з моменту припинення громадянства України або встановлення у поданні Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів факту набуття прокурором громадянства іншої держави.

Стаття 58. Звільнення прокурора в разі подання заяви про звільнення з посади за власним бажанням

1. Прокурор незалежно від мотивів має право подати заяву про звільнення з посади за власним бажанням у будь-який час свого перебування на посаді.

2. Заява про звільнення з посади за власним бажанням подається особі, уповноваженій цим Законом приймати рішення про звільнення прокурора.

Заява Генерального прокурора України про звільнення за власним бажанням подається Президенту України.

3. Прокурор продовжує здійснювати свої повноваження до прийняття рішення про його звільнення.

Стаття 59. Звільнення прокурора з посади в разі неможливості подальшого перебування на тимчасово вакантній посаді

1. Прокурор, який обіймає тимчасово вакантну посаду, у разі повернення на роботу прокурора, який обіймає відповідну посаду на постійній основі, звільняється з посади особою, уповноваженою цим Законом приймати рішення про звільнення прокурора, за поданням Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів, якщо:

1) прокурор не подав заяву про переведення до іншого органу прокуратури протягом п'ятнадцяти днів;

2) в органах прокуратури відсутні вакантні посади, на які може бути здійснено переведення;

3) прокурор неуспішно пройшов конкурс на переведення до органу прокуратури вищого рівня.

Стаття 60. Звільнення прокурора з посади у разі ліквідації чи реорганізації органу прокуратури, в якому прокурор обіймає посаду, або в разі скорочення кількості прокурорів органу прокуратури

1. Прокурор звільняється з посади особою, уповноваженою цим Законом приймати рішення про звільнення прокурора, за поданням Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів у разі ліквідації чи реорганізації органу прокуратури або в разі скорочення кількості прокурорів органу прокуратури, якщо:

1) прокурор не подав заяву про переведення до іншого органу прокуратури протягом п'ятнадцяти днів;

2) в органах прокуратури відсутні вакантні посади, на які може бути здійснено переведення;

3) прокурор не успішно пройшов конкурс на переведення до органу прокуратури вищого рівня.

Стаття 61. Припинення повноважень прокурора

1. Повноваження прокурора припиняються:

1) за віком з наступного дня після досягнення ним шістдесяти п'яти років;

2) у день його смерті.

2. Повноваження прокурора, крім Генерального прокурора України, у зв'язку з рішенням Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів про неможливість подальшого перебування особи на посаді прокурора припиняється:

1) з дня, наступного за днем завершення строку на оскарження цього рішення, - якщо рішення не було оскаржено;

2) з дня, наступного за днем набуття статусу остаточного рішенням органу, до якого було оскаржено рішення Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів, - якщо рішення було оскаржено, однак скарга була відхилена.

3. Керівник чи заступник керівника органу прокуратури, в якому обіймав посаду прокурор, повноваження якого було припинено, повідомляє про це Кваліфікаційно-дисциплінарну комісію прокурорів.

Стаття 62. Подання про звільнення прокурора з посади

1. Подання про звільнення прокурора з посади вноситься Вищою радою юстиції або Кваліфікаційно-дисциплінарною комісією прокурорів у визначених законом випадках.

2. У поданні Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів, Вищої ради юстиції про звільнення прокурора з посади зазначаються:

1) дата внесення подання;

2) прізвище, ім'я, по батькові прокурора;

3) рік народження прокурора;

4) відомості про перебування на посаді прокурора;

5) фактичні обставини, що підтверджують наявність підстави для звільнення прокурора.

3. Прийняття рішення про звільнення прокурора з посади здійснюється особою, уповноваженою цим Законом приймати рішення про звільнення прокурора, виключно на підставі та в межах подання Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів чи Вищої ради юстиції.

Стаття 63. Порядок звільнення з посади Генерального прокурора України

1. Президент України видає указ про звільнення Генерального прокурора України з посади на підставі та в межах подання Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів чи Вищої ради юстиції.

2. Порядок розгляду питання та прийняття Верховною Радою України рішення про висловлення недовіри Генеральному прокурору України встановлюється частиною четвертою статті 42 цього Закону та Регламентом Верховної Ради України.

Повноваження Генерального прокурора України припиняються з дня набрання чинності постановою Верховної Ради України.

Стаття 64. Зупинення повноважень прокурора

1. Повноваження прокурора зупиняються в разі:

1) відрядження його до Вищої ради юстиції, Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів, Національної академії прокуратури України, іншого органу для участі в його роботі на постійній основі - до повернення з відрядження;

2) звільнення прокурора з адміністративної посади - до прийняття рішення про призначення його на іншу посаду в органі прокуратури, в якому він обіймав адміністративну посаду, переведення на посаду до іншого органу прокуратури або звільнення з посади прокурора;

3) відсторонення від посади під час дисциплінарного провадження стосовно нього - до звільнення з посади прокурора, скасування рішення про відсторонення від посади під час дисциплінарного провадження стосовно нього, закриття цього дисциплінарного провадження або накладення за його вчинення дисциплінарного стягнення;

4) відсторонення від виконання службових повноважень у порядку, передбаченому Законом України "Про засади запобігання і протидії корупції", - до закінчення розгляду судом справи про адміністративне корупційне правопорушення;

5) відсторонення від посади в порядку, передбаченому статтями 154 - 158 Кримінального процесуального кодексу України, - до скасування заходу забезпечення кримінального провадження у вигляді відсторонення від посади чи відповідної ухвали або припинення дії такої ухвали.

2. На час відсторонення від посади, відсторонення від виконання службових повноважень за прокурором зберігається заробітна плата, а у випадку, передбаченому пунктом 3 частини першої цієї статті, йому можуть доручати завдання, виконання яких не впливає на об'єктивність перевірки.

Розділ VIII

ПРОКУРОРСЬКЕ САМОВРЯДУВАННЯ ТА ОРГАНИ, ЩО ЗАБЕЗПЕЧУЮТЬ ДІЯЛЬНІСТЬ ПРОКУРАТУРИ

Глава 1. Загальні засади прокурорського самоврядування

Стаття 65. Завдання прокурорського самоврядування

1. Прокурорське самоврядування - це самостійне колективне вирішення прокурорами питань внутрішньої діяльності прокуратури з метою:

1) забезпечення організаційної єдності функціонування органів прокуратури, підвищення якості роботи прокурорів;

2) зміцнення незалежності прокурорів, захисту від втручання в їх діяльність;

3) участі у визначенні потреб кадрового, фінансового, матеріально-технічного та іншого забезпечення прокурорів, а також контролю за додержанням установлених нормативів такого забезпечення;

4) обрання чи призначення прокурорів до складу інших органів у випадках та в порядку, встановлених законом.

2. До питань внутрішньої діяльності прокуратури належать питання організаційного забезпечення прокуратури та діяльності прокурорів, соціального захисту прокурорів та їхніх сімей, а також інші питання, що безпосередньо не пов'язані з виконанням повноважень прокурорів.

Стаття 66. Організаційні форми прокурорського самоврядування

1. Прокурорське самоврядування здійснюється через всеукраїнську конференцію працівників прокуратури та Раду прокурорів України.

2. Порядок здійснення прокурорського самоврядування визначається цим Законом, іншими законами, а також регламентами і положеннями, які приймаються органами прокурорського самоврядування відповідно до цього Закону.

Глава 2. Органи прокурорського самоврядування

Стаття 67. Всеукраїнська конференція працівників прокуратури

1. Найвищим органом прокурорського самоврядування є всеукраїнська конференція працівників прокуратури.

2. Всеукраїнська конференція працівників прокуратури:

1) заслуховує звіт Ради прокурорів України про виконання завдань органів прокурорського самоврядування, стан фінансування та організаційного забезпечення діяльності прокуратури;

2) призначає членів Вищої ради юстиції та приймає рішення про припинення їх повноважень відповідно до Конституції і законів України;

3) призначає членів Ради прокурорів України, Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів;

4) затверджує Кодекс професійної етики та поведінки працівників прокуратури та положення про Раду прокурорів України;

5) приймає положення про порядок роботи Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів;

6) звертається до органів державної влади та їх посадових осіб із пропозиціями щодо вирішення питань діяльності прокуратури;

7) розглядає інші питання прокурорського самоврядування та здійснює інші повноваження відповідно до закону.

3. Всеукраїнська конференція працівників прокуратури приймає з питань, що належать до її компетенції, рішення, що є обов'язковими для Ради прокурорів України та будь-яких прокурорів.

Стаття 68. Порядок скликання всеукраїнської конференції працівників прокуратури

1. Чергова всеукраїнська конференція працівників прокуратури скликається Радою прокурорів України один раз на два роки. Позачергова всеукраїнська конференція працівників прокуратури може бути скликана за рішенням Ради прокурорів України.

2. Делегати всеукраїнської конференції працівників прокуратури та особи, запрошені на неї, повідомляються про день проведення конференції та питання, що виносяться на її розгляд, не пізніше ніж за тридцять днів до початку конференції.

Стаття 69. Обрання делегатів на всеукраїнську конференцію працівників прокуратури

1. Делегатів на всеукраїнську конференцію працівників прокуратури обирають:

1) збори прокурорів Генеральної прокуратури України - шість прокурорів Генеральної прокуратури України;

2) збори прокурорів регіональних прокуратур - по три прокурори від кожної регіональної прокуратури;

3) збори прокурорів місцевих прокуратур - по два прокурори від кожної місцевої прокуратури.

2. Делегати на всеукраїнську конференцію працівників прокуратури обираються шляхом таємного голосування простою більшістю голосів з числа вільно висунутих альтернативних кандидатів.

(частина друга статті 69 із змінами, внесеними

згідно із Законом України від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

3. Збори прокурорів скликаються керівником відповідної прокуратури, є повноважними, якщо на них присутні більше половини від загальної кількості прокурорів цієї прокуратури, та приймають рішення більшістю голосів від загальної кількості прокурорів відповідної прокуратури.

Стаття 70. Порядок проведення всеукраїнської конференції працівників прокуратури

1. Всеукраїнська конференція працівників прокуратури є повноважною за умови присутності на ній не менш двох третин від загальної кількості обраних делегатів.

2. Всеукраїнську конференцію працівників прокуратури відкриває голова Ради прокурорів України, а в разі його відсутності - заступник голови чи секретар Ради прокурорів України.

3. Всеукраїнська конференція працівників прокуратури обирає шляхом таємного голосування президію конференції, кількісний склад якої визначається рішенням конференції. Президія організовує роботу всеукраїнської конференції працівників прокуратури.

4. Всеукраїнська конференція працівників прокуратури обговорює і затверджує порядок денний та регламент роботи конференції, обирає лічильну комісію, секретаріат та інші робочі органи конференції.

5. Робота всеукраїнської конференції працівників прокуратури протоколюється.

6. Рішення всеукраїнської конференції працівників прокуратури приймаються більшістю голосів від загальної кількості обраних делегатів голосуванням. Рішення з питань, зазначених у пунктах 2, 3 частини другої статті 67 цього Закону, приймаються конференцією шляхом таємного голосування.

7. Інші питання порядку проведення всеукраїнської конференції працівників прокуратури регулюються регламентом, який приймається конференцією.

Стаття 71. Рада прокурорів України

1. У період між всеукраїнськими конференціями працівників прокуратури вищим органом прокурорського самоврядування є Рада прокурорів України.

2. До складу Ради прокурорів України входять тринадцять осіб, з яких:

1) два представники (прокурори) від Генеральної прокуратури України;

2) чотири представники (прокурори) від регіональних прокуратур;

3) п'ять представників (прокурорів) від місцевих прокуратур;

4) два представники (вчені), призначені з'їздом представників юридичних вищих навчальних закладів та наукових установ.

3. Рада прокурорів України є повноважною за умови обрання не менше дев'яти членів.

4. Члени Ради прокурорів України здійснюють свої повноваження на громадських засадах.

5. Прокурор, який перебуває на адміністративній посаді чи є членом Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів, не може одночасно бути членом Ради прокурорів України.

6. Строк повноважень члена Ради прокурорів України становить п'ять років без права повторного обрання.

7. Члени Ради прокурорів України обирають на засіданні Ради із свого складу голову Ради прокурорів України, його заступника та секретаря.

8. Рада прокурорів України у період між всеукраїнськими конференціями працівників прокуратури організовує виконання рішень конференції, а також вирішує питання щодо скликання та проведення всеукраїнської конференції працівників прокуратури. Повноваження та порядок роботи Ради прокурорів України визначаються цим Законом та положенням про Раду прокурорів України.

9. Рада прокурорів України:

1) вносить рекомендації про призначення та звільнення прокурорів з адміністративних посад у випадках, передбачених цим Законом. У разі якщо Генеральний прокурор України не погоджується з рекомендованою Радою прокурорів України кандидатурою і відмовляє у призначенні на посаду, він вносить на розгляд Ради прокурорів України іншу кандидатуру;

2) організовує впровадження заходів щодо забезпечення незалежності прокурорів, поліпшення стану організаційного забезпечення діяльності прокуратур;

3) розглядає питання правового захисту прокурорів, соціального захисту прокурорів та членів їхніх сімей і приймає відповідні рішення з цих питань;

4) розглядає звернення прокурорів та інші повідомлення про загрозу незалежності прокурорів, вживає за наслідками розгляду відповідних заходів (повідомляє відповідні органи про підстави для притягнення до кримінальної, дисциплінарної чи іншої відповідальності; ініціює розгляд питання щодо вжиття заходів забезпечення безпеки прокурорів; оприлюднює заяви від імені прокурорського корпусу про факти порушення незалежності прокурора; звертається до міжнародних організацій з відповідними повідомленнями тощо);

5) розглядає звернення щодо неналежного виконання прокурором, який обіймає адміністративну посаду, посадових обов'язків, встановлених для відповідної адміністративної посади;

6) звертається з пропозиціями про вирішення питань діяльності прокуратури до органів державної влади та органів місцевого самоврядування;

7) здійснює контроль за виконанням рішень органів прокурорського самоврядування;

8) здійснює інші повноваження, передбачені цим Законом.

Стаття 72. Забезпечення діяльності органів прокурорського самоврядування

1. Забезпечення роботи всеукраїнської конференції працівників прокуратури, діяльності Ради прокурорів України здійснюється Генеральною прокуратурою України за рахунок коштів Державного бюджету України.

2. Запит про обсяг коштів, необхідних для забезпечення діяльності органів прокурорського самоврядування, подається до Генеральної прокуратури України Радою прокурорів України.

Глава 3. Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія прокурорів

Стаття 73. Статус Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів

1. Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія прокурорів є колегіальним органом, який відповідно до повноважень, передбачених цим Законом, визначає рівень фахової підготовки осіб, які виявили намір зайняти посаду прокурора, та вирішує питання щодо дисциплінарної відповідальності, переведення та звільнення прокурорів з посади.
2. Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія прокурорів є юридичною особою, має печатку із зображенням Державного Герба України та своїм найменуванням, самостійний баланс та рахунки в органах Державного казначейства України.
3. Порядок роботи Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів визначається положенням, прийнятим всеукраїнською конференцією працівників прокуратури.

Стаття 74. Склад Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів

1. До складу Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів входять одинадцять членів, які є громадянами України, мають вищу юридичну освіту та стаж роботи в галузі права не менше десяти років, з яких:
 - 1) п'ять прокурорів призначає всеукраїнська конференція працівників прокуратури;
 - 2) дві особи (вчених) призначає з'їзд представників юридичних вищих навчальних закладів та наукових установ;
 - 3) одну особу (адвоката) призначає з'їзд адвокатів України;
 - 4) три особи призначає Уповноважений Верховної Ради України з прав людини за погодженням з комітетом Верховної Ради України, до предмету відання якого належить організація та діяльність органів прокуратури.

2. Членом Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів не може бути призначений народний депутат України, представник Кабінету Міністрів України, центрального чи місцевого органу виконавчої влади, науковий чи науково-педагогічний працівник Національної академії прокуратури України, іншого навчального закладу або наукової установи, що входять до сфери управління органів прокуратури, суддя, працівник правоохоронного органу чи органу державного нагляду (контролю), прокурор, який перебуває на адміністративній посаді, а також більше однієї особи з числа наукових та науково-педагогічних працівників одного і того ж навчального закладу чи наукової установи.

3. Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія прокурорів є повноважною за умови призначення до її складу не менше дев'яти членів.

4. Строк повноважень члена Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів становить три роки. Одна і та ж сама особа не може здійснювати повноваження члена комісії два строки підряд.

5. Член Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів не може одночасно бути членом Ради прокурорів України.

6. Члени Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів працюють на постійній основі і на час виконання своїх обов'язків відряджаються до комісії.

7. Умови оплати праці, соціального забезпечення членів Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії визначаються на засадах, встановлених для відповідної категорії державних службовців. За членами Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів, які є прокурорами, зберігаються гарантії соціального забезпечення, визначені законодавством для прокурорів.

Стаття 75. Порядок проведення з'їзду представників юридичних вищих навчальних закладів та наукових установ

1. З'їзд представників юридичних вищих навчальних закладів та наукових установ скликається головою Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів не пізніше як за три місяці до закінчення строку повноважень членів цієї комісії, призначених за квотою з'їзду.

Рішення про дату, час та місце проведення з'їзду голова Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів розміщує на веб-сайті Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів і надсилає до відома до юридичних вищих навчальних закладів, юридичних факультетів вищих навчальних закладів та наукових установ.

2. Від кожного юридичного вищого навчального закладу, юридичного факультету вищих навчальних закладів та наукових установ у з'їзді беруть участь по одному делегату.

Про осіб, обраних делегатами, повідомляють голову Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів не пізніше як за десять днів до дня з'їзду.

3. З'їзд є повноважним за умови присутності на ньому не менше двох третин від загальної кількості обраних делегатів.

4. Відкриває з'їзд найстарший за віком делегат.

З'їзд шляхом таємного голосування обирає головуючого та секретаря, обговорює і затверджує порядок денний та регламент роботи з'їзду, обирає лічильну комісію та інші робочі органи з'їзду.

5. Кандидати на посади членів Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів, які відповідають вимогам, передбаченим частинами першою та другою статті 74 цього Закону, визначаються за пропозицією делегатів з'їзду таємним голосуванням більшістю голосів присутніх на засіданні делегатів і включаються до бюлетеня для таємного голосування.

6. Призначеним на посаду члена Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів вважається кандидат, який за результатами таємного голосування отримав більшість голосів обраних делегатів з'їзду.

7. За результатами голосування головою і секретарем з'їзду підписується рішення про призначення членів Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів, що оприлюднюється на веб-сайті Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів.

8. Скликання та проведення з'їзду представників юридичних вищих навчальних закладів та наукових установ у встановленому цієї статтею порядку проводиться виключно для цілей, передбачених цим Законом.

Стаття 76. Припинення повноважень члена Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів

1. Повноваження члена Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів припиняються у разі:

<http://yurist-online.org/>

- 1) закінчення строку, на який його призначено;
- 2) подання заяви про припинення повноважень за власним бажанням;
- 3) вчинення дій, несумісних з посадою члена комісії;
- 4) зайняття посади, передбаченої частиною другою статті 74 цього Закону;
- 5) неможливості виконувати свої повноваження за станом здоров'я;
- 6) набрання законної сили обвинувальним вироком щодо нього;
- 7) припинення громадянства України або набуття громадянства іншої держави;
- 8) визнання його безвісно відсутнім або оголошення померлим;
- 9) його смерті.

2. Повноваження члена Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів припиняються:

- 1) з підстави, передбаченої пунктом 1 частини першої цієї статті, - з дня, наступного за днем закінчення строку, на який його призначено, без необхідності прийняття рішення комісією;
- 2) з підстав, передбачених пунктами 2, 3, 5 - 8 частини першої цієї статті, - за рішенням комісії;
- 3) з підстави, передбаченої пунктом 9 частини першої цієї статті, - у день смерті, без необхідності прийняття рішення комісією;
- 4) з підстави, передбаченої пунктом 4 частини першої цієї статті, - у день призначення на посаду, передбачену частиною другою статті 74, - без необхідності прийняття рішення комісією.

Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія прокурорів приймає рішення про припинення повноважень її члена з підстави, передбаченої пунктом 5 частини першої цієї статті, за наявності медичного висновку, що надається медичною комісією, утвореною центральним органом виконавчої влади у сфері охорони здоров'я, або за рішенням суду, що набрало законної сили, про визнання члена комісії обмежено дієздатним чи недієздатним.

Стаття 77. Повноваження Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів

1. Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія прокурорів:

1) веде облік даних про кількість посад прокурорів, у тому числі вакантних та тимчасово вакантних;

2) проводить добір кандидатів на посаду прокурора в установленому цим Законом порядку;

3) бере участь у переведенні прокурорів;

4) розглядає скарги (заяви) про вчинення прокурором дисциплінарного проступку та здійснює дисциплінарне провадження;

5) за результатами дисциплінарного провадження і за наявності підстав, передбачених цим Законом, приймає рішення про накладення на прокурора Генеральної прокуратури України, регіональної та місцевої прокуратури дисциплінарного стягнення або рішення про неможливість подальшого перебування особи на посаді прокурора;

(пункт 5 частини першої статті 77 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

б) здійснює інші повноваження, передбачені законом.

2. Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія прокурорів для здійснення своїх повноважень має право ознайомлюватися з документами, отримувати їх копії, опитувати прокурорів та інших осіб, отримувати за письмовим запитом від органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб, керівників підприємств, установ, організацій незалежно від форми власності та

підпорядкування, громадян, громадських об'єднань необхідну для проведення перевірки інформацію.

Орган державної влади, орган місцевого самоврядування, їх посадові особи, керівники підприємств, установ, організацій незалежно від форми власності та підпорядкування, об'єднань громадян, громадяни, яким направлено запит Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів, зобов'язані протягом десяти днів з дня його отримання надати відповідну інформацію. У разі необхідності зазначений строк може бути продовжений до 30 днів, про що Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія прокурорів повідомляє безпосередньо у запиті.

(абзац другий частини другої статті 77 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

3. У разі ненадання органом державної влади, органом місцевого самоврядування, їх посадовими особами, керівниками державних підприємств, установ, організацій Кваліфікаційно-дисциплінарній комісії прокурорів запитуваної інформації, вона може звернутися з відповідним позовом до суду в порядку, передбаченому законом.

(частина третя статті 77 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

4. Прокурор, щодо якого проводиться дисциплінарне провадження, не несе відповідальності за відмову давати пояснення стосовно себе, членів своєї сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Стаття 78. Організація роботи та проведення засідання Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів

1. Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія прокурорів обирає із свого складу з числа прокурорів таємним голосуванням голову комісії строком на три роки.

2. Голова Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів організовує її роботу та головує на її засіданнях, визначає обов'язки заступника, веде засідання комісії, представляє її у зносинах з органами державної влади, іншими державними органами, органами місцевого самоврядування, особами, установами та організаціями, з органами інших держав та міжнародними організаціями. Обов'язки голови Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів у разі його відсутності виконує заступник голови.

3. Для вирішення питання щодо відкриття дисциплінарного провадження у Кваліфікаційно-дисциплінарній комісії прокурорів діє автоматизована система розподілу скарг (заяв). Положення про автоматизовану систему розподілу скарг (заяв) затверджується Кваліфікаційно-дисциплінарною комісією прокурорів за погодженням з Радою прокурорів України.
 4. Секретар Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів організовує підготовку її засідань та несе відповідальність за організацію діловодства.
 5. Засідання Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів проводяться відкрито і гласно, крім випадків, установлених законом. Засідання комісії є повноважним, якщо на ньому присутні не менше дев'яти членів Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів.
 6. Голова Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів визначає дату, час і місце проведення засідання Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів, перелік питань, що вносяться на засідання, і не пізніше як за п'ять днів до засідання повідомляє про це інших членів Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів та забезпечує розміщення цих відомостей на її веб-сайті з урахуванням! вимог, передбачених частиною четвертою статті 45 цього Закону.
 7. Рішення Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів вважається прийнятим, якщо за нього проголосувала більшість від її загального складу, передбаченого цим Законом. Рішення Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів викладаються в письмовій формі.
 8. У рішенні Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів зазначаються дата і місце його прийняття, члени комісії, які брали участь у засіданні, питання, що розглядалися, мотиви прийнятого рішення.
- Рішення підписується головуючим та членами Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів, які брали участь у засіданні. За наявності окремої думки, вона викладається у письмовій формі і додається до справи, про що головуючий повідомляє на засіданні, але зміст окремої думки виголошенню на засіданні не підлягає.
9. Рішення Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів підлягає оприлюдненню на її веб-сайті у триденний строк з дня його прийняття, якщо інше не передбачено цим Законом.

(частина дев'ята статті 78 із змінами, внесеними

згідно із Законом України від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

<http://yurist-online.org/>

Стаття 79. Забезпечення діяльності Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів

1. Організаційне забезпечення діяльності Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів здійснюється її секретаріатом.

2. Питання прийняття на роботу, звільнення з роботи, притягнення до дисциплінарної відповідальності, а також умови оплати праці працівників секретаріату, умови їх побутового забезпечення і рівень соціального захисту визначаються Кодексом законів про працю України, Законом України "Про державну службу", цим Законом, іншими нормативно-правовими актами.

Стаття 80. Національна академія прокуратури України

1. Національна академія прокуратури України є державною установою із спеціальним статусом, що здійснює спеціальну підготовку кандидатів на посаду прокурора, підвищення кваліфікації прокурорів.

На Національну академію прокуратури України не поширюється законодавство про вищу освіту.

Для забезпечення спеціальної підготовки кандидатів на посаду прокурора та підвищення кваліфікації прокурорів до Національної академії прокуратури України можуть відряджатися прокурори.

(частина перша статті 80 у редакції

Закону України від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

2. Національна академія прокуратури України є юридичною особою, що діє на підставі законодавства України та статуту, який затверджується Радою прокурорів України.

3. Національна академія прокуратури України функціонує при Генеральній прокуратурі України.

Розділ IX

СОЦІАЛЬНЕ ТА МАТЕРІАЛЬНО-ПОБУТОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОКУРОРА ТА ІНШИХ ПРАЦІВНИКІВ ОРГАНІВ ПРОКУРАТУРИ

<http://yurist-online.org/>

Стаття 81. Заробітна плата прокурора

1. Заробітна плата прокурора регулюється цим Законом та не може визначатися іншими нормативно-правовими актами.

2. Заробітна плата прокурора складається з посадового окладу, премій та надбавок за:

(абзац перший частини другої статті 81 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

1) вислугу років;

2) виконання обов'язків на адміністративній посаді та інших виплат, передбачених законодавством.

Преміювання прокурорів здійснюється в межах фонду преміювання, утвореного в розмірі не менш як 10 відсотків посадових окладів та економії фонду оплати праці.

(частину другу статті 81 доповнено абзацом четвертим згідно із Законом України від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

3. Посадовий оклад прокурора місцевої прокуратури встановлюється у розмірі 12 мінімальних заробітних плат, визначених законом, що запроваджується поетапно:

з 1 липня 2015 року - 10 мінімальних заробітних плат;

з 1 січня 2016 року - 11 мінімальних заробітних плат;

з 1 січня 2017 року - 12 мінімальних заробітних плат.

4. Посадові оклади інших прокурорів встановлюються пропорційно до посадового окладу прокурора місцевої прокуратури з коефіцієнтом:

- 1) прокурора регіональної прокуратури - 1,2;
- 2) прокурора Генеральної прокуратури України - 1,3.

5. Посадові оклади прокурорів, які перебувають на адміністративних посадах, встановлюються у такому розмірі:

- 1) Генерального прокурора України - 1,5 посадового окладу прокурора Генеральної прокуратури України;
- 2) першого заступника Генерального прокурора України - 1,4 посадового окладу прокурора Генеральної прокуратури України;
- 3) заступника Генерального прокурора України - 1,3 посадового окладу прокурора Генеральної прокуратури України;
- 4) керівника підрозділу Генеральної прокуратури України - 1,27 - 1,20 посадового окладу прокурора Генеральної прокуратури України;
- 5) заступника керівника підрозділу Генеральної прокуратури України - 1,17 - 1,10 посадового окладу прокурора Генеральної прокуратури України;
- 6) керівника регіональної прокуратури - 1,5 посадового окладу прокурора регіональної прокуратури;
- 7) першого заступника керівника регіональної прокуратури - 1,4 посадового окладу прокурора регіональної прокуратури;
- 8) заступника керівника регіональної прокуратури - 1,3 посадового окладу прокурора регіональної прокуратури;

9) керівника підрозділу регіональної прокуратури - 1,27 - 1,20 посадового окладу прокурора регіональної прокуратури;

10) заступника керівника підрозділу регіональної прокуратури - 1,17 - 1,10 посадового окладу прокурора регіональної прокуратури;

11) керівника місцевої прокуратури - 1,5 посадового окладу прокурора місцевої прокуратури;

12) першого заступника керівника місцевої прокуратури - 1,4 посадового окладу прокурора місцевої прокуратури;

13) заступника керівника місцевої прокуратури - 1,3 посадового окладу прокурора місцевої прокуратури;

14) керівника підрозділу місцевої прокуратури - 1,27 - 1,20 посадового окладу прокурора місцевої прокуратури;

15) заступника керівника підрозділу місцевої прокуратури - 1,17 - 1,10 посадового окладу прокурора місцевої прокуратури.

6. Посадовий оклад прокурора Спеціалізованої антикорупційної прокуратури не може бути меншим за посадовий оклад керівника структурного підрозділу центрального управління Національного антикорупційного бюро України, що здійснює досудове розслідування.

(статтю 81 доповнено новою частиною шостою

згідно із Законом України від 12.02.2015 р. N 198-VIII,

у зв'язку з цим частини шосту та сьому вважати

відповідно частинами сьомою та восьмою)

7. Прокурорам виплачується щомісячна надбавка за вислугу років у розмірах: за наявності стажу роботи понад один рік - 10 відсотків, понад 3 роки - 15 відсотків, понад 5 років - 18 відсотків, понад 10 років - 20 відсотків, понад 15 років - 25 відсотків, понад 20 років - 30 відсотків, понад 25 років - 40 відсотків, понад 30 років - 45 відсотків, понад 35 років - 50 відсотків посадового окладу.

(частина сьома статті 81 із змінами, внесеними

згідно із Законом України від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

Порядок виплати щомісячної надбавки за вислугу років прокурорам затверджується Кабінетом Міністрів України.

(частину сьому статті 81 доповнено абзацом другим

згідно із Законом України від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

8. Грошове забезпечення військовослужбовців, які проходять службу в органах прокуратури на прокурорсько-слідчих посадах, складається з посадового окладу та інших виплат, встановлених цим Законом.

(статтю 81 доповнено новою частиною восьмою

згідно із Законом України від 02.07.2015 р. N 578-VIII,

у зв'язку з цим частину восьму вважати частиною дев'ятою)

9. Фінансування оплати праці прокурорів здійснюється за рахунок коштів Державного бюджету України.

(установлено, що норми і положення статті 81 застосовуються у порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України, виходячи з наявних фінансових ресурсів державного і місцевого бюджетів та бюджетів фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування, згідно із Законом України від 08.07.2010 р. N 2456-VI, враховуючи зміни, внесені Законом України від 28.12.2014 р. N 79-VIII, згідно із Законом України від 28.12.2014 р. N 80-VIII)

Стаття 82. Відпустка прокурора

1. Прокурору надається щорічна оплачувана відпустка тривалістю 30 календарних днів з виплатою допомоги для оздоровлення в розмірі, що не перевищує середньомісячної заробітної плати прокурора.

2. Прокурору, який має стаж роботи в органах прокуратури понад 10 років, надається додаткова оплачувана відпустка тривалістю 15 календарних днів.

3. Прокурору надаються додаткові та інші відпустки, передбачені законом.

4. Для виконання невідкладних і непередбачуваних завдань прокурори можуть бути відкликані з щорічної основної чи додаткової оплачуваної відпустки. Частина невикористаної відпустки надається прокурорам у будь-який час відповідного року чи приєднується до відпустки в наступному році з відповідним відшкодуванням непередбачуваних витрат у зв'язку з відкликанням із відпустки. Порядок такого відшкодування визначається Кабінетом Міністрів України.

Стаття 83. Матеріально-побутове забезпечення прокурора

1. Після призначення на посаду прокурор, який потребує поліпшення житлових умов, забезпечується службовим житлом за місцем знаходження прокуратури.

2. Прокурор та члени його сім'ї користуються в установленому порядку безоплатним медичним обслуговуванням у державних закладах охорони здоров'я. Члени сім'ї прокурора, які проживають разом з ним, обслуговуються у тих медичних закладах, що й прокурор.

3. Прокурору може надаватися матеріальна допомога для вирішення соціально-побутових питань у розмірі, що не перевищує середньомісячної заробітної плати прокурора.

4. На військовослужбовців військової прокуратури поширюються усі передбачені Законом України "Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей" та іншими законодавчими актами про військову службу соціальні і правові гарантії.

Стаття 84. Заходи соціального захисту прокурора

1. Прокурор підлягає загальнообов'язковому державному соціальному страхуванню відповідно до законодавства про загальнообов'язкове державне соціальне страхування.

(частина перша статті 84 у редакції

Закону України від 28.12.2014 р. N 77-VIII)

2. Поховання прокурора, який загинув (помер) у зв'язку з виконанням службових обов'язків, або звільненого з посади, який помер внаслідок заподіяння тілесних ушкоджень або іншої шкоди здоров'ю, пов'язаних з виконанням службових обов'язків, здійснюється за рахунок коштів, що виділяються органам прокуратури у порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України. За сім'єю загиблого зберігається право на одержання житла на умовах і підставах, що існували на час загибелі прокурора.

3. За пенсіонерами і членами їхніх сімей зберігаються гарантії соціального захисту, передбачені цим Законом та іншими законодавчими актами. Пенсіонери і члени їхніх сімей, що проживають разом із ними, мають також право на безкоштовне медичне обслуговування в тих медичних закладах, в яких вони перебували на обліку до виходу на пенсію прокурора.

Стаття 85. Матеріально-побутове забезпечення та соціальний захист працівників органів прокуратури

1. Розмір посадових окладів, надбавок за вислугу років та інших виплат працівників органів прокуратури (державних службовців, службовців, інших працівників) встановлюються Кабінетом Міністрів України.

2. Питання матеріально-побутового забезпечення та соціального захисту працівників органів прокуратури, не врегульовані цим Законом, визначаються Законом України "Про державну службу" та іншими законодавчими актами.

Грошове утримання прокурорів, слідчих та інших працівників військових прокуратур, забезпечення їх діяльності здійснюються Генеральною прокуратурою України.

(абзац другий частини другої статті 85 із змінами, внесеними

згідно із Законом України від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

Забезпечення військових прокуратур охороною, транспортом та засобами зв'язку (у тому числі спеціальними), засобами індивідуального захисту, вогнепальною зброєю, іншим необхідним майном, а військовослужбовців військових прокуратур - обмундируванням здійснюється за рахунок Міністерства оборони України.

(абзац третій частини другої статті 85 із змінами, внесеними

згідно із Законом України від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

Стаття 86. Пенсійне забезпечення працівників прокуратури

1. Прокурори мають право на пенсійне забезпечення за вислугу років незалежно від віку за наявності на день звернення вислуги років не менше:

по 30 вересня 2011 року - 20 років, у тому числі стажу роботи на посадах прокурорів не менше 10 років;

з 1 жовтня 2011 року по 30 вересня 2012 року - 20 років 6 місяців, у тому числі стажу роботи на посадах прокурорів не менше 10 років 6 місяців;

з 1 жовтня 2012 року по 30 вересня 2013 року - 21 рік, у тому числі стажу роботи на посадах прокурорів не менше 11 років;

з 1 жовтня 2013 року по 30 вересня 2014 року - 21 рік 6 місяців, у тому числі стажу роботи на посадах прокурорів не менше 11 років 6 місяців;

з 1 жовтня 2014 року по 30 вересня 2015 року - 22 роки, у тому числі стажу роботи на посадах прокурорів не менше 12 років;

з 1 жовтня 2015 року по 30 вересня 2016 року - 22 роки 6 місяців, у тому числі стажу роботи на посадах прокурорів не менше 12 років 6 місяців;

з 1 жовтня 2016 року по 30 вересня 2017 року - 23 роки, у тому числі стажу роботи на посадах прокурорів не менше 13 років;

з 1 жовтня 2017 року по 30 вересня 2018 року - 23 роки 6 місяців, у тому числі стажу роботи на посадах прокурорів не менше 13 років 6 місяців;

з 1 жовтня 2018 року по 30 вересня 2019 року - 24 роки, у тому числі стажу роботи на посадах прокурорів не менше 14 років;

з 1 жовтня 2019 року по 30 вересня 2020 року - 24 роки 6 місяців, у тому числі стажу роботи на посадах прокурорів не менше 14 років 6 місяців;

з 1 жовтня 2020 року і пізніше - 25 років, у тому числі стажу роботи на посадах прокурорів не менше 15 років.

2. Пенсія призначається в розмірі 60 відсотків від суми їхньої місячної (чинної) заробітної плати, до якої включаються всі види оплати праці, з якої було сплачено єдиний внесок на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, а до 1 січня 2011 року - страхові внески на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування, одержуваної перед місяцем звернення за призначенням пенсії.

(частина друга статті 86 із змінами, внесеними

згідно із Законом України від 28.12.2014 р. N 76-VIII)

3. Розмір виплат (крім посадових окладів, надбавок за вислугу років), що включаються в заробіток для обчислення пенсії, визначається за вибором того, хто звернувся за пенсією, за будь-які 60 календарних місяців такої роботи підряд перед зверненням за пенсією незалежно від наявності перерв протягом цього періоду на даній роботі.

4. Середньомісячна сума зазначених виплат за 60 календарних місяців визначається шляхом ділення загальної суми таких виплат на 60. Коригування зазначених виплат проводиться із застосуванням коефіцієнта загального підвищення розмірів посадового окладу та надбавок до нього. Посадовий оклад, надбавки за вислугу років під час призначення пенсії враховуються в розмірах за останньою займаною посадою прокурора, встановлених на момент виникнення права на перерахунок пенсії за вислугу років.

5. Працівникам, які не мають вислуги років, передбаченої частиною першою цієї статті, за наявності необхідного стажу роботи на посадах прокурорів, а також страхового стажу, необхідного для призначення пенсії за віком у мінімальному розмірі, передбаченого абзацом першим частини першої статті 28 Закону України "Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування", після досягнення чоловіками 57 років, а жінками віку, що на п'ять років менше, ніж пенсійний вік, установлений статтею 26 Закону України "Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування", пенсія призначається у розмірі, пропорційному кількості повних років роботи на прокурорських посадах, із розрахунку 60 відсотків місячної заробітної плати за відповідну вислугу років, передбачену частиною першою цієї статті. Передбачене цією частиною зниження віку для жінок застосовується також до завершення періоду підвищення віку виходу на пенсію до 1 січня 2022 року. До досягнення віку, встановленого цією частиною, право на пенсію за віком мають чоловіки 1960 року народження і старші після досягнення ними такого віку:

55 років - які народилися по 31 грудня 1957 року;

55 років 6 місяців - які народилися з 1 січня 1958 року по 31 грудня 1958 року;

56 років - які народилися з 1 січня 1959 року по 31 грудня 1959 року;

56 років 6 місяців - які народилися з 1 січня 1960 року по 31 грудня 1960 року.

(частина п'ята статті 86 із змінами, внесеними

згідно із Законом України від 28.12.2014 р. N 76-VIII)

6. До вислуги років, що дає право на пенсію згідно з цією статтею, зараховується час роботи на прокурорських посадах, зазначених у статті 15 цього Закону, стажистами, на посадах помічників і старших помічників прокурорів;

слідчими, судьями;

на посадах начальницького складу органів внутрішніх справ, податкової міліції, кримінально-виконавчої служби, офіцерського складу Збройних Сил України, Служби безпеки України, інших утворених відповідно до законодавства України військових формувань, на посадах державних службовців, які обіймають особи з вищою юридичною освітою;

у науково-навчальних закладах Генеральної прокуратури України працівникам, яким до набрання чинності цим законом було присвоєно класні чини (працівникам військової прокуратури - відповідні військові звання), у тому числі час наукової та викладацької роботи в інших науково-навчальних закладах, якщо вони мали науковий ступінь чи вчене звання;

на адміністративних та викладацьких посадах, посадах наукових працівників у Національній академії прокуратури України;

на виборних посадах у державних органах, на посадах в інших організаціях, якщо працівники, яким до набрання чинності цим Законом було присвоєно класні чини (працівникам військової прокуратури - відповідні військові звання), були направлені туди, а потім повернулися в органи прокуратури;

військова служба, половина строку навчання у вищих юридичних навчальних закладах денної форми навчання або на юридичних факультетах вищих навчальних закладів денної форми навчання;

відпустка по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку, якщо така відпустка надавалася.

7. До пенсії за вислугу років, призначеної згідно з цією статтею, встановлюються надбавки на утримання непрацездатних членів сім'ї та на догляд за самотнім пенсіонером у розмірах і за умов, передбачених чинним законодавством.

8. Право на пенсію за вислугу років мають особи, які безпосередньо перед зверненням за призначенням такої пенсії працюють в органах прокуратури чи в науково-навчальних закладах Генеральної прокуратури України, а також особи, звільнені з прокурорських посад органів прокуратури за станом здоров'я, у зв'язку з ліквідацією чи реорганізацією органу прокуратури, в якому особа обіймає посаду, або у зв'язку із скороченням кількості прокурорів, у зв'язку з обранням їх на виборні посади в органах державної влади чи органах місцевого самоврядування. Ветеранам війни, які мають необхідний стаж роботи для призначення пенсії за вислугу років, така пенсія призначається незалежно від того, чи працювали вони в органах прокуратури перед зверненням за призначенням пенсії.

9. Прокурорам, визнаним інвалідами I або II групи, призначається пенсія по інвалідності в розмірах, передбачених частиною другою цієї статті, за наявності стажу роботи в органах прокуратури не менше 10 років.

10. У разі обрання прокурора, який має право на отримання пенсії за вислугу років або набуває таке право під час роботи на виборній посаді, народним депутатом України він має право на пенсію, що обчислюється із заробітку народного депутата України, або на пенсійне забезпечення за вислугу років на службі в органах прокуратури за його вибором.

11. Прокурорам, які мають одночасно право на різні державні пенсії, призначається одна пенсія за їхнім вибором.

12. Особи, звільнені з роботи в порядку дисциплінарного стягнення з позбавленням класного чину або позбавлені класного чину за вироком суду, втрачають право на пенсійне забезпечення за вислугою років. Права на одержання пенсії, передбаченої цією статтею, позбавляються також особи, звільнені з роботи у зв'язку з засудженням за умисне кримінальне правопорушення, вчинене з використанням свого посадового становища, або притягненням до адміністративної відповідальності за вчинення правопорушення, пов'язаного з корупцією. У таких випадках пенсія прокурорам і слідчим призначається на загальних підставах.

(частина дванадцята статті 86 у редакції

Закону України від 28.12.2014 р. N 76-VIII)

13. Пенсії за вислугу років відповідно до цієї статті призначаються, перераховуються і виплачуються уповноваженими на це державними органами.

14. За пенсіонерами і членами їхніх сімей зберігаються пільги і гарантії соціального захисту, передбачені цим Законом та іншими законодавчими актами. Пенсіонери і члени їхніх сімей, що проживають разом із ними, мають також право на безкоштовне медичне обслуговування в тих медичних закладах, в яких вони перебували на обліку до виходу на пенсію працівника прокуратури.

15. Тимчасово, у період з 1 квітня 2015 року по 31 грудня 2015 року:

особам, на яких поширюється дія цього Закону (крім інвалідів I та II груп, інвалідів війни III групи та учасників бойових дій, осіб, на яких поширюється дія пункту 1 статті 10 Закону України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту"), у період роботи на посадах, які дають право на призначення пенсії/щомісячного довічного грошового утримання у порядку та на умовах, передбачених цим Законом, законами України "Про статус народного депутата України", "Про державну службу", "Про судоустрій і статус суддів", пенсія, призначена відповідно до цієї статті, не виплачується;

у період роботи на інших посадах/роботах пенсія, призначена особі відповідно до цієї статті (крім інвалідів I та II груп, інвалідів війни III групи та учасників бойових дій, осіб, на яких поширюється дія пункту 1 статті 10 Закону України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту"), розмір якої перевищує 150 відсотків прожиткового мінімуму, встановленого для осіб, які втратили працездатність, виплачується в розмірі 85 відсотків призначеного розміру, але не менше 150 відсотків прожиткового мінімуму, встановленого для осіб, які втратили працездатність.

З 1 січня 2016 року пенсія, призначена відповідно до цієї статті, у період роботи на посадах, які дають право на призначення пенсії/щомісячного довічного грошового утримання у порядку та на умовах, передбачених цим Законом, законами України "Про статус народного депутата України", "Про державну службу", "Про судоустрій і статус суддів", виплачується в розмірі, обчисленому відповідно до Закону України "Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування".

Після звільнення з роботи виплата пенсії відповідно до цього Закону поновлюється.

Максимальний розмір пенсії (з урахуванням надбавок, підвищень, додаткової пенсії, цільової грошової допомоги, пенсії за особливі заслуги перед Україною, індексації та інших доплат до пенсії, встановлених законодавством, крім доплати до надбавок окремим категоріям осіб, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною) не може перевищувати десяти прожиткових мінімумів, встановлених для осіб, які втратили працездатність.

(частина п'ятнадцята статті 86 у редакції

Закону України від 02.03.2015 р. N 213-VIII)

16. Частину шістнадцяту статті 86 виключено

(згідно із Законом України

від 28.12.2014 р. N 76-VIII)

17. Частину сімнадцяту статті 86 виключено

(згідно із Законом України

від 28.12.2014 р. N 76-VIII)

18. Частину вісімнадцяту статті 86 виключено

(згідно із Законом України

від 28.12.2014 р. N 76-VIII)

19. Пенсія у зв'язку з втратою годувальника призначається непрацездатним членам сім'ї прокурора або слідчого, які були на його утриманні на момент смерті (при цьому дітям пенсія призначається незалежно від того, чи були вони на утриманні годувальника), за наявності у померлого годувальника стажу роботи в органах прокуратури не менше 10 років, у розмірі 60 відсотків середньомісячного (чинного) заробітку на одного члена сім'ї, 70 відсотків - на двох і більше членів сім'ї. До непрацездатних членів сім'ї померлого прокурора або слідчого належать особи, зазначені у статті 36 Закону України "Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування".

20. Умови та порядок перерахунку призначених пенсій працівникам прокуратури визначаються Кабінетом Міністрів України.

(частина двадцята статті 86 у редакції

Закону України від 28.12.2014 р. N 76-VIII)

Розділ X

ОРГАНІЗАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ПРОКУРАТУРИ

Стаття 87. Особливості забезпечення функціонування прокуратури

1. Держава забезпечує фінансування та належні умови функціонування прокуратури і діяльності прокурорів.

2. Забезпечення функціонування системи прокуратури передбачає:

1) визначення у Державному бюджеті України видатків на фінансування прокуратури не нижче рівня, що забезпечує можливість повного і незалежного здійснення її повноважень відповідно до закону;

2) законодавче гарантування повного і своєчасного фінансування прокуратури;

3) гарантування достатнього рівня соціального забезпечення прокурорів.

Стаття 88. Система забезпечення функціонування прокуратури

1. В Україні діє єдина система забезпечення функціонування прокуратури.

2. Органи прокуратури, інші органи державної влади беруть участь в організаційному забезпеченні діяльності прокуратури у випадках і порядку, визначених цим та іншими законами.

Стаття 89. Засади фінансування прокуратури

1. Фінансування прокуратури здійснюється за рахунок коштів Державного бюджету України.

2. Функції головного розпорядника коштів Державного бюджету України щодо фінансового забезпечення діяльності прокуратури здійснюються Генеральною прокуратурою України.

3. Частина третю статті 89 виключено

(згідно із Законом України

від 28.12.2014 р. N 76-VIII)

Стаття 90. Порядок фінансування прокуратури

1. Фінансування прокуратури здійснюється згідно з кошторисами і щомісячними розписами видатків, затвердженими Генеральним прокурором України, у межах річної суми видатків, передбачених Державним бюджетом України на поточний бюджетний період.

Стаття 91. Забезпечення потреб прокурора, пов'язаних з його професійною діяльністю

1. Прокурор забезпечується окремим робочим місцем та необхідними для роботи засобами.

2. Органи прокуратури забезпечуються транспортними і матеріально-технічними засобами у порядку, затвердженому Генеральним прокурором України, у межах видатків, затверджених у Державному бюджеті України на утримання органів прокуратури.

3. Місцеві державні адміністрації та органи місцевого самоврядування забезпечують розташовані на їх території органи та установи прокуратури відповідними службовими приміщеннями на умовах оренди.

Розділ XI

МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО

Стаття 92. Міжнародно-правове співробітництво з компетентними органами іноземних держав у сфері кримінального судочинства

1. Органи прокуратури згідно з міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, та кримінальним процесуальним законодавством України здійснюють співробітництво з компетентними органами інших держав з питань проведення процесуальних дій при розслідуванні кримінальних правопорушень, видачі осіб, які їх вчинили, перейнятті кримінального провадження та з інших питань, передбачених такими договорами. У разі відсутності міжнародного договору України співробітництво у цій сфері здійснюється органами прокуратури України на підставі взаємних письмових гарантій.

Співробітництво органів прокуратури з компетентними органами інших держав не може здійснюватися всупереч конституційним гарантіям України та її договірним зобов'язанням щодо прав людини.

2. У випадках, передбачених законодавством, Генеральна прокуратура України є центральним органом, відповідальним за виконання міжнародних договорів України.

3. Якщо міжнародним договором України передбачено безпосередній порядок співробітництва під час кримінального провадження, регіональні прокуратури здійснюють таке співробітництво у межах своєї компетенції.

Стаття 93. Міжвідомчі міжнародні договори України, що укладаються Генеральною прокуратурою України

1. Генеральна прокуратура України в порядку, передбаченому Законом України "Про міжнародні договори України", бере участь у підготовці міжнародних договорів України щодо співробітництва у сфері кримінального судочинства, укладає міжвідомчі міжнародні договори України про співробітництво з питань діяльності прокуратури з відповідними державними органами іноземних держав і міжнародними організаціями, до компетенції яких належать питання, що регулюються договорами.

Стаття 94. Порядок укладення, виконання та денонсації міжнародних міжвідомчих договорів України, що укладаються Генеральною прокуратурою України

1. Пропозиції щодо укладення Генеральною прокуратурою України міжнародних договорів України міжвідомчого характеру погоджуються з Міністерством закордонних справ України.

2. Рішення про проведення переговорів і підписання міжвідомчих міжнародних договорів, що укладаються Генеральною прокуратурою України, у тому числі щодо надання повноважень на здійснення таких дій, приймається Генеральним прокурором України. Ведення переговорів щодо підготовки тексту міжвідомчого міжнародного договору України, його укладення, встановлення його автентичності або підписання такого міжвідомчого міжнародного договору України здійснюється лише уповноваженими на те особами.

3. Міжвідомчі міжнародні договори України, укладені Генеральною прокуратурою України, що набрали чинності для України, публікуються у Зібранні діючих міжнародних договорів України та інформаційному бюлетені "Офіційний вісник України".

Міжвідомчі міжнародні договори України, укладені Генеральною прокуратурою України, реєструються у Міністерстві юстиції України відповідно до законодавства. Оригінали текстів міжнародних міжвідомчих договорів України зберігаються у Міністерстві закордонних справ України.

Контроль автентичності текстів міжвідомчих міжнародних договорів України, укладених Генеральною прокуратурою України, українською та іноземною мовами здійснюється Міністерством закордонних справ України.

4. Денонсація міжнародних міжвідомчих договорів України, укладених Генеральною прокуратурою України, здійснюється Генеральною прокуратурою України.

Розділ XII

ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з 15 липня 2015 року, крім:

пункту 5 розділу XII (крім підпунктів 3, 5, 8, 9, 12, 20, 42, 49, 63, 67), розділу XIII цього Закону, які набирають чинності з дня, наступного за днем його опублікування;

статей 21, 28 - 38, 42, 44 - 50, 62 - 63, 65 - 79 цього Закону, які набирають чинності 15 квітня 2016 року;

статті 12 та Додатка до цього Закону щодо переліку та територіальної юрисдикції місцевих прокуратур, які набирають чинності з 15 грудня 2015 року.

(пункт 1 розділу XII із змінами, внесеними згідно із

Законом України від 21.04.2015 р. N 335-VIII,

у редакції Закону України

від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

2. До затвердження всеукраїнською конференцією працівників прокуратури Кодексу професійної етики та поведінки працівників прокуратури застосовуються положення Кодексу професійної етики та поведінки працівників прокуратури, схваленого всеукраїнською конференцією працівників прокуратури 28 листопада 2012 року та затвердженого наказом Генерального прокурора України від 28 листопада 2012 року N 123.

3. Визнати такими, що втратили чинність із набранням чинності цим Законом:

1) Закон України "Про прокуратуру" (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., N 53, ст. 793, N 50, ст. 474; 1995 р., N 11, ст. 71, N 34, ст. 268; 2001 р., N 9, ст. 38, N 44, ст. 233; 2002 р., N 17, ст. 117, ст. 125; 2003 р., N 29, ст. 233, N 30, ст. 247; 2004 р., N 8, ст. 66; 2005 р., N 2, ст. 32, N 6, ст. 132, N 11, ст. 198; 2006 р., N 1, ст. 18, N 19 - 20, ст. 156; 2007 р., N 7 - 8, ст. 66, N 33, ст. 442; 2008 р., NN 5 - 8, ст. 78, N 48, ст. 357; 2010 р., N 37, ст. 497, NN 41 - 45, ст. 529; 2011 р., N 23, ст. 160, N 30, ст. 279; 2012 р., N 12 - 13, ст. 82; 2013 р., N 14, ст. 89, N 21, ст. 208, N 37, ст. 490, N 39, ст. 517; 2014 р., N 11, ст. 132, N 17, ст. 593, N 20 - 21, ст. 745, N 22, ст. 816; із змінами, внесеними Законом України від 14 серпня 2014 року N 1642-VII), крім пункту 8 частини першої статті 15, частини четвертої статті 16, абзацу першого частини другої статті 46 2, статті 47, частини першої статті 49, частини п'ятої статті 50, частин третьої, четвертої, шостої та одинадцятої статті 50 1, частини третьої статті 51 2, статті 53 щодо класних чинів (їх дія поширюється на осіб, яким присвоєно класні чини до набрання чинності цим Законом), статті 55 щодо посвідчення працівника прокуратури, статті 2 у частині підстав звільнення з посади Генерального прокурора України, а також статті 13 щодо функціонування в системі органів прокуратури міських, районних, міжрайонних, районних у містах прокуратур, яка втрачає чинність з 15 грудня 2015 року;

(підпункт 1 пункту 3 розділу XII із змінами, внесеними

згідно із Законом України від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

2) Закон України "Про внесення змін до Закону України "Про прокуратуру та Кримінально-процесуального кодексу України" (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., N 22, ст. 229);

3) Постанову Верховної Ради України від 5 листопада 1991 року "Про введення в дію Закону України "Про прокуратуру" (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., N 53, ст. 794);

<http://yurist-online.org/>

4) Постанову Верховної Ради України від 6 листопада 1991 року "Про затвердження структури Генеральної прокуратури України" (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., N 4, ст. 16; 1993 р., N 49, ст. 466).

4. Постанови Верховної Ради України від 6 листопада 1991 року "Про затвердження Положення про класні чини працівників органів прокуратури України" (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., N 4, ст. 14) та "Про затвердження Дисциплінарного статуту прокуратури України" (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., N 4, ст. 15; 2013 р., N 14, ст. 89; 2014 р., N 12, ст. 178) втрачають чинність одночасно з втратою чинності пунктом 8 частини першої статті 15, частиною четвертою статті 16, абзацом першим частини другої статті 46 2, статтею 47, частиною першою статті 49, частиною п'ятою статті 50, частинами третьою, четвертою, шостою та одинадцятою статті 50 1, частиною третьою статті 51 2, статтею 53 щодо класних чинів Закону України "Про прокуратуру" (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., N 53, ст. 793 із наступними змінами).

5. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) у Кодексі законів про працю України (Відомості Верховної Ради УРСР, 1971 р., додаток до N 50, ст. 375):

а) частину першу статті 43 доповнити словами "крім випадків, коли розірвання трудового договору із зазначених підстав здійснюється з прокурором, працівником органу внутрішніх справ, Служби безпеки України, Державного бюро розслідувань України чи органу, що здійснює контроль за додержанням податкового законодавства";

б) у частині четвертій статті 136 слова "або за заявою прокурора" виключити;

в) пункт 2 статті 231 виключити;

г) у частині четвертій статті 233 слова "або прокурора" виключити;

г) статтю 252 доповнити частиною дев'ятою такого змісту:

"Положення цієї статті в частині особливостей притягнення до дисциплінарної відповідальності та звільнення не поширюються на прокурорів, працівників органів внутрішніх справ, Служби безпеки України, Державного бюро розслідувань України та органів, що здійснюють контроль за додержанням податкового законодавства";

<http://yurist-online.org/>

д) частину третю статті 259 виключити;

2) у Кодексі України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до N 51, ст. 1122):

а) у статті 7:

у частині четвертій слова "прокурорським наглядом" виключити;

доповнити частиною п'ятою такого змісту:

"Прокурор здійснює нагляд за додержанням законів при застосуванні заходів впливу за адміністративні правопорушення шляхом реалізації повноважень щодо нагляду за додержанням законів при застосуванні заходів примусового характеру, пов'язаних з обмеженням особистої свободи громадян";

б) у частині першій статті 15 слова "чи окремої постанови судді або подання прокурора" виключити;

в) абзац перший статті 185 4 доповнити словами "під час досудового розслідування";

г) у статті 185 6:

у назві слова "чи окремої постанови судді або подання прокурора" виключити;

в абзаці першому частини першої слова "чи окремої постанови судді" та "чи окрему постанову судді" виключити, а слово "них" замінити словом "ній";

частину другу виключити;

г) частину другу статті 185 8 викласти в такій редакції:

<http://yurist-online.org/>

"Ухилення від виконання законних вимог прокурора щодо прибуття в орган прокуратури, -

тягне за собою накладення штрафу від двадцяти до вісімдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян";

д) у статті 188 35:

назву викласти в такій редакції:

"Стаття 188 35. Невиконання законних вимог Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів або членів цих органів щодо надання інформації";

абзац перший частини першої після слів "члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України" доповнити словами "Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів, члена Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів";

е) у частині першій статті 255:

у пункті 1:

в абзаці другому слова і цифри "частини перша і друга статті 127 1, стаття 130" замінити словом і цифрами "статті 127 1, 130";

абзац "секретаріату Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини (статті 188 39, 188 40)" виключити;

пункт 8 викласти в такій редакції:

"8) слідчий (частина четверта статті 184, статті 185 4, 185 11)";

доповнити пунктами 8 1, 9 2 - 9 4 такого змісту:

<http://yurist-online.org/>

"8 1) уповноважені особи секретаріату Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини або представники Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини (статті 188 39, 188 40, 212 3 (крім порушень права на інформацію відповідно до Закону України "Про адвокатуру та адвокатську діяльність"));

"9 2) голова, заступник голови Вищої ради юстиції (стаття 188 32);

9 3) голова, заступник голови Вищої кваліфікаційної комісії суддів України (стаття 188 35 (у частині невиконання законних вимог Вищої кваліфікаційної комісії суддів України або її члена);

9 4) голова, заступник голови Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів (стаття 188 35 (у частині невиконання законних вимог Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів або її члена));

пункт 11 викласти в такій редакції:

"11) прокурор (статті 172 4 - 172 9, 185 4, 185 8, 185 11)";

є) у частині четвертій статті 257 слово "прокурору" виключити;

ж) у статті 267:

у частині першій слово "прокуророві" виключити;

у частині другій слова "або внесення подання прокурора" виключити;

з) четверте речення частини другої статті 279 виключити;

и) у назві глави 24 слова "або внесення на неї подання прокурора" виключити;

і) у частині першій статті 287 слово "прокурором" замінити словами "прокурором у випадках, передбачених частиною п'ятою статті 7 цього Кодексу";

<http://yurist-online.org/>

ї) частину третю статті 288 виключити;

й) у статті 289 слово "прокурора" виключити;

к) статтю 290 виключити;

л) у статті 291 слова "(внесення подання прокурора)" виключити;

м) у статті 292:

у назві та тексті слова "і подання прокурора" виключити;

у тексті слово "розглядаються" замінити словом "розглядається", а слово "їх" - словом "її";

н) у статті 293:

у назві слова "і подання прокурора" виключити;

в абзаці першому та пункті 1 частини першої слова "або подання прокурора" виключити;

о) у частині другій статті 294 слова "або прокурором" виключити;

п) частину другу статті 295 виключити;

р) у частині другій статті 299 слова "або внесенні на неї подання прокурора" та "або подання" виключити;

с) у частині першій статті 303 слова "або внесення на неї подання прокурора" та "або подання прокурора" виключити;

т) у частині першій статті 307 слова "або внесення на неї подання прокурора" та "або подання" виключити;

3) у Господарському процесуальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 6, ст. 56):

а) частину другу статті 2 доповнити реченнями такого змісту: "Прокурор, який звертається до господарського суду в інтересах держави, повинен обґрунтувати наявність підстав для здійснення представництва інтересів держави в суді, передбачених частиною третьою статті 25 Закону України "Про прокуратуру". Невиконання прокурором вимог щодо надання господарському суду обґрунтування наявності підстав для здійснення представництва інтересів держави в господарському суді має наслідком повернення поданої ним позовної заяви в порядку, встановленому статтею 63 цього Кодексу";

б) у статті 29:

частину першу доповнити реченнями такого змісту: "При цьому прокурор для представництва інтересів громадянина або держави в господарському суді (незалежно від форми, в якій здійснюється представництво) повинен обґрунтувати наявність підстав для здійснення такого представництва, передбачених частинами другою або третьою статті 25 Закону України "Про прокуратуру". Для представництва інтересів громадянина в господарському суді прокурор також повинен надати документи, що підтверджують недосягнення повноліття, недієздатність або обмежену дієздатність відповідного громадянина, та письмову згоду законного представника або органу, якому законом надано право захищати права, свободи та інтереси відповідної особи, на здійснення представництва. Невиконання прокурором вимог щодо надання господарському суду обґрунтування наявності підстав для здійснення представництва інтересів громадянина або держави в господарському суді має наслідком повернення поданої ним позовної заяви (заяви, скарги) у порядку, встановленому статтею 63 цього Кодексу";

частину третю викласти в такій редакції:

"Для участі у справі, провадження в якій уже порушено, прокурор подає до господарського суду відповідну заяву";

4) у пункті 14 частини першої статті 91 Лісового кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 21, ст. 170) слова "звертатися до органів прокуратури з клопотанням про подання позовів до суду" замінити словами "подавати позови до суду";

5) статтю 381 1 Кримінального кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., N 25 - 26, ст. 131) виключити;

6) у частині першій статті 48 Сімейного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., N 21 - 22, ст. 135) слова "а також за заявою прокурора" виключити;

7) у Кримінально-виконавчому кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., N 3 - 4, ст. 21):

а) статтю 22 викласти в такій редакції:

"Стаття 22. Нагляд за додержанням законів під час виконання кримінальних покарань

1. Прокурор відповідно до Закону України "Про прокуратуру" здійснює нагляд за додержанням законів в органах і установах виконання покарань при виконанні судових рішень у кримінальних справах, а також при застосуванні інших заходів примусового характеру, пов'язаних з обмеженням особистої свободи громадян.

2. Письмові вказівки прокурора щодо додержання встановлених законодавством порядку і умов тримання осіб у місцях, зазначених у частині першій цієї статті, а також письмові вказівки прокурора, надані іншим органам, які виконують судові рішення у кримінальних справах, є обов'язковими і підлягають негайному виконанню";

б) абзац одинадцятий частини першої статті 24 викласти в такій редакції:

"Генеральний прокурор України, а також уповноважені ним прокурори і прокурори, які здійснюють на відповідній території нагляд за додержанням законів при виконанні судових рішень у кримінальних справах, а також при застосуванні інших заходів примусового характеру, пов'язаних з обмеженням особистої свободи громадян";

8) у Цивільному процесуальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., NN 40 - 42, ст. 492):

а) у статті 45:

у частині першій:

слова "Уповноважений Верховної Ради України з прав людини" виключити;

доповнити абзацом другим такого змісту:

"З метою захисту прав і свобод людини і громадянина у випадках, встановлених законом, Уповноважений Верховної Ради України з прав людини може особисто або через свого представника звертатися до суду з позовом (заявою), брати участь у розгляді справ за його позовними заявами (заявами), а також на будь-якій стадії розгляду вступати у справу, провадження в якій відкрито за позовами (заявами) інших осіб, подавати апеляційну, касаційну скаргу, заяву про перегляд судового рішення Верховним Судом України, про перегляд судового рішення за нововиявленими обставинами, у тому числі у справі, провадження в якій відкрито за позовом (заявою) іншої особи. При цьому Уповноважений Верховної Ради України з прав людини повинен обґрунтувати суду неможливість особи самостійно здійснювати захист своїх інтересів. Невиконання Уповноваженим Верховної Ради України з прав людини вимог щодо надання зазначеного обґрунтування має наслідком застосування положень, передбачених статтею 121 цього Кодексу";

у частині другій:

друге речення абзацу першого виключити;

доповнити абзацом третім такого змісту:

"Прокурор, який звертається до суду з метою представництва інтересів громадянина або держави в суді (незалежно від форми, в якій здійснюється представництво), повинен обґрунтувати наявність підстав для здійснення такого представництва, передбачених частинами другою або третьою статті 25 Закону України "Про прокуратуру". Для представництва інтересів громадянина в суді прокурор також повинен надати документи, що підтверджують недосягнення повноліття, недієздатність або обмежену дієздатність відповідного громадянина, а також письмову згоду законного представника або органу, якому законом надано право захищати права, свободи та інтереси відповідної особи, на здійснення ним представництва. Невиконання прокурором вимог щодо надання суду обґрунтування наявності підстав для здійснення представництва інтересів громадянина або держави в суді має наслідком застосування положень, передбачених статтею 121 цього Кодексу";

б) частину п'яту статті 46 викласти в такій редакції:

"5. Прокурор або Уповноважений Верховної Ради України з прав людини з метою вирішення питання щодо наявності підстав для ініціювання перегляду судових рішень у справі, розглянутій без їх участі, вступу у справу за позовом (заявою) іншої особи мають право знайомитися з матеріалами справи в суді, робити виписки з неї, отримувати копії документів, що знаходяться у справі";

9) у Кодексі адміністративного судочинства України (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., NN 35 - 37, ст. 446):

а) у статті 60:

у частині першій:

слова "Уповноважений Верховної Ради України з прав людини" виключити;

доповнити абзацом другим такого змісту:

"З метою захисту прав і свобод людини і громадянина у випадках, встановлених законом, Уповноважений Верховної Ради України з прав людини може особисто або через свого представника звертатися до адміністративного суду з адміністративним позовом (заявою), брати участь у розгляді справ за його адміністративним позовом (заявою), а також на будь-якій стадії розгляду вступати у справу, провадження в якій відкрито за адміністративними позовами (заявами) інших осіб, подавати апеляційну, касаційну скаргу, заяву про перегляд судового рішення Верховним Судом України, про перегляд судового рішення за нововиявленими обставинами, у тому числі у справі, провадження в якій відкрито за адміністративним позовом (заявою) іншої особи. При цьому Уповноважений Верховної Ради України з прав людини повинен обґрунтувати адміністративному суду неможливість особи самотійно здійснювати захист своїх інтересів. Невиконання Уповноваженим Верховної Ради України з прав людини вимог щодо надання зазначеного обґрунтування має наслідком застосування положень, передбачених статтею 108 цього Кодексу";

у частині другій:

друге речення абзацу першого виключити;

доповнити абзацом третім такого змісту:

"Прокурор, який звертається до адміністративного суду з метою представництва інтересів громадянина або держави в адміністративному суді (незалежно від форми, в якій здійснюється представництво), повинен обґрунтувати наявність підстав для здійснення такого представництва, передбачених частинами другою або третьою статті 23 Закону України "Про прокуратуру". Для представництва інтересів громадянина в адміністративному суді прокурор також повинен надати документи, що підтверджують недосягнення повноліття, недієздатність або обмежену дієздатність відповідного громадянина, а також письмову згоду законного представника або органу, якому законом надано право захищати права, свободи та інтереси відповідної особи, на здійснення ним представництва. Невиконання прокурором вимог щодо надання адміністративному суду обґрунтування наявності підстав для здійснення представництва інтересів громадянина або держави в адміністративному суді має наслідком застосування положень, передбачених статтею 108 цього Кодексу";

б) у статті 171 1:

назву, пункт 4 частини першої, частини другу та четверту, пункти 1 та 2 частини п'ятої статті після слів "Вищої кваліфікаційної комісії суддів України" у всіх відмінках доповнити словами "Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів" у відповідному відмінку;

частину шосту та абзац перший частини сьомої після слів "Вищої ради юстиції" доповнити словами "рішення, дії чи бездіяльність Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів";

10) у Бюджетному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., N 50 - 51, ст. 572):

а) статтю 34 доповнити частиною третьою такого змісту:

"3. Інструкції щодо підготовки бюджетних запитів Конституційним Судом України, апаратами судів загальної юрисдикції, секретаріатами органів прокуратури не можуть запроваджувати фінансові обмеження, визначені в частині другій цієї статті";

б) статтю 36 після частини першої доповнити новою частиною такого змісту:

"2. У разі якщо Міністерство фінансів України вважає, що бюджетні запити Конституційного Суду України, апарату суду загальної юрисдикції, секретаріату органу прокуратури не обґрунтовані чи не можуть бути задоволені, воно включає їх до пропозиції проекту Державного бюджету України на відповідний рік і разом із проектом закону про Державний бюджет України подає на розгляд Кабінету Міністрів України аргументовані висновки із зазначенням причин, що перешкоджають задоволенню цих запитів, та пропозиції щодо шляхів усунення розбіжностей".

У зв'язку з цим частини другу і третю вважати відповідно частинами третьою і четвертою;

в) статтю 38 доповнити частиною другою такого змісту:

"2. У разі якщо Кабінет Міністрів України вважає, що бюджетні запити Конституційного Суду України, апарату суду загальної юрисдикції, секретаріату органу прокуратури не обґрунтовані чи не можуть бути задоволені, він також подає до Верховної Ради України відповідний висновок із зазначенням причин, що перешкоджають задоволенню цих запитів, та пропозиції щодо шляхів усунення розбіжностей";

г) в абзаці п'ятому підпункту 10 пункту 9 розділу VI "Прикінцеві та перехідні положення" слова "прокуратури за поданням відповідних матеріалів органами" виключити;

11) у Митному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., NN 44 - 48, ст. 552):

а) у частині другій статті 486 слова "(внесенням подання прокурора)" виключити;

б) у частині п'ятій статті 529 слово "прокурором" виключити;

в) у частині першій статті 530 слова "внесенням подання прокурора" виключити;

г) у статті 532:

у назві слова "подання прокурора" виключити;

у частині першій слова "подання прокурора" виключити, а слово "розглядаються" замінити словом "розглядається";

г) у статті 533:

у назві слова "або внесення подання прокурора" виключити;

у частині першій слова "або внесення подання прокурора" та "або подання" виключити;

д) у частині першій статті 539 слова "або внесення на неї подання прокурора" та "або подання" виключити;

12) у Кримінальному процесуальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., NN 9 - 13, ст. 88):

а) пункти 9 та 15 частини першої статті 3 викласти в такій редакції:

"9) керівник органу прокуратури - Генеральний прокурор України, керівник регіональної прокуратури, керівник місцевої прокуратури та їх перші заступники і заступники, які діють у межах своїх повноважень";

"15) прокурор - особа, яка обіймає посаду, передбачену статтею 17 Закону України "Про прокуратуру", та діє у межах своїх повноважень";

б) у статті 36:

пункт 6 частини другої виключити;

у частині четвертій:

абзац перший викласти в такій редакції:

"4. Право на подання апеляційної чи касаційної скарги, заяви про перегляд судового рішення Верховним Судом України чи за нововиявленими обставинами мають також незалежно від їх участі в судовому провадженні прокурори вищого рівня: Генеральний прокурор України, його перший заступник та заступники, керівник регіональної прокуратури, його перший заступник та заступники";

в абзаці другому слова "прокурори Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва та Севастополя і прирівняні до них прокурори, їх" замінити словами "керівник регіональної

<http://yurist-online.org/>

прокуратури, їх перші заступники та", а слова "або прокурорами" - словами "керівниками, першими заступниками чи заступниками керівників або прокурорами прокуратур";

в абзаці третьому слова "службові особи органів" замінити словами "прокурори органу";

у частині п'ятій слова "його заступники, прокурори Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва та Севастополя і прирівняні до них прокурори" замінити словами "керівник регіональної прокуратури, їх перші заступники та заступники";

перше речення частини шостої викласти в такій редакції:

"6. Генеральний прокурор України, керівник регіональної прокуратури, керівник місцевої прокуратури, їх перші заступники та заступники при здійсненні нагляду за додержанням законів під час проведення досудового розслідування мають право скасовувати незаконні та необґрунтовані постанови слідчих та прокурорів нижчого рівня у межах строків досудового розслідування, передбачених статтею 219 цього Кодексу";

в) пункт 4 частини другої статті 40 виключити;

г) у статті 87:

пункт 6 частини другої виключити;

після частини другої доповнити новою частиною такого змісту:

"3. Недопустимими є також докази, що були отримані:

1) з показань свідка, який надалі був визнаний підозрюваним чи обвинуваченим у цьому кримінальному провадженні;

2) після початку кримінального провадження шляхом реалізації органами досудового розслідування чи прокуратури своїх повноважень, не передбачених цим Кодексом, для забезпечення досудового розслідування кримінальних правопорушень".

У зв'язку з цим частину третю вважати частиною четвертою;

г) у частині третій статті 128:

слова "які через фізичний чи матеріальний стан, неповноліття, похилий вік, недієздатність або обмежену дієздатність" замінити словами "які через недосягнення повноліття, недієздатність або обмежену дієздатність";

доповнити абзацом другим такого змісту:

"Прокурор, який пред'являє цивільний позов у кримінальному провадженні, повинен обґрунтувати наявність підстав для здійснення представництва інтересів громадянина або держави в суді, передбачених частиною четвертою статті 25 Закону України "Про прокуратуру". Для представництва інтересів громадянина в суді прокурор також повинен надати документи, що підтверджують недосягнення повноліття, недієздатність або обмежену дієздатність відповідного громадянина, а також письмову згоду законного представника або органу, якому законом надано право захищати права, свободи та інтереси відповідної особи, на здійснення ним представництва";

д) у частині шостій статті 214 слово "прокурора" замінити словами "керівника органу прокуратури";

е) пункти 1 та 2 частини другої статті 294 викласти в такій редакції:

"1) до трьох місяців - керівником місцевої прокуратури;

2) до шести місяців - керівником регіональної прокуратури або його першим заступником чи заступником";

є) частину другу статті 312 викласти в такій редакції:

"2. Скарга слідчого подається прокурору вищого рівня щодо прокурора, рішення, дії чи бездіяльності якого оскаржуються";

ж) у статті 313:

<http://yurist-online.org/>

у частині першій слова "Службова особа органу прокуратури вищого рівня, до якої" замінити словами "Прокурор вищого рівня, до якого", а слово "зобов'язана" замінити словом "зобов'язаний";

частину третю викласти в такій редакції:

"3. У разі скасування рішення або визнання незаконними вчиненої дії чи бездіяльності прокурор вищого рівня має право здійснити заміну одного прокурора на іншого з числа службових осіб органів прокуратури того самого рівня в досудовому провадженні, де було прийнято або вчинено незаконне рішення, дія чи бездіяльність";

у частині четвертій слова "службової особи органу прокуратури" замінити словом "прокурора";

3) у статті 341:

у частині першій:

перше речення абзацу першого після слів "судового розгляду прокурор" доповнити словами "крім випадку, коли ним є Генеральний прокурор України", а слова "керівником органу прокуратури, в якому він працює" замінити словами "прокурором вищого рівня";

абзац другий виключити;

у частині другій слова "керівник органу прокуратури" виключити;

и) у пункті 1 частини першої статті 481 слова "прокурором Автономної Республіки Крим, області, міст Києва або Севастополя" замінити словами "керівником регіональної прокуратури";

і) у частині четвертій статті 575 слова "прокуратуру Автономної Республіки Крим, області, міст Києва і Севастополя, та прирівняні до них прокуратури" замінити словами "відповідну регіональну прокуратуру";

ї) у частинах третій - п'ятій статті 582 слова "прокуратура Автономної Республіки Крим, області, міст Києва чи Севастополя", "прокуратура Автономної Республіки Крим, області, міст Києва і

Севастополя" в усіх відмінках замінити словами "відповідна регіональна прокуратура" у відповідному відмінку;

й) у частині другій статті 586 слова "прокурором Автономної Республіки Крим, області, міст Києва і Севастополя або його" замінити словами "керівником відповідної регіональної прокуратури, його першим заступником або";

к) у частині першій статті 587 слова "прокуратурою Автономної Республіки Крим, області, міст Києва і Севастополя" замінити словами "відповідною регіональною прокуратурою";

л) у частині другій статті 591 слова "прокуратуру Автономної Республіки Крим, області, міст Києва і Севастополя" замінити словами "відповідну регіональну прокуратуру";

м) у частинах другій і третій статті 592 слова "прокуратура Автономної Республіки Крим, області, міст Києва і Севастополя" замінити словами "відповідна регіональна прокуратура";

13) текст статті 27 Закону України "Про міліцію" (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., N 4, ст. 20) викласти в такій редакції:

"Прокурор здійснює нагляд за додержанням законів підрозділами міліції, які здійснюють оперативно-розшукову діяльність, дізнання, досудове слідство, а також при виконанні судових рішень у кримінальних справах та при застосуванні інших заходів примусового характеру, пов'язаних з обмеженням особистої свободи громадян";

14) друге речення частини першої статті 9 Закону України "Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні" (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., N 21, ст. 252; Відомості Верховної Ради України, 2012 р., N 31, ст. 381) виключити;

15) у частині шостій статті 34 Закону України "Про зовнішньоекономічну діяльність" (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., N 29, ст. 377) слова "та/або один з прокурорів України" виключити;

16) статтю 37 Закону України "Про охорону навколишнього природного середовища" (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., N 41, ст. 546 із наступними змінами) виключити;

17) статтю 22 Закону України "Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей" (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., N 15, ст. 190 із наступними змінами) виключити;

18) у Законі України "Про оперативно-розшукову діяльність" (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., N 22, ст. 303; 2001 р., N 14, ст. 72; 2013 р., N 21, ст. 208; 2014 р., N 20 - 21, ст. 712):

а) у частині другій статті 9 1 слова "прокурорами Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва, Севастополя і прирівняними до них прокурорами, їх заступниками" замінити словами "керівниками регіональних прокуратур, їх першими заступниками та заступниками";

б) частини першу і другу статті 14 викласти в такій редакції:

"Нагляд за додержанням законів під час проведення оперативно-розшукової діяльності здійснюється Генеральним прокурором України, його заступниками, керівниками регіональних прокуратур, їх першими заступниками та заступниками, а також уповноваженими наказом Генерального прокурора України прокурорами Генеральної прокуратури України та уповноваженими наказом керівника регіональної прокуратури прокурорами відповідних регіональних прокуратур.

Керівник місцевої прокуратури, а також уповноважені його наказом прокурори відповідної місцевої прокуратури здійснюють нагляд за додержанням законів під час проведення оперативно-розшукової діяльності в оперативно-розшукових справах, заведених піднаглядними їм територіальними оперативними підрозділами правоохоронних органів";

19) текст статті 34 Закону України "Про Службу безпеки України" (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., N 27, ст. 382) викласти в такій редакції:

"Нагляд за додержанням законів підрозділами Служби безпеки України, які здійснюють оперативно-розшукову діяльність, дізнання, досудове слідство, а також при виконанні судових рішень у кримінальних справах та при застосуванні інших заходів примусового характеру, пов'язаних з обмеженням особистої свободи громадян, здійснюється прокурором";

20) статтю 23 Основ законодавства України про охорону здоров'я (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., N 4, ст. 19 із наступними змінами) виключити;

21) у Законі України "Про основні засади здійснення державного фінансового контролю в Україні" (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., N 13, ст. 110; 2005 р., N 10, ст. 187; 2006 р., N 14, ст. 117; 2013 р., N 21, ст. 208; 2014 р., N 4, ст. 61):

а) у частині першій статті 2 слова "за рішенням суду, винесеним на підставі подання прокурора або слідчого для забезпечення розслідування кримінальної справи" замінити словами "за судовим рішенням, ухваленим у кримінальному провадженні";

б) у статті 11:

у частині сьомій слова "за рішенням суду, ухваленим на підставі клопотання слідчого, прокурора для забезпечення розслідування під час кримінального провадження" замінити словами "за судовим рішенням, ухваленим у кримінальному провадженні";

у частині восьмій слова "Орган державного фінансового контролю, прокурор або слідчий, який" замінити словами "Орган або особа, що";

22) у Законі України "Про попереднє ув'язнення" (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., N 35, ст. 360; 2013 р., N 21, ст. 208):

а) у частинах п'ятій і шостій статті 20 слова "прокурор Автономної Республіки Крим, області, міст Києва та Севастополя чи його заступник" у всіх відмінках замінити словами "керівник регіональної прокуратури, його перший заступник чи заступник" у відповідному відмінку;

б) назву та частину першу статті 22 викласти в такій редакції:

"Стаття 22. Нагляд за додержанням законів у місцях попереднього ув'язнення

Нагляд за додержанням законів у місцях попереднього ув'язнення здійснюється прокурором шляхом реалізації повноважень щодо нагляду за додержанням законів при виконанні судових рішень у кримінальних справах, а також при застосуванні інших заходів примусового характеру, пов'язаних з обмеженням особистої свободи громадян";

23) у частині другій статті 20 Закону України "Про колективні договори і угоди" (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., N 36, ст. 361) слова "відповідних комісій або з ініціативи прокурора" замінити словами "або відповідних комісій";

24) статтю 21 Закону України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту" (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., N 45, ст. 425 із наступними змінами) виключити;

25) у частині другій статті 9 Закону України "Про державну службу" (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., N 52, ст. 490) слова "апараті органів прокуратури" замінити словами "органах прокуратури, апаратах";

26) у Законі України "Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів" (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., N 11, ст. 50 із наступними змінами):

а) у пункті "в" статті 14 слова "керівники прокуратури" замінити словами "керівник органу прокуратури";

б) у пункті "в" частини першої статті 19 слово "прокурору" замінити словами "до суду";

в) у частині другій статті 20 слово "прокурору" замінити словами "до суду";

г) у статті 24:

у назві слова "і нагляд" виключити;

частину другу виключити;

27) у Законі України "Про забезпечення безпеки осіб, які беруть участь у кримінальному судочинстві" (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., N 11, ст. 51; 2003 р., N 16, ст. 124; 2009 р., N 36 - 37, ст. 511; 2013 р., N 21, ст. 208):

а) абзац другий частини п'ятої статті 22 викласти в такій редакції:

"Це рішення може бути оскаржено заінтересованою особою прокурору, до відповідного вищого органу, що забезпечує безпеку, а також у порядку, передбаченому Кримінальним процесуальним кодексом України, до суду";

б) у статті 28:

у назві слова "і нагляд" виключити;

частину другу виключити;

28) частину другу статті 13 Закону України "Про адміністративний нагляд за особами, звільненими з місць позбавлення волі" (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., N 52, ст. 455) виключити;

29) друге речення частини другої статті 12 Закону України "Про порядок відшкодування шкоди, завданої громадянину незаконними діями органів, що здійснюють оперативно-розшукову діяльність, органів досудового розслідування, прокуратури і суду" (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., N 1, ст. 1; 2004 р., N 8, ст. 66; 2013 р., N 21, ст. 208) виключити;

30) статтю 17 Закону України "Про органи і служби у справах дітей та спеціальні установи для дітей" (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., N 6, ст. 35; 2007 р., N 15, ст. 194) викласти в такій редакції:

"Стаття 17. Нагляд за додержанням законів в органах і службах у справах дітей та спеціальних установах для дітей

Нагляд за додержанням законів уповноваженими підрозділами органів внутрішніх справ, приймальниками-розподільниками для дітей, школами та професійними училищами соціальної реабілітації, спеціальними виховними установами Державної кримінально-виконавчої служби України здійснюється прокурором шляхом реалізації повноважень щодо нагляду за додержанням законів органами, які проводять оперативно-розшукову діяльність, дізнання, досудове слідство, та повноважень щодо нагляду за додержанням законів при виконанні судових рішень у кримінальних справах та при застосуванні інших заходів примусового характеру, пов'язаних з обмеженням особистої свободи громадян";

31) частину одинадцяту статті 25 Закону України "Про використання ядерної енергії та радіаційну безпеку" (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., N 12, ст. 81; 1997 р., N 4, ст. 20; 2009 р., N 40, ст. 579; 2014 р., N 2 - 3, ст. 41) виключити;

32) частину другу статті 35 Закону України "Про оплату праці" (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., N 17, ст. 121; 2010 р., N 30, ст. 398; 2014 р., N 6 - 7, ст. 80, N 20 - 21, ст. 712) виключити;

<http://yurist-online.org/>

33) статтю 29 Закону України "Про звернення громадян" (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., N 47, ст. 256 із наступними змінами) виключити;

34) в абзаці п'ятому частини другої статті 9 Закону України "Про державне регулювання ринку цінних паперів в Україні" (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., N 51, ст. 292; 2005 р., N 42, ст. 466; 2013 р., N 26, ст. 264) слова "ставити питання перед органами Прокуратури України та Міністерством внутрішніх справ України про проведення розслідувань або інших заходів відповідно до чинного законодавства" замінити словами "звертатися до правоохоронних органів щодо проведення досудового розслідування або вжиття інших заходів відповідно до законодавства";

35) частину третю статті 27 Закону України "Про відпустки" (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., N 2, ст. 4; 2014 р., N 6 - 7, ст. 80) виключити;

36) Закон України "Про місцеве самоврядування в Україні" (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., N 24, ст. 170 із наступними змінами) доповнити статтею 18 1 такого змісту:

"Стаття 18 1. Відносини органів місцевого самоврядування із судами загальної юрисдикції

Орган місцевого самоврядування може бути позивачем та відповідачем у судах загальної юрисдикції, зокрема, звертатися до суду, якщо це необхідно для реалізації його повноважень і забезпечення виконання функцій місцевого самоврядування";

37) у статті 13 Закону України "Про Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини" (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., N 20, ст. 99; 2013 р., N 41, ст. 552):

пункт 10 викласти в такій редакції:

"10) з метою захисту прав і свобод людини і громадянина особисто або через свого представника в установленому законом порядку:

звертатися до суду про захист прав і свобод осіб, які через фізичний стан, недосягнення повноліття, похилий вік, недієздатність або обмежену дієздатність неспроможні самостійно захистити свої права і свободи; брати участь у судовому розгляді справ, провадження в яких відкрито за його позовами (заявами, клопотаннями (поданнями));

вступати у справи, провадження в яких відкрито за позовами (заявами, клопотаннями (поданнями) інших осіб, на будь-якій стадії їх судового розгляду;

ініціювати незалежно від його участі у судовому провадженні перегляд судових рішень";

пункт 12 після слів "що здійснюють оперативно-розшукову діяльність" доповнити словами "здійснюють виконання судових рішень";

38) у Законі України "Про Вищу раду юстиції" (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., N 25, ст. 146; 2010 р., N 26, ст. 272, NN 41 - 45, ст. 529; 2012 р., N 23, ст. 242; 2014 р., N 12, ст. 190):

а) частину третю статті 13 викласти в такій редакції:

"Порядок скликання всеукраїнської конференції працівників прокуратури визначається Законом України "Про прокуратуру";

б) у частині другій статті 25 слова "рішення про притягнення до дисциплінарної відповідальності прокурорів" замінити словами "рішення Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів, прийняте за результатами дисциплінарного провадження";

в) у частині першій статті 27:

пункт 5 доповнити словом "суддів";

доповнити пунктом 5 1 такого змісту:

"5 1) рішення по скарзі на рішення Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів, прийняте за результатами дисциплінарного провадження";

г) текст статті 34 викласти в такій редакції:

"До Вищої ради юстиції з пропозицією розглянути питання щодо несумісності діяльності судді чи прокурора із займаною посадою можуть звернутися:

1) Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія прокурорів - за умови, що таке рішення було нею прийнято за результатами дисциплінарного провадження;

2) член Вищої ради юстиції - за результатами перевірки відомостей щодо несумісності діяльності судді чи прокурора із займаною посадою, проведення якої було йому доручено відповідно до цього Закону";

г) текст статті 36 викласти в такій редакції:

"Вища рада юстиції за поданням суб'єктів, визначених у статті 34 цього Закону, розглядає питання про несумісність посади прокурора із зайняттям іншою діяльністю.

Прокурор, питання про несумісність якого розглядається, та/або його представник мають право давати пояснення, ставити питання учасникам засідання, висловлювати заперечення, заявляти клопотання і відводи.

Запрошення на засідання Вищої ради юстиції прокурора, питання про несумісність якого розглядається, є обов'язковим. У разі неможливості брати участь у засіданні з поважних причин прокурор, питання про несумісність якого розглядається, може надати по суті порушених питань письмові пояснення, які додаються до матеріалів перевірки. Письмові пояснення прокурора виголошуються на засіданні Вищої ради юстиції в обов'язковому порядку. Повторне неприбуття такого прокурора на засідання є підставою для розгляду питання про несумісність за його відсутності.

Рішення про несумісність приймається на засіданні більшістю голосів від конституційного складу Вищої ради юстиції і є обов'язковим для негайного виконання відповідними особами, уповноваженими на прийняття рішення про звільнення прокурора, яким воно направляється";

д) у статті 45 слово "прокурорів" замінити словами "на рішення Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів, прийняті за результатами дисциплінарного провадження";

е) статтю 47 викласти в такій редакції:

"Стаття 47. Розгляд скарг на рішення Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів, прийняті за результатами дисциплінарного провадження

Вища рада юстиції розглядає скарги прокурорів на рішення Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів, прийняті щодо них за результатами дисциплінарного провадження, керуючись доповіддю члена Вищої ради юстиції, та постановляє рішення.

Скарга прокурора може бути прийнята Вищою радою юстиції не пізніше одного місяця з дня вручення йому чи отримання ним поштою копії рішення Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів, прийнятого стосовно нього за результатами дисциплінарного провадження. Вища рада юстиції може продовжити строк для подання скарги, якщо визнає, що місячний строк було пропущено з поважних причин.

Після розгляду скарги прокурора Вища рада юстиції за наявності для цього підстав може:

- 1) задовольнити скаргу прокурора, скасувати рішення Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів та закрити дисциплінарне провадження;
- 2) задовольнити скаргу повністю чи частково і змінити рішення Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів;
- 3) залишити скаргу без задоволення, а рішення Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів - без зміни.

Прокурор, скарга якого розглядається Вищою радою юстиції, та/або його представник мають право надавати пояснення, ставити запитання учасникам засідання, висловлювати заперечення, заявляти клопотання і відводи. Запрошення на засідання Вищої ради юстиції прокурора, скарга якого розглядається, є обов'язковим. У разі неможливості брати участь у засіданні з поважних причин прокурор може надати по суті порушених питань письмові пояснення. Письмові пояснення прокурора виголошуються на засіданні Вищої ради юстиції в обов'язковому порядку. Повторне неприбуття такого прокурора на засідання є підставою для розгляду скарги за його відсутності";

39) статтю 9 Закону України "Про Верховну Раду Автономної Республіки Крим" (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., N 29, ст. 191; 2010 р., N 37, ст. 496) доповнити частиною третьою такого змісту:

"3. Верховна Рада Автономної Республіки Крим має право звертатися до суду, якщо це необхідно для здійснення її повноважень у спосіб, що передбачений Конституцією та законами України";

40) у статті 37 Закону України "Про відходи" (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., N 36 - 37, ст. 242; 2013 р., N 46, ст. 640):

у назві слова "і нагляд" виключити;

частину четверту виключити;

41) у пункті 4 статті 12 Закону України "Про молодіжні та дитячі громадські організації" (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., N 1, ст. 2) слова "або прокурора" виключити;

42) в абзаці третьому пункту 27 додатка 12 до Статуту гарнізонної та вартової служб Збройних Сил України, затвердженого Законом України "Про Статут гарнізонної та вартової служб Збройних Сил України" (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., N 22 - 23, ст. 196; 2013 р., N 21, ст. 208) слова "їх заступники і помічники" виключити;

43) пункт 5 статті 28 Закону України "Про місцеві державні адміністрації" (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., N 20 - 21, ст. 190) викласти в такій редакції:

"5) звертатися до суду та здійснювати інші функції і повноваження у спосіб, передбачений Конституцією та законами України";

44) у Законі України "Про металобрухт" (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., N 25, ст. 212; 2014 р., N 4, ст. 61):

а) назву розділу III викласти в такій редакції:

"Розділ III

ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ТА ДЕРЖАВНИЙ КОНТРОЛЬ ЗА ЗДІЙСНЕННЯМ ОПЕРАЦІЙ З МЕТАЛОБРУХТОМ";

б) у статті 14:

<http://yurist-online.org/>

у назві слова "та нагляд" виключити;

частину другу виключити;

45) у частині третій статті 16 Закону України "Про трансплантацію органів та інших анатомічних матеріалів людині" (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., N 41, ст. 377) слово "слідства" замінити словами "досудового розслідування", а слова "районного (міського) прокурора" - словами "керівника місцевої прокуратури";

46) статтю 41 Закону України "Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності" (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., N 45, ст. 397; 2002 р., N 11, ст. 79) доповнити частиною дев'ятою такого змісту:

"Положення цієї статті в частині особливостей притягнення до дисциплінарної відповідальності та звільнення не поширюються на прокурорів, працівників органів внутрішніх справ, Служби безпеки України, Державного бюро розслідувань України та органів, що здійснюють контроль за додержанням податкового законодавства";

47) частину другу статті 23 Закону України "Про порядок допуску та умови перебування підрозділів збройних сил інших держав на території України" (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., N 17, ст. 122; 2013 р., N 37, ст. 490) виключити;

48) статтю 31 Закону України "Про психіатричну допомогу" (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., N 19, ст. 143) викласти в такій редакції:

"Стаття 31. Нагляд за додержанням законів при наданні психіатричної допомоги

Нагляд за додержанням законів при наданні психіатричної допомоги здійснюється прокурором шляхом реалізації повноважень щодо нагляду за додержанням законів при виконанні судових рішень у кримінальних справах, а також при застосуванні інших заходів примусового характеру, пов'язаних з обмеженням особистої свободи громадян";

49) у частинах другій і третій статті 8 Закону України "Про участь громадян в охороні громадського порядку і державного кордону" (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., N 40, ст. 338) слова "або прокурора" виключити;

50) у Законі України "Про політичні партії в Україні" (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., N 23, ст. 118; 2014 р., N 5, ст. 62):

а) пункт 2 частини третьої статті 6 викласти в такій редакції:

"2) прокурори";

б) у частині першій статті 21 слова "за поданням" замінити словами "за адміністративним позовом", а слова "чи Генерального прокурора України" виключити;

51) у частині третій статті 8 Закону України "Про тваринний світ" (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., N 14, ст. 97; 2013 р., N 46, ст. 640) слова "або прокурора" виключити;

52) статтю 17 Закону України "Про Військову службу правопорядку у Збройних Силах України" (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., N 32, ст. 225 із наступними змінами) виключити;

53) в абзаці першому частини першої статті 31 Закону України "Про статус депутатів місцевих рад" (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., N 40, ст. 290; 2013 р., N 21, ст. 208) слова "прокурором Автономної Республіки Крим, області, міста Києва або Севастополя у межах його повноважень" замінити словами "керівником відповідної регіональної прокуратури";

54) в абзаці сьомому частини першої статті 39 Закону України "Про охорону праці" (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., N 2, ст. 10) слова "органам прокуратури" замінити словами "відповідним органам";

55) в абзаці дев'ятому частини першої статті 10 Закону України "Про державний контроль за використанням та охороною земель" (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., N 39, ст. 350; 2008 р., N 24, ст. 237; 2010 р., N 5, ст. 44; 2013 р., N 21, ст. 208) слова "звертатися до органів прокуратури з клопотанням про подання позову до суду" замінити словами "звертатися до суду з позовом";

56) у Законі України "Про демократичний цивільний контроль над Воєнною організацією і правоохоронними органами держави" (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., N 46, ст. 366):

а) абзац п'ятий частини першої статті 6 викласти в такій редакції:

"контролю з боку судових органів та органів прокуратури, який здійснюється у спосіб, передбачений Конституцією та законами України";

б) статтю 24 викласти в такій редакції:

"Стаття 24. Контроль за дотриманням законодавства у сфері цивільного контролю

Контроль за дотриманням законодавства під час здійснення цивільного контролю здійснюється в порядку, визначеному Конституцією та законами України";

57) у частині першій статті 15 Закону України "Про захист суспільної моралі" (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., N 14, ст. 192; 2014 р., N 20 - 21, ст. 712) слова "Генеральна прокуратура України" виключити;

58) у частині третій статті 105 Закону України "Про ветеринарну медицину" (Відомості Верховної Ради України, 2007 р., N 5 - 6, ст. 53) слово "прокуратури" виключити;

59) частину першу статті 144 Закону України "Про судоустрій і статус суддів" (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., NN 41 - 45, ст. 529) доповнити абзацом другим такого змісту:

"При цьому розмір посадового окладу працівника апарату суду, посада якого віднесена до шостої категорії посад державних службовців, установлюється в розмірі 30 відсотків посадового окладу судді місцевого суду. Посадові оклади працівників апарату суду, посади яких віднесені до кожної наступної категорії посад державних службовців, установлюються з коефіцієнтом 1,3 пропорційно посадовим окладам працівників апарату суду, посади яких віднесені до попередньої категорії посад державних службовців";

60) пункт 1 частини другої статті 6 Закону України "Про державне регулювання у сфері комунальних послуг" (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., N 49, ст. 571; 2012 р., N 7, ст. 53) доповнити словами "а також в інших випадках, якщо це необхідно для здійснення її повноважень і забезпечення виконання покладених на неї законом завдань";

61) частину першу статті 37 Закону України "Про Кабінет Міністрів України" (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., N 13, ст. 222) доповнити словами "зокрема звертатися до суду,

якщо це необхідно для здійснення його повноважень у спосіб, що передбачений Конституцією та законами України";

62) у Законі України "Про виконавче провадження" (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., N 19 - 20, ст. 142 із наступними змінами):

а) частину першу статті 7 доповнити абзацом третім такого змісту:

"Прокурор може вступити у виконавче провадження, відкрите не за його заявою, за умови, що він здійснював представництво інтересів громадянина або держави в суді у відповідній справі. З метою вирішення питання про наявність підстав для вступу у виконавче провадження такий прокурор має право знайомитися з матеріалами такого виконавчого провадження, робити з них виписки, знімати копії";

б) частину першу статті 12 після слів "Сторони виконавчого провадження" доповнити словами "та прокурор як учасник виконавчого провадження";

в) у статті 21:

у пункті 1 частини першої слова "прокуратури Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва і Севастополя, спеціалізовані прокуратури на правах обласних" замінити словами "регіональні прокуратури";

у пункті 1 частини другої слова "міські, районні, міжрайонні, інші прирівняні до них прокуратури" замінити словами "місцеві прокуратури";

г) у частині першій статті 37:

у пункті 6 слова "посадовою особою, якій" замінити словами "судом чи посадовою особою, яким";

пункт 11 виключити;

г) в абзаці четвертому частини другої статті 39 слова та цифри "пунктами 5 і 11" замінити словом та цифрою "пунктом 5";

д) доповнити статтею 86 1 такого змісту:

"Стаття 86 1. Нагляд за додержанням законів при виконанні судових рішень у кримінальних справах

1. Нагляд за додержанням законів при виконанні судових рішень у кримінальних справах здійснюється прокурором";

63) Закон України "Про центральні органи виконавчої влади" (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., N 38, ст. 385; 2012 р., N 26, ст. 273; 2013 р., N 15, ст. 97, ст. 98, N 24, ст. 243; 2014 р., N 13, ст. 223, N 22, ст. 816) доповнити статтею 28 такого змісту:

"Стаття 28. Звернення до суду

1. Міністерства, інші центральні органи виконавчої влади та їх територіальні органи звертаються до суду, якщо це необхідно для здійснення їхніх повноважень у спосіб, що передбачений Конституцією та законами України";

64) у Законі України "Про безоплатну правову допомогу" (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., N 51, ст. 577 із наступними змінами):

а) розділ I доповнити статтею 6 1 такого змісту:

"Стаття 6 1. Система надання безоплатної правової допомоги

1. До системи надання безоплатної правової допомоги належать:

1) Координаційний центр з надання правової допомоги;

2) суб'єкти надання безоплатної первинної правової допомоги;

3) суб'єкти надання безоплатної вторинної правової допомоги";

<http://yurist-online.org/>

б) у пункті 1 частини другої статті 13 слова "від обвинувачення" виключити;

в) у частині першій статті 14:

пункти 5 і 6 викласти в такій редакції:

"5) особи, які відповідно до положень кримінального процесуального законодавства вважаються затриманими, - на правові послуги, передбачені пунктами 1 і 3 частини другої статті 13 цього Закону;

б) особи, стосовно яких обрано запобіжний захід у вигляді тримання під вартою, - на правові послуги, передбачені пунктами 1 і 3 частини другої статті 13 цього Закону";

у пункті 7:

після слів "проведення окремої процесуальної дії" доповнити словами "а також особи, засуджені до покарання у вигляді позбавлення волі, тримання в дисциплінарному батальйоні військовослужбовців або обмеження волі";

слова "на правову послугу, передбачену пунктами 1 і 3 частини другої" замінити словами "на всі види правових послуг, передбачені частиною другою";

г) пункти 2 і 3 частини першої статті 15 замінити пунктом 2 такого змісту:

"2) адвокати, включені до Реєстру адвокатів, які надають безоплатну вторинну правову допомогу";

г) частину першу статті 16 викласти в такій редакції:

"1. Міністерство юстиції України утворює регіональні (республіканський (Автономної Республіки Крим), обласні, Київський та Севастопольський міські) та місцеві (районні, міжрайонні, міські, міськрайонні, міжрайонні та районні у містах) центри з надання безоплатної вторинної правової допомоги. Центри з надання безоплатної вторинної правової допомоги є територіальними відділеннями Координаційного центру з надання правової допомоги і утворюються з урахуванням

потреб відповідної адміністративно-територіальної одиниці та забезпечення доступу осіб до безоплатної вторинної правової допомоги";

д) у частині першій статті 17:

в абзаці першому слова "в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі" виключити;

пункт 10 викласти в такій редакції:

"10) подає клопотання до Координаційного центру з надання правової допомоги про виключення адвоката з Реєстру адвокатів, які надають безоплатну вторинну правову допомогу, у випадках, передбачених пунктами 2 і 3 частини першої статті 24 цього Закону";

у пункті 12 слова "головному управлінню юстиції в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі" замінити словами "Координаційному центру з надання правової допомоги";

е) частину п'яту статті 19 викласти в такій редакції:

"5. У разі звернення осіб, зазначених у пунктах 3 - 6 частини першої статті 14 цього Закону, про надання безоплатної вторинної правової допомоги або надходження інформації про затриманих осіб від близьких родичів та членів їхніх сімей, перелік яких зазначено Кримінальним процесуальним кодексом України, Центр надання безоплатної вторинної правової допомоги зобов'язаний прийняти рішення про надання безоплатної вторинної правової допомоги з моменту затримання особи";

є) у частині першій статті 22 слова "на тимчасовій основі на підставі договору про її надання" виключити;

ж) у статті 24:

пункт 4 частини першої викласти в такій редакції:

"4) виключення адвоката з Реєстру адвокатів, які надають безоплатну вторинну правову допомогу";

частину п'яту викласти в такій редакції:

"5. Якщо рішення про заміну адвоката прийнято відповідно до пунктів 2 і 3 частини першої цієї статті, Центр з надання безоплатної вторинної правової допомоги може внести пропозицію до Координаційного центру з надання правової допомоги щодо виключення такого адвоката з Реєстру адвокатів, які надають безоплатну вторинну правову допомогу";

з) частину першу статті 27 доповнити пунктом 6 такого змісту:

"б) затверджує положення про Координаційний центр з надання правової допомоги";

и) пункт 7 частини першої статті 28 викласти в такій редакції:

"7) встановлює порядок ведення Координаційним центром з надання правової допомоги Реєстру адвокатів, які надають безоплатну вторинну правову допомогу";

і) пункт 6 розділу VI "Прикінцеві та перехідні положення" викласти в такій редакції:

"6. Надання безоплатної вторинної правової допомоги всім категоріям осіб, зазначеним у статті 14 цього Закону, в повному обсязі забезпечується з 1 липня 2015 року";

65) статтю 14 Закону України "Про Раду міністрів Автономної Республіки Крим" (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., N 2 - 3, ст. 3) доповнити частиною шостою такого змісту:

"6. Рада міністрів Автономної Республіки Крим має право звертатися до суду, якщо це необхідно для здійснення її повноважень у спосіб, що передбачений Конституцією та законами України";

66) у Законі України "Про протидію торгівлі людьми" (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., N 19 - 20, ст. 173; 2013 р., NN 9 - 13, ст. 88, N 48, ст. 682; 2014 р., N 12, ст. 178):

а) у назві розділу VII слова "і нагляд" виключити;

б) статтю 27 виключити;

67) у статті 6 Закону України "Про гарантії держави щодо виконання судових рішень" (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., N 17, ст. 158):

у частині другій:

в абзаці першому слова "За поданням органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, органи прокуратури звертаються в інтересах держави" замінити словами "Орган центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, звертається";

в абзацах другому і третьому слово "злочину" замінити словами "кримінального правопорушення";

в абзаці четвертому слова "прокуратури за поданням відповідних матеріалів органами" виключити;

у частині третій:

в абзаці першому слово "злочину" замінити словами "кримінального правопорушення", а слова "прокуратури за поданням органу" та "в інтересах держави" виключити;

в абзаці другому слово "злочину" замінити словами "кримінального правопорушення";

в абзаці третьому слова "органи прокуратури" замінити словами "органи центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів";

68) частину другу статті 24 Закону України "Про Національну гвардію України" (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., N 17, ст. 594) викласти в такій редакції:

"2. Нагляд за додержанням законів у діяльності Національної гвардії України здійснюється прокурором шляхом реалізації повноважень щодо нагляду за додержанням законів при виконанні судових рішень у кримінальних справах, а також при застосуванні інших заходів примусового характеру, пов'язаних з обмеженням особистої свободи громадян".

<http://yurist-online.org/>

Розділ XIII

ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Прокуратура виконує функцію нагляду за додержанням прав і свобод людини і громадянина, додержанням законів з цих питань органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, їх посадовими і службовими особами виключно у формі представництва інтересів громадянина або держави в суді.

1 1. До утворення місцевих прокуратур їх повноваження здійснюють міські, районні, міжрайонні, районні у містах прокуратури. На зазначений період за прокурорами та керівниками цих прокуратур зберігається відповідний правовий статус, який вони мали до набрання чинності цим Законом, при реалізації функцій прокуратури.

(розділ XIII доповнено пунктом 1 1 згідно із

Законом України від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

1 2. Дисциплінарні провадження, розпочаті до 15 квітня 2016 року, закінчуються в порядку, що діяв на момент їх порушення. Звільнення прокурорів з адміністративних посад в порядку дисциплінарного провадження з урахуванням підпункту 4 пункту 51 Розділу XIII "Перехідні положення" здійснюється за рекомендацією Ради прокурорів України у випадках, якщо відповідно до вимог цього Закону їх призначення на такі адміністративні посади здійснювалося за рекомендацією Ради прокурорів України.

(розділ XIII доповнено пунктом 1 2 згідно із

Законом України від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

2. Військові прокуратури гарнізонів розташовуються в межах відповідних військових гарнізонів. У разі потреби з метою організації їх діяльності їм виділяються необхідні приміщення з фондів Міністерства оборони України.

В умовах особливого періоду, запровадження надзвичайного, воєнного стану або проведення антитерористичної операції із залученням з'єднань, військових частин та підрозділів Збройних Сил України, Національної гвардії України, Державної прикордонної служби України, інших військових формувань, місцем постійної дислокації яких є територія в межах військового гарнізону, особовий склад військових прокуратур (прокурори, слідчі) гарнізону може відряджатися

до районів розташування цих з'єднань, військових частин та підрозділів на період виконання цими з'єднаннями, військовими частинами та підрозділами завдань за призначенням.

(абзац другий пункту 2 розділу XIII із змінами, внесеними

згідно із Законом України від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

3. Установити, що на прокурорів та слідчих військової прокуратури, які не є військовослужбовцями, у разі виконання ними повноважень у районах проведення антитерористичних операцій поширюються соціальні гарантії, передбачені для військовослужбовців військової прокуратури.

3 1. На службу до Спеціалізованої антикорупційної прокуратури не можуть бути прийняті особи, які протягом п'яти років до дня набрання чинності цим Законом працювали (проходили службу), незалежно від тривалості, у спеціально уповноважених підрозділах по боротьбі з корупцією в органах прокуратури, Міністерства внутрішніх справ України, податкової міліції, Служби безпеки України, Військової служби правопорядку у Збройних Силах України та митних органах.

(розділ XIII доповнено пунктом 3 1 згідно із

Законом України від 12.02.2015 р. N 198-VIII)

4. До початку діяльності державного бюро розслідувань, але не пізніше п'яти років після набрання чинності Кримінальним процесуальним кодексом України слідчі органів прокуратури здійснюють досудове розслідування у визначеному Кримінальним процесуальним кодексом України порядку.

5. Положення цього Закону, в тому числі статті 86, що регулює пенсійне забезпечення працівників органів прокуратури, поширюється на слідчих органів прокуратури до початку діяльності державного бюро розслідувань.

5 1. До набрання чинності положеннями, передбаченими абзацом третім пункту 1 розділу XII "Прикінцеві положення" цього Закону:

1) прокурорами місцевих прокуратур призначаються:

а) особи, які не мають досвіду роботи в органах прокуратури, - за умови успішного проходження ними тестування та подальшого стажування строком до одного року. На таких осіб поширюються

вимоги частин першої та п'ятої статті 27 цього Закону, крім вимоги щодо наявності стажу роботи в галузі права;

б) особи, які мають досвід прокурорської діяльності, проте на день набрання чинності цим Законом не працюють в органах прокуратури, - за умови успішного проходження ними тестування;

в) прокурори, які на день набрання чинності цим Законом працюють у міських, районних, міжрайонних, районних у містах прокуратурах, - за умови успішного проходження ними тестування.

Проведення тестування, стажування здійснюється в порядку, затвердженому Генеральним прокурором України;

2) призначення на адміністративні посади, передбачені пунктами 11, 12, 13 частини першої статті 39 цього Закону, здійснюється за результатами чотирирівневого відкритого конкурсу, порядок проведення якого затверджується Генеральним прокурором України. Проведення конкурсу забезпечують п'ять конкурсних комісій, до складу кожної з яких входять:

а) чотири особи, визначені Генеральним прокурором України;

б) три особи, визначені Верховною Радою України.

Конкурсні комісії є повноважними за умови входження до їх складу не менше п'яти осіб. У разі невизначення Верховною Радою України в установленому порядку жодної особи комісія вважається повноважною за умови входження до її складу чотирьох осіб. Інформація про оголошення конкурсу, умови, строки, час та місце його проведення, про кандидатів, які подали заяву про участь в конкурсі, та результати конкурсу оприлюднюється на офіційному веб-сайті Генеральної прокуратури України.

При призначенні на адміністративні посади, передбачені пунктами 11, 12, 13 частини першої статті 39 цього Закону, обов'язкового врахування потребують професійні, морально-ділові якості, управлінсько-організаторські здібності кандидата, а також наявність у нього стажу роботи на посаді прокурора не менше трьох років або в галузі права - не менше п'яти років.

Відібрані конкурсною комісією три кандидати на кожну із зазначених адміністративних посад подаються на розгляд осіб, уповноважених цим Законом приймати рішення про їх призначення на ці посади;

3) призначення на адміністративні посади у Спеціалізовану антикорупційну прокуратуру здійснюється Генеральним прокурором України за результатами відкритого конкурсу у порядку, передбаченому статтею 8 1 цього Закону, конкурсною комісією, до складу якої входять:

а) чотири особи, визначені Генеральним прокурором України;

б) сім осіб, визначених Верховною Радою України;

4) прокурори призначаються на посади та звільняються з посад, у тому числі адміністративних, без рекомендації Ради прокурорів України чи подання Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів уповноваженими приймати такі рішення особами;

5) дисциплінарне провадження щодо прокурорсько-слідчих працівників, а також працівників навчальних, наукових та інших установ прокуратури, які мають класні чини, здійснюється відповідно до Дисциплінарного статуту прокуратури України, затвердженого Постановою Верховної Ради України від 6 листопада 1991 року N 1795-XII;

6) кількість прокурорів та інших працівників органів прокуратури визначається, а структура Генеральної прокуратури України, регіональних та місцевих прокуратур, Національної академії прокуратури України затверджується без погодження з Радою прокурорів України.

(розділ XIII доповнено пунктом 5 1 згідно із

Законом України від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

6. Протягом одного місяця з дня опублікування цього Закону, необхідно скликати та провести з'їзд представників юридичних вищих навчальних закладів та наукових установ, з'їзд адвокатів України для призначення членів Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів.

6 1. Перше скликання та проведення всеукраїнської конференції працівників прокуратури для виконання вимог цього Закону здійснюється у двотижневий строк з дня набрання чинності положеннями, передбаченими абзацом третім пункту 1 розділу XII "Прикінцеві положення" цього Закону.

(розділ XIII доповнено пунктом 6 1 згідно із

Законом України від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

7. Організаційно-технічне забезпечення проведення з'їзду покладається на організаційне бюро з проведення з'їзду представників юридичних вищих навчальних закладів та наукових установ.

Організаційне бюро визначає дату, час та місце проведення з'їзду представників юридичних вищих навчальних закладів та наукових установ, передбаченого у пункті 6 цього розділу, та забезпечує публікацію оголошення про його проведення в газеті "Урядовий кур'єр" чи "Голос України", а також повідомляє про це делегатів з'їзду не пізніше як за сім днів до дня його проведення.

З'їзд представників юридичних вищих навчальних закладів та наукових установ відкриває голова організаційного бюро, а в разі відсутності голови - його заступник.

З'їзд представників юридичних вищих навчальних закладів та наукових установ є повноважним за умови присутності на ньому не менш як двох третин від загальної кількості обраних делегатів.

З'їзд представників юридичних вищих навчальних закладів та наукових установ шляхом таємного голосування обирає головуючого та секретаря, обговорює і затверджує порядок денний та регламент роботи з'їзду, обирає лічильну комісію та інші робочі органи з'їзду.

З'їзд призначає членів Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів. Визначення кандидатів та призначення членів Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів, а також підписання рішення з'їзду представників юридичних вищих навчальних закладів та наукових установ здійснюється у порядку, передбаченому частинами п'ятою - сьомою статті 75 цього Закону.

8. Вища рада юстиції тимчасово виконує свої повноваження до внесення змін до Конституції України.

9. До обрання голів Ради прокурорів України, Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів засідання таких органів відкривають та проводять найстарші за віком члени цих органів із числа прокурорів.

10. Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія прокурорів забезпечує:

1) призначення на посаду прокурорів у створених прокуратурах згідно із статтями 27 - 37 цього Закону, крім спеціальної підготовки кандидата на посаду прокурора;

<http://yurist-online.org/>

2) призначення прокурорів на адміністративні посади згідно із статтею 39 цього Закону.

11. Слідчі органів прокуратури зберігають право носіння вогнепальної зброї до дня початку діяльності державного бюро розслідувань, але не більше п'яти років з дня набрання чинності Кримінальним процесуальним кодексом України.

12. Подання і постанови, прийняті до набрання чинності цим Законом, повинні бути виконані або можуть бути оскаржені заінтересованими особами у порядку, визначеному Законом України "Про прокуратуру" від 5 листопада 1991 року N 1789-XII.

13. Кабінету Міністрів України:

1) у тримісячний строк з дня, наступного за днем опублікування цього Закону:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення нормативно-правових актів міністерств та інших відповідних центральних органів виконавчої влади України у відповідність із цим Законом;

2) у двомісячний строк з дня, наступного за днем опублікування цього Закону, внести на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо приведення законодавчих актів у відповідність із цим Законом, у тому числі з метою:

забезпечення збільшення видатків Державного бюджету України на діяльність Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини у розмірі, необхідному для забезпечення здійснення ним своїх повноважень;

абзац третій підпункту 2 пункту 13 розділу XIII виключено

(згідно із Законом України

від 28.12.2014 р. N 76-VIII)

забезпечення збільшення видатків Державного бюджету України на формування та функціонування системи безоплатної правової допомоги, оплату діяльності суб'єктів надання безоплатної вторинної правової допомоги в розмірі, необхідному для створення та забезпечення функціонування районних, міжрайонних, міських, міськрайонних, міжрайонних у містах центрів з надання безоплатної вторинної правової допомоги і надання адвокатами безоплатної вторинної правової допомоги всім категоріям осіб, визначеним статтею 14 Закону України "Про безоплатну правову допомогу".

(установлено, що норми і положення пункту 13 розділу XIII застосовуються у порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України, виходячи з наявних фінансових ресурсів державного і місцевого бюджетів та бюджетів фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування, згідно із Законом України від 08.07.2010 р. N 2456-VI, враховуючи зміни, внесені Законом України від 28.12.2014 р. N 79-VIII)

14. Міністерству юстиції України до набрання чинності цим Законом утворити районні, міжрайонні, міські, міськрайонні, міжрайонні у містах центри з надання безоплатної вторинної правової допомоги з урахуванням потреб відповідної адміністративно-територіальної одиниці та забезпечення доступу осіб до вторинної правової допомоги.

(установлено, що норми і положення пункту 14 розділу XIII застосовуються у порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України, виходячи з наявних фінансових ресурсів державного і місцевого бюджетів та бюджетів фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування, згідно із Законом України від 08.07.2010 р. N 2456-VI, враховуючи зміни, внесені Законом України від 28.12.2014 р. N 79-VIII)

15. Рекомендувати Генеральній прокуратурі України:

- 1) організувати навчально-методичну роботу щодо запровадження в дію положень цього Закону;
- 2) привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом.

Президент України

П. ПОРОШЕНКО

м. Київ

14 жовтня 2014 року

<http://yurist-online.org/>

N 1697-VII

Додаток

до Закону України "Про прокуратуру"

від 14 жовтня 2014 року N 1697-VII

в редакції Закону

від 2 липня 2015 року N 578-VIII

Перелік і територіальна юрисдикція місцевих та військових прокуратур

Назва місцевої прокуратури / Територіальна юрисдикція

Автономна Республіка Крим

Бахчисарайська місцева прокуратура

Бахчисарайський район

Сімферопольський район

Джанкойська місцева прокуратура

місто Джанкой

Джанкойський район

<http://yurist-online.org/>

Красногвардійський район

Нижньогірський район

Євпаторійська місцева прокуратура

місто Євпаторія

місто Саки

Сакський район

Керченська місцева прокуратура

місто Керч

Ленінський район

Красноперекопська місцева прокуратура

місто Армянськ

місто Красноперекопськ

Красноперекопський район

Первомайський район

Роздольненський район

<http://yurist-online.org/>

Чорноморський район

Сімферопольська місцева прокуратура

місто Сімферополь

Феодосійська місцева прокуратура

Білогірський район

Кіровський район

Советський район

місто Судак

місто Феодосія

Ялтинська місцева прокуратура

місто Алушта

місто Ялта

Вінницька область

Бершадська місцева прокуратура

Бершадський район

<http://yurist-online.org/>

місто Ладижин

Крижопільський район

Піщанський район

Теплицький район

Тростянецький район

Чечельницький район

Вінницька місцева прокуратура

місто Вінниця

Вінницький район

Жмеринська місцева прокуратура

Барський район

місто Жмеринка

Жмеринський район

Тиврівський район

Шаргородський район

<http://yurist-online.org/>

Калинівська місцева прокуратура

Калинівський район

місто Козятин

Козятинський район

Літинський район

Погребищенський район

місто Хмільник

Хмільницький район

Могилів-Подільська місцева прокуратура

місто Могилів-Подільський

Могилів-Подільський район

Мурованокуриловецький район

Томашпільський район

Чернівецький район

Ямпільський район

<http://yurist-online.org/>

Немирівська місцева прокуратура

Гайсинський район

Іллінецький район

Липовецький район

Немирівський район

Оратівський район

Тульчинський район

Волинська область

Володимир-Волинська місцева прокуратура

місто Володимир-Волинський

Володимир-Волинський район

Горохівський район

Іваничівський район

Локачинський район

місто Нововолинськ

<http://yurist-online.org/>

Турійський район

Маневицька місцева прокуратура

Камінь-Каширський район

Ківерцівський район

Любешівський район

Маневицький район

Рожищенський район

Ковельська місцева прокуратура

місто Ковель

Ковельський район

Любомльський район

Ратнівський район

Старовижівський район

Шацький район

Луцька місцева прокуратура

<http://yurist-online.org/>

місто Луцьк

Луцький район

Дніпропетровська область

Дніпродзержинська місцева прокуратура

місто Дніпродзержинськ

Криничанський район

Дніпропетровська місцева прокуратура N 1

Амур-Нижньодніпровський район міста Дніпропетровська

Індустріальний район міста Дніпропетровська

Самарський район міста Дніпропетровська

Дніпропетровська місцева прокуратура N 2

Бабушкінський район міста Дніпропетровська

Жовтневий район міста Дніпропетровська

Солонянський район

Дніпропетровська місцева прокуратура N 3

<http://yurist-online.org/>

Дніпропетровський район

Кіровський район міста Дніпропетровська

Дніпропетровська місцева прокуратура N 4

Ленінський район міста Дніпропетровська

Красногвардійський район міста Дніпропетровська

Жовтоводська місцева прокуратура

Верхньодніпровський район

місто Вільногірськ

місто Жовті Води

П'ятихатський район

Софіївський район

Криворізька місцева прокуратура N 1

Дзержинський район міста Кривий Ріг

Довгинцівський район міста Кривий Ріг

Інгулецький район міста Кривий Ріг

<http://yurist-online.org/>

Широківський район

Криворізька місцева прокуратура N 2

Жовтневий район міста Кривий Ріг

Криворізький район

Тернівський район міста Кривий Ріг

Криворізька місцева прокуратура N 3

Саксаганський район міста Кривий Ріг

Центрально-Міський район міста Кривий Ріг

Нікопольська місцева прокуратура

Апостолівський район

місто Марганець

місто Нікополь

Нікопольський район

місто Орджонікідзе

Томаківський район

<http://yurist-online.org/>

Новомосковська місцева прокуратура

Магдалинівський район

місто Новомосковськ

Новомосковський район

Петриківський район

Царичанський район

Павлоградська місцева прокуратура

місто Павлоград

Павлоградський район

Петропавлівський район

місто Першотравенськ

місто Тернівка

Юр'івський район

Синельниківська місцева прокуратура

Васильківський район

<http://yurist-online.org/>

Межівський район

Покровський район

місто Синельникове

Синельниківський район

Донецька область

Артемівська місцева прокуратура

місто Артемівськ

Артемівський район

місто Дебальцеве

Волноваська місцева прокуратура

Волноваський район

Володарський район

Мар'їнський район

місто Вугледар

місто Докучаєвськ

<http://yurist-online.org/>

Старобешівський район

Тельманівський район

Горлівська місцева прокуратура

місто Горлівка

Донецька місцева прокуратура N 1

Будьонівський район міста Донецька

Калінінський район міста Донецька

Пролетарський район міста Донецька

Донецька місцева прокуратура N 2

Ворошиловський район міста Донецька

Київський район міста Донецька

Донецька місцева прокуратура N 3

Кіровський район міста Донецька

Куйбишевський район міста Донецька

Донецька місцева прокуратура N 4

Ленінський район міста Донецька

Петровський район міста Донецька

Єнакіївська місцева прокуратура

місто Єнакієве

місто Жданівка

місто Харцизьк

Краматорська місцева прокуратура

місто Краматорськ

місто Дружківка

Красноармійська місцева прокуратура

місто Авдіївка

Великоновосілівський район

місто Дмитров

Красноармійський район

місто Красноармійськ

<http://yurist-online.org/>

місто Новогродівка

місто Селидове

Ясинуватський район

Костянтинівська місцева прокуратура

місто Дзержинськ

місто Добропілля

Добропільський район

місто Костянтинівка

Костянтинівський район

Олександрівський район

Макіївська місцева прокуратура N 1

Гірницький район міста Макіївки

Советський район міста Макіївки

Центрально-Міський район міста Макіївки

Макіївська місцева прокуратура N 2

<http://yurist-online.org/>

місто Ясинувата

Кіровський район міста Макіївки

Червоногвардійський район міста Макіївки

Маріупольська місцева прокуратура N 1

Жовтневий район міста Маріуполя

Приморський район міста Маріуполя

Першотравневий район

Маріупольська місцева прокуратура N 2

Іллічівський район міста Маріуполя

Новоазовський район

Орджонікідзевський район міста Маріуполя

Слов'янська місцева прокуратура

місто Красний Лиман

Краснолиманський район

місто Слов'янськ

<http://yurist-online.org/>

Слов'янський район

Шахтарська місцева прокуратура

Амвросіївський район

місто Іловайськ

місто Кіровське

місто Сніжне

місто Торез

місто Шахтарськ

Шахтарський район

Житомирська область

Бердичівська місцева прокуратура

Андрушівський район

місто Бердичів

Бердичівський район

Любарський район

<http://yurist-online.org/>

Ружинський район

Чуднівський район

Житомирська місцева прокуратура

місто Житомир

Житомирський район

Коростенська місцева прокуратура

місто Коростень

Коростенський район

Лугинський район

Народицький район

Овруцький район

Олевський район

Коростишівська місцева прокуратура

Брусилівський район

Володарсько-Волинський район

<http://yurist-online.org/>

Коростишівський район

Малинський район

Радомишльський район

Попільнянський район

Черняхівський район

Новоград-Волинська місцева прокуратура

Баранівський район

Романівський район

Смільчинський район

місто Новоград-Волинський

Новоград-Волинський район

Червоноармійський район

Закарпатська область

Берегівська місцева прокуратура

місто Берегове

<http://yurist-online.org/>

Берегівський район

Виноградівський район

Мукачівська місцева прокуратура

Воловецький район

місто Мукачеве

Мукачівський район

Свалявський район

Тячівська місцева прокуратура

Рахівський район

Тячівський район

Ужгородська місцева прокуратура

Великобрезнянський район

Перечинський район

місто Ужгород

Ужгородський район

<http://yurist-online.org/>

місто Чоп

Хустська місцева прокуратура

Іршавський район

Міжгірський район

місто Хуст

Хустський район

Запорізька область

Бердянська місцева прокуратура

місто Бердянськ

Бердянський район

Куйбишевський район

Приморський район

Розівський район

Чернігівський район

Енергодарська місцева прокуратура

<http://yurist-online.org/>

Василівський район

Великобілозерський район

місто Енергодар

Кам'янсько-Дніпровський район

Михайлівський район

Запорізька місцева прокуратура N 1

Жовтневий район міста Запоріжжя

Заводський район міста Запоріжжя

Шевченківський район міста Запоріжжя

Запорізька місцева прокуратура N 2

Запорізький район

Комунарський район міста Запоріжжя

Орджонікідзевський район міста Запоріжжя

Запорізька місцева прокуратура N 3

Ленінський район міста Запоріжжя

<http://yurist-online.org/>

Хортицький район міста Запоріжжя

Мелітопольська місцева прокуратура

місто Мелітополь

Веселівський район

Мелітопольський район

Приазовський район

Якимівський район

Токмацька місцева прокуратура

Гуляйпільський район

Вільнянський район

Новомиколаївський район

Оріхівський район

Пологівський район

місто Токмак

Токмацький район

<http://yurist-online.org/>

Івано-Франківська область

Івано-Франківська місцева прокуратура

місто Івано-Франківськ

Калуська місцева прокуратура

місто Болехів

Долинський район

місто Калуш

Калуський район

Рожнятівський район

Коломийська місцева прокуратура

місто Коломия

Коломийський район

Косівський район

Снятинський район

Надвірнянська місцева прокуратура

<http://yurist-online.org/>

Богородчанський район

Верховинський район

Надвірнянський район

місто Яремче

Тисменицька місцева прокуратура

місто Бурштин

Галицький район

Городенківський район

Рогатинський район

Тисменицький район

Тлумацький район

Київська область

Білоцерківська місцева прокуратура

місто Біла Церква

Білоцерківський район

<http://yurist-online.org/>

Володарський район

Сквирський район

Ставищенський район

Тетіївський район

Бориспільська місцева прокуратура

Баришівський район

місто Березань

місто Бориспіль

Бориспільський район

Згурівський район

місто Переяслав-Хмельницький

Переяслав-Хмельницький район

Яготинський район

Броварська місцева прокуратура

місто Бровари

<http://yurist-online.org/>

Броварський район

Іванківський район

місто Славутич

Поліський район

місто Прип'ять

місто Чорнобиль

Києво-Святошинська місцева прокуратура

Вишгородський район

місто Васильків

Васильківський район

місто Ірпінь

Києво-Святошинський район

місто Буча

місто Обухів

Обухівський район

<http://yurist-online.org/>

Макарівський район

Кагарлицька місцева прокуратура

Богуславський район

Кагарлицький район

Миронівський район

місто Ржищів

Рокитнянський район

Таращанський район

Фастівська місцева прокуратура

Бородянський район

місто Фастів

Фастівський район

Кіровоградська область

Знам'янська місцева прокуратура

місто Знам'янка

<http://yurist-online.org/>

Знам'янський район

Маловисківський район

Новомиргородський район

Олександрівський район

місто Світловодськ

Світловодський район

Кіровоградська місцева прокуратура

місто Кіровоград

Кіровоградський район

Новоукраїнська місцева прокуратура

Бобринецький район

Вільшанський район

Гайворонський район

Голованівський район

Добровеличківський район

<http://yurist-online.org/>

Новоархангельський район

Новоукраїнський район

Ульяновський район

Олександрійська місцева прокуратура

Долинський район

Компаніївський район

Новгородківський район

місто Олександрія

Олександрійський район

Онуфріївський район

Петрівський район

Устинівський район

Луганська область

Алчевська місцева прокуратура

місто Алчевськ

<http://yurist-online.org/>

місто Брянка

Перевальський район

Краснолуцька місцева прокуратура

місто Антрацит

Антрацитівський район

місто Красний Луч

Краснодонська місцева прокуратура

місто Краснодон

Краснодонський район

Лутугинський район

Лисичанська місцева прокуратура

місто Лисичанськ

місто Первомайськ

Попаснянський район

Луганська місцева прокуратура N 1

<http://yurist-online.org/>

Артемівський район міста Луганська

Кам'янобрідський район міста Луганська

Ленінський район міста Луганська

Луганська місцева прокуратура N 2

Жовтневий район міста Луганська

Станично-Луганський район

Свердловська місцева прокуратура

місто Ровеньки

місто Свердловськ

Свердловський район

Сєверодонецька місцева прокуратура

Кремінський район

Новоайдарський район

місто Рубіжне

місто Сєверодонецьк

<http://yurist-online.org/>

Старобільська місцева прокуратура

Біловодський район

Білокуракинський район

Марківський район

Міловський район

Новопсковський район

Сватівський район

Старобільський район

Троїцький район

Стахановська місцева прокуратура

місто Кіровськ

Слов'яносербський район

місто Стаханов

Львівська область

Городоцька місцева прокуратура

<http://yurist-online.org/>

Городоцький район

Мостиський район

Яворівський район

Дрогобицька місцева прокуратура

місто Борислав

місто Дрогобич

Дрогобицький район

місто Трускавець

Золочівська місцева прокуратура

місто Новий Розділ

Золочівський район

Миколаївський район

Перемишлянський район

Львівська місцева прокуратура N 1

Галицький район міста Львова

<http://yurist-online.org/>

Личаківський район міста Львова

Сихівський район міста Львова

Львівська місцева прокуратура N 2

Залізничний район міста Львова

Шевченківський район міста Львова

Львівська місцева прокуратура N 3

Франківський район міста Львова

Пустомитівський район

Самбірська місцева прокуратура

місто Самбір

Самбірський район

Старосамбірський район

Турківський район

Стрийська місцева прокуратура

місто Моршин

<http://yurist-online.org/>

Жидачівський район

Сколівський район

місто Стрий

Стрийський район

Червоноградська місцева прокуратура

Жовківський район

Сокальський район

місто Червоноград

Радехівська місцева прокуратура

Радехівський район

Бродівський район

Буський район

Кам'янка-Бузький район

Миколаївська область

Вознесенська місцева прокуратура

<http://yurist-online.org/>

Веселинівський район

місто Вознесеньк

Вознесенський район

Доманівський район

Єланецький район

Новоодеський район

Миколаївська місцева прокуратура N 1

Березанський район

Заводський район міста Миколаєва

Миколаївський район

місто Очаків

Очаківський район

Центральний район міста Миколаєва

Миколаївська місцева прокуратура N 2

Жовтневий район

<http://yurist-online.org/>

Ленінський район міста Миколаєва

Корабельний район міста Миколаєва

Первомайська місцева прокуратура

Арбузинський район

Братський район

Врадіївський район

Кривоозерський район

місто Первомайськ

Первомайський район

місто Южноукраїнськ

Баштанська місцева прокуратура

Баштанський район

Березнегуватський район

Казанківський район

Новобузький район

<http://yurist-online.org/>

Снігурівський район

Одеська область

Білгород-Дністровська місцева прокуратура

Арцизький район

місто Білгород-Дністровський

Білгород-Дністровський район

Таругинський район

Татарбунарський район

Саратський район

Ізмаїльська місцева прокуратура

Болградський район

місто Ізмаїл

Ізмаїльський район

Кілійський район

Ренійський район

<http://yurist-online.org/>

Іллічівська місцева прокуратура

Біляївський район

місто Іллічівськ

Овідіопольський район

місто Теплодар

Котовська місцева прокуратура

Ананьївський район

Балтський район

Кодимський район

місто Котовськ

Котовський район

Красноокнянський район

Любашівський район

Савранський район

Одеська місцева прокуратура N 1

<http://yurist-online.org/>

Київський район міста Одеси

Одеська місцева прокуратура N 2

Малиновський район міста Одеси

Одеська місцева прокуратура N 3

Приморський район міста Одеси

Одеська місцева прокуратура N 4

Суворовський район міста Одеси

Комінтернівська місцева прокуратура

Комінтернівський район

місто Южне

Миколаївський район

Березівський район

Роздільнянська місцева прокуратура

Великомихайлівський район

Іванівський район

<http://yurist-online.org/>

Роздільнянський район

Фрунзівський район

Ширяївський район

Полтавська область

Кобеляцька місцева прокуратура

Глобинський район

Карлівський район

Кобеляцький район

Козельщинський район

Машівський район

Новосанжарський район

Решетилівський район

Чутівський район

Кременчуцька місцева прокуратура

місто Комсомольськ

<http://yurist-online.org/>

місто Кременчук

Кременчуцький район

Лубенська місцева прокуратура

Гребінківський район

Лохвицький район

місто Лубни

Лубенський район

Оржицький район

Пирятинський район

Семенівський район

Хорольський район

Чорнухинський район

Миргородська місцева прокуратура

Великобагачанський район

Гадяцький район

<http://yurist-online.org/>

Диканський район

Зіньківський район

Котелевський район

місто Миргород

Миргородський район

Шишацький район

Полтавська місцева прокуратура

місто Полтава

Полтавський район

Рівненська область

Дубенська місцева прокуратура

Демидівський район

місто Дубно

Дубенський район

Млинівський район

<http://yurist-online.org/>

Радивилівський район

Здолбунівська місцева прокуратура

Гощанський район

Здолбунівський район

Корецький район

Костопільський район

місто Острог

Острозький район

Рівненська місцева прокуратура

місто Рівне

Рівненський район

Сарненська місцева прокуратура

Березнівський район

Володимирецький район

Дубровицький район

<http://yurist-online.org/>

Зарічненський район

місто Кузнецовськ

Рокитнівський район

Сарненський район

Сумська область

Конотопська місцева прокуратура

Білопільський район

Буринський район

місто Конотоп

Конотопський район

Путівльський район

Охтирська місцева прокуратура

Великописарівський район

Краснопільський район

місто Охтирка

<http://yurist-online.org/>

Охтирський район

Тростянецький район

Роменська місцева прокуратура

місто Лебедин

Лебединський район

Липоводолинський район

Недригайлівський район

місто Ромни

Роменський район

Сумська місцева прокуратура

місто Суми

Сумський район

Шосткинська місцева прокуратура

місто Глухів

Глухівський район

<http://yurist-online.org/>

Кролевецький район

Середино-Будський район

місто Шостка

Шосткинський район

Ямпільський район

Тернопільська область

Кременецька місцева прокуратура

Збаразький район

місто Кременець

Кременецький район

Лановецький район

Підволочиський район

Шумський район

Теребовлянська місцева прокуратура

місто Бережани

<http://yurist-online.org/>

Бережанський район

Бучацький район

Козівський район

Монастирський район

Підгаєцький район

Теребовлянський район

Тернопільська місцева прокуратура

Зборівський район

місто Тернопіль

Тернопільський район

Чортківська місцева прокуратура

Борщівський район

Гусятинський район

Заліщицький район

місто Чортків

<http://yurist-online.org/>

Чортківський район

Харківська область

Ізюмська місцева прокуратура

Борівський район

Дворічанський район

місто Ізюм

Ізюмський район

місто Куп'янськ

Куп'янський район

Шевченківський район

Лозівська місцева прокуратура

Балаклійський район

Барвінківський район

Близнюківський район

місто Лозова

<http://yurist-online.org/>

Лозівський район

Первомайська місцева прокуратура

Зачепилівський район

Кегичівський район

Красноградський район

Нововодолазький район

місто Первомайський

Первомайський район

Сахновщинський район

Харківська місцева прокуратура N 1

Дзержинський район міста Харкова

Ленінський район міста Харкова

Харківська місцева прокуратура N 2

Жовтневий район міста Харкова

Київський район міста Харкова

<http://yurist-online.org/>

Харківська місцева прокуратура N 3

Фрунзенський район міста Харкова

Орджонікідзевський район міста Харкова

Харківська місцева прокуратура N 4

Московський район міста Харкова

Харківська місцева прокуратура N 5

Комінтернівський район міста Харкова

Червонозаводський район міста Харкова

Харківська місцева прокуратура N 6

Харківський район

місто Люботин

Дергачівська місцева прокуратура

Богодухівський район

Валківський район

Дергачівський район

<http://yurist-online.org/>

Золочівський район

Коломацький район

Краснокутський район

Чугуївська місцева прокуратура

Великобурлуцький район

Вовчанський район

Зміївський район

Печенізький район

місто Чугуїв

Чугуївський район

Херсонська область

Бериславська місцева прокуратура

Бериславський район

Білозерський район

Великоолександрівський район

<http://yurist-online.org/>

Високопільський район

Нововоронцовський район

Генічеська місцева прокуратура

Генічеський район

Новотроїцький район

Чаплинський район

Каховська місцева прокуратура

Великолепетиський район

Верхньорогачицький район

Горностаївський район

Іванівський район

місто Каховка

Каховський район

Нижньосірогозький район

Новокаховська місцева прокуратура

<http://yurist-online.org/>

місто Гола Пристань

Голопристанський район

Каланчацький район

місто Нова Каховка

Скадовський район

Цюрупинський район

Херсонська місцева прокуратура

місто Херсон

Хмельницька область

Городоцька місцева прокуратура

Вінківський район

Волочиський район

Городоцький район

Чемеровецький район

Ярмолинецький район

<http://yurist-online.org/>

Кам'янець-Подільська місцева прокуратура

Дунаєвецький район

місто Кам'янець-Подільський

Кам'янець-Подільський район

Новоушицький район

Старокостянтинівська місцева прокуратура

Білогірський район

Красилівський район

місто Старокостянтинів

Старокостянтинівський район

Старосинявський район

Теофіпольський район

Хмельницька місцева прокуратура

місто Хмельницький

Деражнянський район

<http://yurist-online.org/>

Летичівський район

Хмельницький район

Шепетівська місцева прокуратура

Ізяславський район

місто Нетішин

Полонський район

місто Славута

Славутський район

місто Шепетівка

Шепетівський район

Черкаська область

Звенигородська місцева прокуратура

місто Ватутіне

Звенигородський район

Катеринопільський район

<http://yurist-online.org/>

Корсунь-Шевченківський район

Лисянський район

Тальнівський район

Золотоніська місцева прокуратура

Драбівський район

місто Золотоноша

Золотоніський район

місто Канів

Канівський район

Чорнобаївський район

Смілянська місцева прокуратура

Городищенський район

Кам'янський район

місто Сміла

Смілянський район

<http://yurist-online.org/>

Чигиринський район

Шполянський район

Уманська місцева прокуратура

Жашківський район

Маньківський район

Монастирищенський район

місто Умань

Уманський район

Христинівський район

Черкаська місцева прокуратура

місто Черкаси

Черкаський район

Чернівецька область

Сторожинецька місцева прокуратура

Герцаївський район

<http://yurist-online.org/>

Глибоцький район

Новоселицький район

Сторожинецький район

Кельменецька місцева прокуратура

Кельменецький район

місто Новодністровськ

Сокирянський район

Хотинський район

Кіцманська місцева прокуратура

Вижницький район

Путильський район

Кіцманський район

Заставнівський район

Чернівецька місцева прокуратура

місто Чернівці

<http://yurist-online.org/>

Чернігівська область

Менська місцева прокуратура

Городнянський район

Корюківський район

Менський район

місто Новгород-Сіверський

Новгород-Сіверський район

Семенівський район

Сосницький район

Щорський район

Ніжинська місцева прокуратура

Бобровицький район

Козелецький район

місто Ніжин

Ніжинський район

<http://yurist-online.org/>

Носівський район

Прилуцька місцева прокуратура

Варвинський район

Ічнянський район

місто Прилуки

Прилуцький район

Срібнянський район

Бахмацька місцева прокуратура

Бахмацький район

Борзнянський район

Коропський район

Талалаївський район

Чернігівська місцева прокуратура

місто Чернігів

Куликівський район

<http://yurist-online.org/>

Ріпкинський район

Чернігівський район

місто Київ

Київська місцева прокуратура N 1

Голосіївський район міста Києва

Київська місцева прокуратура N 2

Дарницький район міста Києва

Київська місцева прокуратура N 3

Деснянський район міста Києва

Київська місцева прокуратура N 4

Дніпровський район міста Києва

Київська місцева прокуратура N 5

Оболонський район міста Києва

Київська місцева прокуратура N 6

Печерський район міста Києва

<http://yurist-online.org/>

Київська місцева прокуратура N 7

Подільський район міста Києва

Київська місцева прокуратура N 8

Святошинський район міста Києва

Київська місцева прокуратура N 9

Солом'янський район міста Києва

Київська місцева прокуратура N 10

Шевченківський район міста Києва

Військові прокуратури

Військова прокуратура Центрального регіону України:

Військова прокуратура Київського гарнізону

Військова прокуратура Харківського гарнізону

Військова прокуратура Житомирського гарнізону

Військова прокуратура Дарницького гарнізону

Військова прокуратура Вінницького гарнізону

<http://yurist-online.org/>

Військова прокуратура Полтавського гарнізону

Військова прокуратура Сумського гарнізону

Військова прокуратура Черкаського гарнізону

Військова прокуратура Чернігівського гарнізону

Військова прокуратура Білоцерківського гарнізону

Військова прокуратура Деснянського гарнізону

Військова прокуратура Південного регіону України:

Військова прокуратура Одеського гарнізону

Військова прокуратура Дніпропетровського гарнізону

Військова прокуратура Миколаївського гарнізону

Військова прокуратура Запорізького гарнізону

Військова прокуратура Донецького гарнізону

Військова прокуратура Білгород-Дністровського гарнізону

Військова прокуратура Луганського гарнізону

Військова прокуратура Кіровоградського гарнізону

<http://yurist-online.org/>

Військова прокуратура Криворізького гарнізону

Військова прокуратура Херсонського гарнізону

Військова прокуратура Західного регіону України:

Військова прокуратура Львівського гарнізону

Військова прокуратура Хмельницького гарнізону

Військова прокуратура Івано-Франківського гарнізону

Військова прокуратура Рівненського гарнізону

Військова прокуратура Ужгородського гарнізону

Військова прокуратура Луцького гарнізону

Військова прокуратура Тернопільського гарнізону

Військова прокуратура Чернівецького гарнізону

Інші військові прокуратури (на правах місцевих), які створюються в умовах особливого періоду, надзвичайного стану або проведення антитерористичної операції та в силу інших виключних обставин.

(додаток у редакції Закону

України від 02.07.2015 р. N 578-VIII)

